

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Luật An ninh mạng : quyền và tiền !!!

Với một khái niệm về An ninh mạng không giống ai trên thế giới, ngoài giống đàn anh Tàu cộng: “An ninh mạng là sự bảo đảm hoạt động trên không gian mạng không gây phương hại đến an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân” – Với một Đảng hội mạo danh Quốc hội, gồm những đại (dễ) biểu mà âm ảnh quyền lợi lớn hơn thao thức phục vụ, tâm địa quy lụy đáng lớn hơn ý chí bênh vực dân – Với lối bỏ phiếu tự cho là văn minh: bấm nút kiểu nặc danh, thành ra hành xử vô trách nhiệm, sinh ra kết quả đáng nghi ngờ, bày ra âm mưu quá lộ liễu, Luật An ninh mạng vừa được thông qua hôm 12-6-2018.

Với tầm nhìn sáng suốt, thái độ thiện chí và ý thức dân chủ, ngay từ tháng 8-2017, một số cơ quan ngoại giao tại Việt Nam gồm trường phái đoàn Liên minh Âu châu, đại sứ Mỹ, Úc, Canada và nhiều nước khác đã gửi thư chung đến Chủ tịch Quốc hội bày tỏ quan ngại về yêu cầu đặt cơ quan đại diện, máy chủ quản lý dữ liệu người sử dụng VN trên lãnh thổ VN là trái với cam kết thương mại quốc tế của VN trong tư cách thành viên của Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO). Đến ngày 8-6-2018, đại sứ Hoa Kỳ còn cảnh báo lần nữa: “Chúng tôi nhận thấy rằng dự thảo luật An ninh mạng (ANM) hiện được trình trước Quốc hội có thể dẫn đến những trở ngại nghiêm trọng đối với tương lai của ANM và đổi mới sáng tạo kỹ thuật số của VN, và có thể không nhất quán với các cam kết thương mại quốc tế của VN. Hoa Kỳ và Canada thúc giục VN hoãn cuộc bỏ phiếu dự luật này để đảm bảo rằng nó phù hợp với các chuẩn mực quốc tế”.

Cũng hôm 8-6-2018, Tổ chức Theo dõi Nhân quyền (HRW) vạch trần rằng nhà cầm quyền VN có bề dày “thành tích” trừng phạt những tiếng nói bất đồng chính trị và xã hội với lý do bảo vệ an ninh quốc gia. Dự thảo luật nói trên, thêm một lần nữa, lại trao cho họ quyền hạn rất rộng để định đoạt những hành vi ngôn luận nào là “trái pháp luật” cần phải kiểm duyệt, để nhận diện và truy tố người dân vì các hoạt động ôn hòa trên mạng, nhằm mục đích tối hậu là bảo vệ quyền lực độc tôn của đảng. Nên không phải ngẫu nhiên mà tác giả của dự thảo này chính là Bộ Công an, thanh gươm và lá chắn của đảng.

Cũng từ ngày 07-06-2018, một “Kiến nghị không thông qua dự thảo Luật ANM” được gửi tới Quốc hội đã cho thấy rằng Luật đó tiềm ẩn khả năng vi phạm các dân quyền cơ bản. Chẳng hạn nó xâm phạm quyền riêng tư và quyền bí mật thư tín, do chỗ nhà cung cấp dịch vụ mạng phải xác thực thông tin người dùng và cung cấp nó cho cơ quan công an khi có yêu cầu mà chẳng cần thông qua tòa án, nghĩa là chẳng cần phải chứng minh cá nhân đó có vi phạm pháp luật hay không. Nó cũng cản trở quyền tự do ngôn luận khi nhà cung cấp dịch vụ mạng phải xóa thông tin đăng tải trên mạng nếu thông tin đó bị xác định là “xấu”, “độc” theo yêu cầu của công an và lưu vết thông tin đó để cung cấp cho lực lượng này. Đang khi các loại thông tin xấu được liệt kê rất mơ hồ (như cũng mơ hồ mọi thứ tội danh chính trị tại VN), lại chẳng có quy định hay thủ tục cụ thể để công dân có cơ hội bảo vệ ý kiến mình cách công bằng và minh bạch. Luật ANM cũng tước đi quyền sử dụng internet của công dân khi nhà cung cấp dịch vụ mạng phải ngưng cung cấp dịch vụ viễn thông, dịch vụ internet cho tổ chức, cá nhân đăng tải lên mạng một số loại thông tin mà bộ Công an hay bộ Thông tin truyền thông cho rằng có nội dung xấu theo luật!!! Thế nhưng hơn 60 ngàn chữ ký của công dân ký vào Kiến nghị trước ngày Luật thông qua đã bị sổ toẹt.

Ngay sau ngày này, chính Cơ quan Nhân quyền Liên Hiệp Quốc ở Đông Nam Á, hôm 14-06 đã mạnh mẽ lên tiếng: Luật ANM chứa đựng một số điều khoản trái ngược với các cam kết mà VN đã ký trong Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị (ICCPR). Nó có thể được sử dụng để đàn áp những tiếng nói bất đồng ở VN. Và như để chứng minh cho điều này, cơ quan Nhân quyền LHQ nhắc tới các báo cáo về sự đụng độ giữa những người biểu tình và công an diễn trong các cuộc xuống đường trên toàn quốc hôm 10+11+12/06, chống lại hai dự luật về các Đặc khu kinh tế và ANM, dẫn đến việc bắt giữ và đánh đập số lượng lớn công dân yêu nước.

Đang khi đó, theo quan niệm của thế giới văn minh dân chủ, ANM là vấn đề thực hiện những biện pháp bảo vệ các thông tin, dữ liệu của người dùng mạng, chống những truy cập trái phép hay tấn công vào các website, blog, tài khoản cá nhân, địa chỉ điện thư, mã số thẻ tín dụng, thay đổi, phá hủy, đánh cắp thông tin của người khác nhằm mục đích phá hoại hay lừa đảo/cướp giật tài sản. ANM là hoạt động nhằm phát hiện, ngăn chặn và ứng phó với các cuộc tấn công vào máy tính của các cơ quan, tổ chức. Chẳng hạn phải làm sao để thông tin trong các mạng của chính phủ, của các tổ chức công lẫn tư, các doanh nghiệp, các ngân hàng, đỡ bị tin tặc tấn công, đánh cắp dữ liệu, phá hoại.... Người ta vẫn không quên vụ tin tặc đã tấn công một số màn hình hiển thị thông tin chuyến bay tại khu vực làm thủ tục bay của các sân bay quốc tế Tân Sơn Nhất, Nội Bài, Đà Nẵng, Phú Quốc vào chiều 29-07-2016. Lúc ấy, các màn hình của mấy sân bay đó đã bị chèn những hình ảnh và nội dung câu chữ xúc phạm VN và Philippin, xuyên tạc các nội dung về Đông hải. Hệ thống phát thanh của sân bay cũng phát đi những thông điệp tương tự. Đồng thời website của Vietnam Airlines cũng bị hack với 411.000 dữ liệu của hành khách đi máy bay đã bị hacker thu thập và phát tán. Cuộc tấn công website và hệ thống thông tin sân bay này được đánh giá là lớn nhất từ trước đến nay vào hệ thống thông tin hàng không của VN.

Thế nhưng, đảng và nhà cầm quyền VN chẳng mấy quan tâm đến những điều đó, một đã đánh tráo khái niệm... Gọi là ANM, nhưng cái luật trời đánh vừa thông qua thực ra là để bịt miệng nhân dân... Đã không làm lợi gì cho đất nước, nó trái lại gây lạc hướng, để cho vấn đề ANM thực sự của quốc gia có thể lâm vào tình trạng hết sức nguy hiểm. Đây là sự cố ý hiểu nhầm từ gốc rễ về mặt khái niệm, xảo trá về mặt ngôn từ, xuyên tạc về mặt nội dung. Tất cả chỉ để củng cố quyền lực cai trị của đảng Cộng sản, và tạo điều kiện cho lực lượng Công an có thể lạm quyền một cách vô lối, để can thiệp vào đời sống của người dân, nhân danh ANM.

Nhưng không chỉ có vấn đề quyền lực, còn có chuyện tiền bạc, lợi lộc nữa, mà bộ Công an sẽ là người được hưởng. Bởi lẽ khi các công ty như Google, YouTube, Facebook, Yahoo... phải lưu trữ dữ kiện tại VN, phải đáp ứng mọi yêu cầu của

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01**▶ **Luật An ninh mạng: Quyền và tiền!!!**
- Trg 03**▶ **Kiến nghị không thông qua dự thảo Luật An ninh mạng.**
-22 tổ chức và 64.913 cá nhân.
- Trg 04**▶ **Thư ngỏ gửi Quốc hội v/v dự thảo Luật Đơn vị hành chính...**
-Ủy ban Công lý và Hòa bình.
- Trg 05**▶ **VN hãy phủ quyết bộ Luật An ninh mạng đầy vấn đề mà QH...**
-Tổ chức Theo dõi Nhân quyền.
- Trg 06**▶ **Lên tiếng về Luật AN mạng.**
-Cơ quan Nhân quyền LHQ.
- Trg 07**▶ **Lên tiếng về Luật ANM và bạo động ở Bình Thuận.**
-Câu lạc bộ Lê Hiếu Đằng.
- Trg 08**▶ **Quốc hội có còn là Quốc hội: „Bộ Chính trị đã bàn rồi“ ?**
-Ánh Liên.
- Trg 09**▶ **Lo ngại VânĐôn thànhCrimea thứ 2 nếu giao đất 99 năm.**
-VOA tiếng Việt.
- Trg 10**▶ **Đặc khu kinh tế-Thảm họa mới**
-Trần Văn.
- Trg 12**▶ **Luật 3 Đặc khu: Lộ trình mật ước Thành Đô?**
-Nguyễn Tường Thụy.
- Trg 13**▶ **Đặc khu kinh tế 99 năm: Một bước đi gấp gáp theo Lộ trình...**
-Phạm Đình Trọng.
- Trg 17**▶ **Ba đặc khu phục vụ chiến lược “Một vành đai-Một con đường”.**
-Nguyễn Quang Duy.
- Trg 18**▶ **Đặc khu hay mật khu.**
-Phạm Trần.
- Trg 21**▶ **Có phải Facebook đang giúp cuộc đàn áp dân chủ của VN...**
-Atimes.com.
- Trg 23**▶ **Luật An ninh mới đầy nguy hiểm của Việt Nam.**
-ASEANToday.
- Trg 26**▶ **Tâm thư của Bộ trưởng về “cơ hội” của Luật An ninh mạng.**
-Vũ Đông Hà.
- Trg 27**▶ **Tin cập nhật về biểu tình tại VN chống Luật Đặc khu và...**
- Trg 28**▶ **Khi chính quyền nhồi thuốc nổ vào những quả bom nổ chậm**
-Cao Trí.
- Trg 31**▶ **Luật An ninh mạng khiến “An toàn mạng” quốc gia lâm nguy.**
-Trọng Thành.

Và nhiều bài khác...

Luật ANM, thì xem như toàn bộ dữ kiện, thông tin cá nhân của người dùng đã trở thành chủ quyền của Bộ Công an, chứ không phải là tài sản của VN như Tô Lâm đã nhấn mạnh với Quốc hội hồi tháng 10-2017.

Theo phân tích của nhiều tác giả, đặc biệt Vũ Đông Hà qua bài “Tâm thư của Bộ trưởng [Tô Lâm] về “cơ hội” của Luật ANM”, với chủ quyền ấy, công an không chỉ gia tăng khả năng đối đầu với những phần tử dân chủ phản động như dư luận tập trung lo ngại. Nhưng quan trọng hơn, đó là cơ hội và là phương tiện cho công an gia tăng quyền lợi, phát huy sự nghiệp làm giàu, vì có sẵn trong tay toàn bộ dữ liệu để kiểm soát, khống chế, vò tiền, đối chác, chụp bắt cơ hội... với tất cả doanh nghiệp, doanh nhân, cán bộ và ngay cả những thành phần lãnh đạo cao cấp của đảng.

Ấn trong Luật ANM là một núi điều kiện về cơ chế “xin-cho” áp đặt đối với các chủ thể kinh doanh mạng Internet của VN và nước ngoài. Mỗi điều kiện là một giấy phép, và ứng với những điều kiện lớn thì lại đề ra hàng đồng giấy phép con nằm trong những giấy phép lớn... Chưa kể phần “hậu kiểm” - tức cơ chế mà Luật ANM cho phép các quan chức công an mạng có quyền kiểm tra hoạt động của những doanh nghiệp và cơ sở kinh doanh mạng Internet sau khi cấp phép, theo cách ‘hành là chính’, để vò tiền không ngừng nghỉ.

Công an cũng sẽ nắm trọn bộ tất cả những chiến lược, tính toán, dự trù về kinh doanh, mọi biên bản về lợi nhuận, các báo cáo nội bộ về tài chánh... được trao đổi qua hệ thống internet bởi các doanh nghiệp. Với những thông tin có sẵn trong tay, công an sẽ biết rõ đường đi nước bước, những kế hoạch đầu thầu, những dự tính mua ra bán vào các cổ phần, những âm mưu trốn thuế, rửa tiền, tài sản thật sự của công ty lẫn cá nhân... và rất nhiều “chứng cứ” khác để công an dễ dàng gia tăng công tác làm tiền doanh nghiệp.

Bên cạnh đó, công an có thể biết rõ mọi hoạt động của các bộ phận ban ngành trong bộ máy cai trị: từ chính phủ cho đến quốc hội, từ viện kiểm sát đến tòa án, từ địa phương đến trung ương. Công an cũng sẽ có sẵn trong tay mọi cuộc trò chuyện riêng tư tình ái, gặp gỡ hẹn hò, vận động phe nhóm, mua ghế bán quyền, móc ngoặc lại quả... qua trao đổi trên internet của các đảng viên, cán bộ địa phương lẫn các thành viên Trung ương đảng và Bộ Chính trị. Cả cánh quân đội mà từ bao năm qua đã làm giàu cách hợp pháp hoặc bất chính, nhức mắt ngành công an, nay cũng sẽ không thoát khỏi sự theo dõi nhờ Luật ANM.

Đối với các công an đặc trách mảng quản chúng thì tất cả những dữ kiện cá nhân - từ số tài khoản ngân hàng, thẻ tín dụng, mọi dịch vụ chuyển-gửi tiền trong nước lẫn ra nước ngoài, những dữ kiện cá nhân, trao đổi riêng tư... cũng sẽ sẵn sàng nằm ngay trước mặt họ để tùy nghi sử dụng vào bất cứ lúc nào, cho bất kỳ mục tiêu gì.

Cứu cánh tối hậu của công an khi soạn thảo Luật ANM và đã khiến 423 đầu óc bả đầu tại Quốc hội thông qua hôm 12-06 chính là thế: Làm một cuộc cách mạng thời @ cho Bộ, đáp ứng mục tiêu “Cán bộ giàu, Bộ mạnh”. Với chủ quyền thông tin internet của toàn thể VN nằm trọn trong tay, công an sẽ trở thành một đối tác thương mại quan trọng nhất của Trung Quốc. Do đó, ngày Luật ANM có hiệu lực đầu năm tới cũng là ngày công an chính thức ra mắt trong nội bộ Công ty Khai thác & Bán thông tin Dữ kiện VN.

Trước bao hiểm họa khôn lường ấy do Luật ANM (“Thông tin là quyền và tiền”), người dân Việt muốn sống tự do, muốn đứng thẳng như một con người với quyền phát biểu rõ những gì mình suy nghĩ đúng nhờ tự do internet, thì phải nhất quyết đánh gục cái công cụ pháp lý ghê rợn nói trên, bằng những cuộc biểu tình rộng khắp, đồng đảo, liên tục. Chỉ có quyền lực nhân dân, sức mạnh quần chúng thực thi qua việc xuống đường mới cứu được chúng ta và con cháu chúng ta. **BAN BT**

Luật An ninh mạng (Babui. DCVonline)

TỔ CHỨC VÀ CÁ NHÂN YÊU NHÂN QUYỀN KIẾN NGHỊ

Không thông qua (dự thảo) Luật An Ninh mạng

.....22 Tổ chức và 64.913 cá nhân 07-06-2018.....

Kính gửi: Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân và các đại biểu Quốc hội Việt Nam

Chúng tôi, những công dân Việt Nam đang sống trong và ngoài nước, đồng kiến nghị các vị đại biểu Quốc hội Việt Nam không thông qua Dự thảo Luật An ninh mạng vào ngày 12-06-2018 tới đây.

Chúng tôi nhận thấy các điều khoản đề xuất trong Dự thảo Luật An ninh mạng không thể hiện được các phương pháp hợp lý để bảo đảm an ninh trên mạng của Nhà nước và người dân. Thay vào đó, Dự thảo Luật này lại tiềm ẩn khả năng vi phạm các quyền căn bản của công dân, cụ thể như sau:

Xâm phạm **quyền riêng tư** và **quyền bí mật thư tín** do nhà cung cấp dịch vụ mạng phải xác thực thông tin người dùng, và cung cấp nó cho cơ quan chấp pháp khi có yêu cầu mà không thông qua tòa án. Như vậy, cơ quan chấp pháp sẽ có quyền yêu cầu cung cấp thông tin người dùng bất cứ lúc nào, mà không cần phải chứng minh cá nhân đó có vi phạm pháp luật hay không. Điều này tạo ra rủi ro lớn xâm phạm vào quyền riêng tư của cá nhân. Trong khi đó, chuẩn mực của nhà nước pháp quyền là quyền tự do của cá nhân nếu bị tước đi thì phải do tòa án quyết định, cho dù là cá nhân phạm tội.

Cản trở **quyền tự do ngôn luận** khi nhà cung cấp dịch vụ mạng phải xóa thông tin đăng tải trên mạng nếu thông tin bị xác định là "xấu", "độc" theo yêu cầu của cơ quan chấp pháp và lưu vết thông tin đó để cung cấp cho cơ quan chấp pháp. Trong khi đó các loại thông tin xấu được liệt kê rất mơ hồ, không có quy định hay thủ tục cụ thể để công dân có cơ hội bảo vệ ý kiến của mình trong một quy trình công bằng và minh bạch.

Tước đi **quyền sử dụng internet** khi nhà cung cấp dịch vụ mạng phải không cung cấp hoặc ngừng cung cấp dịch vụ viễn thông, dịch vụ internet và các dịch vụ gia tăng cho tổ chức, cá nhân đăng tải lên mạng một số loại thông tin có nội dung xấu theo luật. Như vậy, chỉ cần cơ quan quản lý cho rằng một tổ chức, cá nhân đăng tải thông tin bị cho là "xấu", "độc", thì đã có thể bị tước đi quyền sử dụng internet, trong khi đây là

quyền cơ bản của con người trong thế giới hiện đại và không thể bị tước bỏ.

Kết luận

Vì những lý do trên, chúng tôi kiến nghị các vị Đại biểu Quốc hội

1. Không thông qua Dự thảo Luật An ninh mạng lần này;

2. Và đề nghị Chính phủ và các cơ quan có liên quan xây dựng một Dự thảo Luật An ninh mạng mới theo hướng đảm bảo an ninh trên mạng một cách hợp lý, mà không kiểm soát và xâm phạm các quyền của người dân.

Chúng tôi tin rằng các Đại biểu Quốc hội, với tư cách là người đại diện của nhân dân, sẽ lắng nghe ý kiến từ người dân trước một đạo luật có nguy cơ xâm phạm nghiêm trọng các quyền và cản trở sự tự do của công dân.

Các tổ chức xã hội dân sự cùng tham gia ký tên: Cập nhật tới 4g ngày 15-06-2018: 22 tổ chức và 64,913 cá nhân.

Change.org

KIẾN NGHỊ CHỦ TỊCH NƯỚC KHÔNG KÝ LỆNH CÔNG BỐ LUẬT AN NINH MẠNG

<https://www.change.org>

Kính gửi: Chủ tịch nước Trần Đại Quang

Chúng tôi, những công dân Việt Nam đang sống trong và ngoài nước, đồng kiến nghị Chủ tịch nước không ký Lệnh Công bố Luật An ninh mạng.

Chúng tôi nhận thấy các điều khoản trong Luật An ninh mạng không thể hiện được các phương pháp hợp lý để bảo đảm an ninh trên mạng của Nhà nước và Nhân dân. Thay vào đó, nhiều điều khoản của Luật này xâm phạm nghiêm trọng quyền con người, quyền công dân, và tước đi tự do của người dân, cụ thể như sau:

Xâm phạm **quyền riêng tư** và **quyền bí mật thư tín**, khi Luật này buộc nhà cung cấp dịch vụ mạng phải

xác thực thông tin người dùng, và cung cấp nó cho cơ quan chấp pháp khi có yêu cầu mà không thông qua tòa án. Như vậy, cơ quan chấp pháp sẽ có quyền yêu cầu cung cấp thông tin người dùng bất cứ lúc nào, mà không cần phải chứng minh cá nhân đó có vi phạm pháp luật hay không.

Cản trở **quyền tự do ngôn luận**, khi Luật này buộc nhà cung cấp dịch vụ mạng phải ngăn chặn và xóa bỏ các thông tin "xấu", "độc" đăng tải trên mạng theo yêu cầu của cơ quan chấp pháp, và lưu nhật ký hệ thống để cung cấp cho cơ quan chấp pháp. Trong khi đó các loại thông tin này được liệt kê rất mơ hồ, không có quy định hay thủ tục cụ thể để công dân có cơ hội bảo vệ ý kiến của mình trong một quy trình công bằng và minh bạch.

Tước đi **quyền sử dụng internet**, khi Luật này buộc nhà cung cấp dịch vụ mạng phải không cung cấp hoặc ngừng cung cấp dịch vụ mạng cho những cá nhân nào đăng tải lên mạng các thông tin "xấu", "độc" theo quy định trong luật. Như vậy, chỉ cần cơ quan chấp pháp cho rằng thông tin mà một cá nhân đăng tải là "xấu", "độc", thì cơ quan chấp pháp có thể tước đi quyền sử dụng internet của cá nhân ấy.

Căn cứ theo Hiến pháp nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam năm 2013 quy định tại khoản 1 điều 88, thì Chủ tịch nước có nhiệm vụ và quyền hạn công bố luật. Căn cứ Điều 80 của Luật Ban hành Văn bản Quy phạm Pháp luật, thì Chủ tịch nước công bố luật chậm nhất là 15 ngày kể từ ngày luật được thông qua.

Vì vậy, chúng tôi kiến nghị Chủ tịch nước Trần Đại Quang không ký Lệnh Công bố Luật An ninh mạng này.

Chúng tôi tin rằng Chủ tịch nước, với tư cách là người đứng đầu nhà nước, sẽ lắng nghe ý kiến từ người dân trước một luật xâm phạm nghiêm trọng quyền con người, quyền công dân, và tước đi tự do của người dân.

Cập nhật đến 3g12' ngày 15-06-2018: 25.756 cá nhân.

LUẬT AN NINH MẠNG

- Một quyết định ngu xuẩn chưa từng có của Quốc hội
- Một công cụ đàn áp chưa từng có của Nhà nước
- Một phương tiện làm giàu chưa từng có của Công an.
- Một hậu quả tai hại chưa từng có cho Đất nước

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

ỦY BAN CÔNG LÝ HÒA BÌNH

THƯ NGỎ GỌI QUỐC HỘI

V/v dự thảo Luật Đơn vị hành chính-kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc

Việt Nam 08-06-2018

Kính thưa quý vị,

Chúng tôi được biết Quốc hội đang bàn thảo và sẽ biểu quyết thông qua dự thảo Luật Đơn vị hành chính-kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc (gọi tắt là Luật Đặc Khu) vào ngày 15/06/2018 tới đây. Dù dự luật này được soạn thảo với ý định tạo bước phát triển đột phá về hành chính và kinh tế trong việc thu hút nhiều hơn nữa vốn đầu tư nước ngoài vào Việt Nam, nhưng lại hàm chứa nhiều rủi ro và nguy cơ gây thiệt hại cho quyền lợi quốc gia, đặc biệt có thể xâm hại đến an ninh và chủ quyền quốc gia của Việt Nam.

Vì vậy, với trách nhiệm xã hội của mình và với sự trân trọng dành cho quý vị, sau khi cân trọng lắng nghe ý kiến đóng góp tâm huyết và khoa học của các nhà chuyên môn, và thấu hiểu nỗi lo lắng chung của đại đa số người dân, Ủy ban Công lý và Hòa bình trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam kính đề nghị quý vị Đại biểu Quốc hội tôn trọng nguyện vọng của toàn dân và cân nhắc các lý do sau đây để hoãn thông qua Luật Đặc Khu trong kỳ họp Quốc hội lần này:

1. Mô hình đặc khu hành chính-kinh tế đã lỗi thời và không còn phù hợp với xu thế phát triển kinh tế hiện đại trên thế giới ngày nay, nhất là trong thời đại cách mạng công nghệ 4.0, mà Chính phủ Việt Nam đã xác định là định hướng ưu tiên của nền kinh tế Việt Nam;

2. Những quy định ưu đãi quá lớn về thuế quan, thời gian thuê đất, ngành nghề kinh doanh, như được nêu trong Luật Đặc Khu, dường như chưa được nghiên cứu, phân tích và phản biện về chuyên môn một cách cẩn thận và rộng rãi, hầu có thể đánh giá đầy đủ hiệu quả kinh tế mang lại cho nền kinh tế quốc gia, trong khi chắc chắn chỉ mang lại lợi

nhuận vượt trội cho giới đầu cơ nước ngoài và các nhóm lợi ích trong nước;

3. Về lâu dài, yếu tố quan trọng nhất của một môi trường đầu tư tốt và hấp dẫn giới đầu tư ngoại quốc trong phạm vi quốc gia chính là những chính sách kinh tế đúng đắn, nền tảng luật pháp chuẩn mực, bộ máy hành chính hiệu quả, và hệ thống tư pháp công minh, chứ không phải là các ưu đãi nhất thời tại một khu vực riêng biệt nào đó;

4. Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc đều là các vùng đất và vùng biển quan yếu về quân sự và quốc phòng, ảnh hưởng trực tiếp đến an ninh và chủ quyền quốc gia, đặc biệt trong bối cảnh Trung Quốc thường xuyên tiến hành chính sách gây hấn trên Biển Đông, chiếm giữ hải đảo và ngang nhiên xây dựng các căn cứ quân sự áp sát bờ biển Việt Nam;

5. Nhiều năm gần đây sự thao túng và thâm tóm của các thương nhân, nhà thầu và nhà đầu tư Trung Quốc về thương mại, đầu thầu, đầu cơ, mua chui đất đai hàng loạt với diện tích lớn trên cả nước, cùng với sự tràn ngập công nhân Trung Quốc tại các khu công nghiệp, đã tạo nên nhiều vấn nạn kinh tế và xã hội nan giải cho các chính quyền địa phương ở khắp nơi, và chắc chắn sẽ lại tái diễn tại các đặc khu trong tương lai.

Chúng tôi thiết nghĩ để thông qua một dự luật quan trọng với ý định mang lại cuộc sống phồn vinh, hạnh phúc cho nhân dân, song lại ảnh hưởng nghiêm trọng đến an ninh quốc phòng và chủ quyền quốc gia như Luật Đặc Khu, cần thiết phải có sự tham gia đóng góp ý kiến của toàn dân. Do đó, dự luật nên được đưa ra thảo luận rộng rãi trong mọi tầng lớp nhân dân, đặc biệt cần được các nhà chuyên môn góp ý

phản biện khoa học, và cuối cùng phải được thông qua bằng một cuộc trưng cầu ý dân theo luật định.

Chúng tôi xin chân thành cảm ơn sự lắng nghe và hy vọng ở tinh thần cầu thị của quý vị Đại biểu Quốc hội và xin chúc quý vị dồi dào sức khỏe.

Trân trọng kính chào,

Thay mặt Ủy ban Công lý và Hòa bình

G.M. Nguyễn Thái Hợp, Chủ tịch
L.M Lê Quốc Thắng, Thư ký

Trích

BẢN LÊN TIẾNG **VỀ DỰ LUẬT ĐƠN VỊ HÀNH** **CHÁNH – KINH TẾ ĐẶC BIỆT** **VÂN ĐỒN, BẮC VÂN PHONG** **VÀ PHÚ QUỐC**

Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam
Thống Nhất

Văn Phòng Điều Hợp Liên Châu

1/ Kêu gọi quý vị đại biểu Quốc Hội dứt khoát không biểu quyết thông qua Dự luật Đơn vị Hành chính - Kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc;

2/ Trong những ngày sắp tới, nếu không thể tổ chức trưng cầu dân ý để lấy quyết định về Luật ĐKKT, yêu cầu Quốc Hội và Chính phủ nước CHXHCNVN triệt để tôn trọng quyền biểu tình đã được hiến định trong Hiến Pháp nước CHXHCNVN qua Điều 25: "Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình. Việc thực hiện các quyền này do pháp luật quy định;" không ngăn cản, bắt bớ, bỏ tù những người biểu tình để đạo đạt ý dân, nêu cao nguyện vọng bảo vệ chủ quyền đất nước.

3/ Kêu gọi Nhà Nước CHXHCNVN triệt để tôn trọng tự do nhân quyền, lập tức trả tự do cho những nhà hoạt động xã hội, những người bất đồng chính kiến, và những người tù lương tâm; vì chính những tiếng nói đối lập mới có thể phản ánh trung thực tình trạng xã hội và nguyện vọng chung của toàn dân;

4/ Thiết tha kêu gọi Tăng Ni và Phật tử Việt Nam trong nước cũng như hải ngoại, tùy theo khả năng và hoàn cảnh, nhân danh các tổ chức Phật giáo, hoặc nhân danh tư cách là người con Phật đầy đủ Bi-Trí-Dũng, mạnh dạn cất lên tiếng nói của lương tri và công bằng trước những hiểm họa và nguy vong của đất nước.

Hải ngoại, ngày 08 tháng 6 năm
2018

TỔ CHỨC THEO DÕI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM : HÃY PHỦ QUYẾT

**bộ Luật An ninh mạng đây vấn đề mà Quốc hội
sắp bỏ phiếu để áp chế tự do thông tin mạng**
-----*New York, HK, 08-06-2018*-----

Hôm nay, **Tổ chức Theo dõi Nhân quyền** phát biểu rằng Việt Nam cần sửa đổi Dự thảo Luật An ninh Mạng, hiện đang quá mơ hồ và khái quát, cho phù hợp với tiêu chuẩn pháp luật quốc tế trước khi đưa ra cơ quan lập pháp. Quốc hội Việt Nam dự kiến sẽ bỏ phiếu về dự luật đang bị chỉ trích rất nhiều này vào ngày 12-06-2018.

Chính phủ và Đảng Cộng sản Việt Nam cầm quyền có bề dày “thành tích” trừng phạt những tiếng nói bất đồng chính trị và xã hội với lý do bảo vệ an ninh quốc gia. Dự thảo luật nói trên, thêm một lần nữa, lại trao cho nhà cầm quyền quyền hạn rất rộng để định đoạt những hành vi ngôn luận nào là “trái pháp luật” cần phải kiểm duyệt. Luật pháp Việt Nam vẫn thiếu vắng cơ chế bảo vệ thực thụ quyền bảo mật thông tin cá nhân và các điều khoản trong dự luật an ninh mạng có thể tạo điều kiện dễ dàng hơn cho chính quyền nhận diện và truy tố người dân vì các hoạt động ôn hòa trên mạng.

“Dự thảo luật an ninh mạng của VN có vẻ như ưu tiên mục đích bảo vệ quyền lực độc tôn của Đảng cũng tương đương như bảo đảm an ninh mạng,” ông Brad Adams, Giám đốc Ban Á châu của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền nói. “Dự thảo này, có nội dung đặt tự do ngôn luận và tự do tiếp cận thông tin vào tầm kiểm soát trực tiếp, sẽ cung cấp cho chính quyền thêm một vũ khí nữa để đối phó với những tiếng nói bất đồng. Không phải ngẫu nhiên mà tác giả của dự thảo này chính là Bộ CA, vốn đã đầy tai tiếng về vi phạm nhân quyền.”

Theo dự thảo luật, các nhà cung cấp dịch vụ mạng phải gỡ bỏ các nội dung có vấn đề trong vòng 24 tiếng từ khi nhận được yêu cầu từ Bộ Thông tin và Truyền thông hoặc Bộ Công an. Các quy định buộc các công ty cung cấp internet phải lưu trữ dữ liệu tại Việt Nam, “xác thực” thông tin người dùng, và cung cấp thông tin người sử dụng cho chính quyền mà không cần lệnh của tòa án cũng đe dọa quyền bảo mật thông tin cá nhân và có thể tạo điều kiện dễ dàng hơn nữa cho việc đàn áp bất đồng chính kiến hoặc hoạt động trên mạng.

Các nội dung của dự thảo luật gây

quan ngại về nhân quyền gồm có:

Các điều khoản đặt quyền tự do ngôn luận, tiếp cận thông tin, tự do biểu đạt và các quyền con người khác xuống dưới lợi ích chính trị của đảng Cộng sản Việt Nam:

- Định nghĩa hành vi “Cố ý vượt qua” “tường lửa” để “thu thập trái phép thông tin” là “gián điệp mạng” (Điều 2).

- Quy định “Nguyên tắc bảo vệ an ninh mạng” là “đặt dưới sự lãnh đạo của đảng Cộng sản VN” (Điều 4).

- Cấm “sử dụng không gian mạng” để “soạn thảo, đăng tải, tán phát thông tin” “có nội dung tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” hay “xúc phạm dân tộc, quốc kỳ, quốc huy, quốc ca, vĩ nhân, lãnh tụ, danh nhân, anh hùng dân tộc” (Điều 8 và Điều 15).

- Cấm sử dụng không gian mạng để “tổ chức, hoạt động, cấu kết, xúi giục, mua chuộc, lừa gạt, lôi kéo, đào tạo, huấn luyện người chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” hay “xuyên tạc lịch sử, phủ nhận thành tựu cách mạng, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc” (Đ.8).

- Cấm tuyên truyền chống nhà nước Cộng hòa XHCN VN, bao gồm “Chiến tranh tâm lý,” “tuyên truyền xuyên tạc, phỉ báng chính quyền nhân dân,” “Thông tin bịa đặt, sai sự thật nhằm xúc phạm nghiêm trọng nhân phẩm, danh dự hoặc gây thiệt hại” – mà không hề có yêu cầu rằng người đưa thông tin đã biết trước là sai, và “thông tin có nội dung tuyên truyền, kêu gọi, vận động, xúi giục, đe dọa, gây chia rẽ, lôi kéo tụ tập đông người gây rối” (Điều 8 và Điều 15).

- Cấm “trang thông tin điện tử, cổng thông tin điện tử hoặc chuyên trang trên mạng xã hội của cơ quan, tổ chức, cá nhân không được cung cấp, đăng tải, truyền đưa thông tin” mà chính quyền cho là “xâm phạm chủ quyền, an ninh quốc gia” (Đ.26).

Các điều khoản ép buộc các công ty phải từ chối, kiểm duyệt hay báo với chính quyền về những người đăng tải các nội dung bị cấm, trong đó có Điều 26 quy định các nhà cung cấp dịch vụ trong và ngoài nước trên “không gian mạng hoặc sở hữu hệ thống thông tin tại Việt Nam” phải thực hiện các yêu

cầu nói trên:

- Phải “thiết lập cơ chế xác thực thông tin khi người dùng đăng ký tài khoản số;”

- Phải “cung cấp thông tin người dùng cho lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an khi có yêu cầu bằng văn bản;”

- Phải “xóa bỏ thông tin, ngăn chặn việc chia sẻ thông tin có nội dung” bị chính quyền cấm “chậm nhất là 24 giờ kể từ thời điểm có yêu cầu” từ Bộ Thông tin và Truyền thông hoặc Bộ Công an;

- Phải “lưu vết liên quan để cung cấp cho lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng” và

- Phải “không cung cấp hoặc ngừng cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng cho tổ chức, cá nhân đăng tải trên không gian mạng” thông tin có nội dung bị chính quyền cấm (Điều 26).

Các điều khoản ép buộc phải lưu trữ dữ liệu tại Việt Nam:

- Phải “lưu trữ tại Việt Nam đối với thông tin cá nhân của người sử dụng dịch vụ tại Việt Nam và các dữ liệu quan trọng liên quan đến an ninh quốc gia;”

- Phải “đặt trụ sở hoặc văn phòng đại diện tại Việt Nam;” và

- Phải “thực hiện yêu cầu của cơ quan chức năng trong điều tra, xử lý hành vi vi phạm pháp luật về an ninh mạng” (Điều 26).

Dự thảo luật lần này dựa theo và mở rộng các quy định tương tự đã có trong Nghị định 72 về quản lý, cung cấp, sử dụng dịch vụ Internet và thông tin trên mạng, hàm chứa các điều khoản đặt nền tảng cho việc chặn lọc và kiểm duyệt nội dung, và đặt ra ngoài vòng pháp luật các hành vi “bị cấm” với biên độ xác định hết sức rộng.

Trong thời gian gần đây chính quyền VN đã gia tăng đàn áp các nhà bất đồng chính kiến và hoạt động nhân quyền trên mạng. Tháng Bảy năm 2017, Bộ trưởng Thông tin và Truyền thông Tr. Minh Tuấn, cho biết “Google và Facebook đã gỡ 3.367 clip có nội dung xấu độc theo yêu cầu của Bộ TT&TT, Facebook xóa hơn 600 tài khoản có nội dung vi phạm.”

Chính phủ đã huy động một đội quân đông đảo gồm những “cộng tác viên dư luận xã hội,” thường gọi là “dư luận viên,” được trả phụ cấp để khuếch trương đường lối tuyên truyền chính thống và chống lại các quan điểm bị coi là thù địch với đảng và chính phủ. Trong một diễn biến khác, vào tháng 12 năm 2017, Thượng tướng Nguyễn Trọng Nghĩa công

bổ rằng Lực lượng 47, một lực lượng đặc nhiệm chuyên trách được thành lập từ đầu năm 2016 để đấu tranh với các ý kiến phê phán chính quyền trên mạng, đã có hơn 10.000 thành viên "hàng giờ, hàng phút, hàng giây phải sẵn sàng chủ động tác chiến, đấu tranh với các quan điểm sai trái."

Tổ chức Theo dõi Nhân quyền nói rằng dự thảo luật được đưa ra biểu quyết vào đúng lúc Việt Nam đang gia tăng đàn áp các nhà hoạt động nhân quyền. Năm 2017, chính quyền đã bắt giữ ít nhất 41 người vận động cho nhân quyền và blogger vì tham gia các cuộc biểu tình hay các sự kiện khác, hoặc đăng tải các bài viết phê phán chính quyền. Trong năm tháng đầu năm 2018, các tòa án dưới sự chỉ đạo của đảng Cộng sản Việt Nam đã kết án ít nhất 26 nhà bảo vệ nhân quyền. Nhiều người trong số đó bị kết án hơn 10 năm tù. Trong số các nạn nhân của nỗ lực khởi động lại chủ trương dập tắt tiếng nói phê phán có những nhà hoạt động nổi tiếng như Nguyễn Văn Đài, Nguyễn Trung Tôn, Trương Minh Đức, Phạm Văn Trội, Nguyễn Bắc Truyển, Hoàng Đức Bình, Trần Hoàng Phúc, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (bút danh Mẹ Nấm), Trần Thị Nga, Bùi Văn Trung, Hồ Văn Hải và nhiều người khác nữa.

"Quốc hội VN cần chứng minh mình không phải là bù nhìn của đảng CS cầm quyền bằng cách đứng về phía công luận và phản đối dự luật an ninh mạng này," ông Adams nói. "Nếu được thông qua, bộ luật này sẽ là một bước lùi lớn đối với một cộng đồng mạng năng động và các nỗ lực đưa Việt Nam trở thành một quốc gia hiện đại và cởi mở hơn."

Cơ quan Nhân quyền LHQ ở Đông Nam Á lên tiếng về Luật An ninh mạng .....UN Human Rights Asia 14-06-2018.....

Văn phòng Nhân quyền Liên Hiệp Quốc ở Đông Nam Á quan ngại về việc Quốc hội Việt Nam thông qua luật An Ninh mạng gây tranh cãi hôm thứ Ba. Luật này chứa đựng một số điều khoản trái ngược với các cam kết mà Việt Nam đã ký trong Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị (ICCPR).

Luật An ninh mạng cung cấp cho Chính quyền nhiều quyền hành mới, cho phép họ buộc các công ty công nghệ và các nhà cung cấp dịch vụ phải chia sẻ dữ liệu máy tính, gồm các thông tin cá nhân, từ chối các dịch vụ và kiểm duyệt các bài đăng của người sử dụng mà không cần phía tư pháp xem xét.

Chúng tôi quan ngại rằng, luật này có thể được sử dụng để đàn áp những tiếng nói bất đồng ở Việt Nam và chúng tôi khuyến khích Chính phủ Việt Nam cung cấp môi trường thuận lợi cho tự do ngôn luận, cả trên mạng lẫn ngoài đời, phải được bảo vệ.

Trong khi tự do tư tưởng là quyền tuyệt đối, thì tự do biểu đạt có thể bị giới hạn trong một số phạm vi, nhưng những quyền này chỉ được quy định bởi luật pháp và cần thiết trong việc bảo vệ quyền lợi hoặc tiếng tăm của người khác; bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự công cộng, sức khỏe cộng đồng và đạo đức công chúng. Hơn nữa, bất kì sự can thiệp nào cũng cần phải được đánh giá một cách cẩn thận và nghiêm túc về sự cần thiết, tính hợp pháp và sự cân xứng.

Chúng tôi lấy làm tiếc về việc thiếu sự tham vấn của công chúng, cũng như các doanh nghiệp, những nơi có thể bị ảnh hưởng bởi luật mới này, trước khi nó được thông qua và kêu gọi Chính quyền Việt Nam để người dân và xã hội dân sự tham gia vào việc làm luật và chính sách.

Chúng tôi cũng quan tâm tới các báo cáo về sự đụng độ giữa những người biểu tình và công an diễn ra

trên cả nước Việt Nam, trong các cuộc biểu tình trên toàn quốc, chống lại hai dự luật về các Đặc khu Kinh tế và An Ninh mạng, dẫn đến việc bắt giữ số lượng lớn người biểu tình. Chúng tôi đặc biệt lo ngại các cáo buộc rằng, một số người biểu tình đã bị các nhà chức trách đánh đập.

Mong rằng những vấn đề liên quan đến quyền tự do ngôn luận, tự do biểu đạt và tự do lập hội, sẽ được thảo luận chi tiết vào đầu năm 2019, xem xét tình hình Việt Nam, tại [các phiên họp] Kiểm Điểm Định Kỳ Phổ Quát (UPR) và Ủy ban Nhân quyền Liên Hiệp quốc về việc thực hiện những cam kết của Việt Nam theo Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị (ICCPR).

© Copyright Tiếng Dân – Bản tiếng Việt

TUYÊN BỐ CỦA ĐẠI SỨ QUÁN HOA KỲ TẠI VIỆT NAM VỀ DỰ LUẬT AN NINH MẠNG

Hà Nội, 08-06-2018

Chúng tôi nhận thấy rằng dự thảo luật an ninh mạng hiện được trình trước Quốc hội có thể dẫn đến những trở ngại nghiêm trọng đối với tương lai của an ninh mạng và đổi mới sáng tạo kỹ thuật số của Việt Nam, và có thể không nhất quán với các cam kết thương mại quốc tế của Việt Nam. Hoa Kỳ và Canada thúc giục Việt Nam hoãn cuộc bỏ phiếu dự luật này để đảm bảo rằng nó phù hợp với các chuẩn mực quốc tế.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

CÂU LẠC BỘ LÊ HIẾU ĐĂNG

Tuyên bố về Luật ANM và về bạo động ở Bình Thuận

.....**Sài Gòn 12-13/06/2018**.....

TUYÊN BỐ VỀ LUẬT AN NINH MẠNG

**Câu lạc bộ Lê Hiếu Đăng
12-06-2018**

Tại phiên họp sáng ngày 12-6-2018, kỳ họp thứ 5 của Quốc hội khóa XIV, Quốc hội đã thông qua Luật An ninh Mạng bắt chấp sự phản đối của toàn xã hội và cộng đồng quốc tế.

Nội dung của Luật An ninh mạng vi phạm nghiêm trọng Hiến pháp 2013 và luật quốc tế về nhân quyền mà Chính phủ Việt Nam đã cam kết, theo đó công dân Việt Nam được quyền tự do ngôn luận và tiếp cận thông tin mà không bị cản trở, hạch sách hay giam cầm, cũng như được bảo vệ quyền riêng tư và quyền sở hữu những dữ liệu riêng của mình.

Việt Nam hiện có khoảng 55 triệu người thường xuyên sử dụng truyền thông xã hội, trong đó Facebook dẫn đầu. Nay Luật An ninh mạng buộc các công ty công nghệ phải bàn giao dữ liệu cá nhân sử dụng mạng cho chính quyền, hoặc xóa bài đăng của họ khi được chính quyền yêu cầu.

Nói cách khác, Luật An ninh Mạng đặt quyền tự do ngôn luận và tự do tiếp cận thông tin của công dân vào tầm kiểm soát trực tiếp của chính quyền, và cung cấp cho chính quyền thêm một vũ khí nữa đối phó với những tiếng nói bất đồng chính kiến. Không phải ngẫu nhiên mà tác giả của dự thảo này chính là Bộ Công an đầy tai tiếng về vi phạm nhân quyền.

Từ nay, chính quyền tha hồ biến người bày tỏ quan điểm thẳng thắn thành tội phạm hình sự, và khiến bất kỳ ai thực thi quyền tự do ngôn luận của mình có nguy cơ bị cầm tù tùy theo diễn giải của cơ quan công an.

Trước tình hình nghiêm trọng nêu trên, chúng tôi - các thành viên Câu lạc bộ Lê Hiếu Đăng - đồng lòng tuyên bố như sau:

Thứ nhất, chúng tôi phản đối

Quốc hội thông qua Luật An ninh Mạng và phản đối toàn bộ nội dung và mục đích của luật này.

Thứ hai, theo Điều 88 của Hiến pháp 2013, Chủ tịch nước có quyền ký công bố để ban hành luật; do vậy, chúng tôi tha thiết đề nghị Chủ tịch nước không công bố Luật An ninh Mạng vì quyền lợi của đất nước và toàn dân.

*Lập ngày 12 tháng 6 năm 2018
Câu lạc bộ Lê Hiếu Đăng*

TUYÊN BỐ VỀ VIỆC GIẢI QUYẾT VỤ BẠO ĐỘNG Ở TỈNH BÌNH THUẬN

**Câu lạc bộ Lê Hiếu Đăng
13-06-2018**

Trong mấy ngày qua, thông tin lan truyền trên các phương tiện chính thống cũng như mạng xã hội về bạo động xảy ra trong một số cuộc biểu tình ở vài địa phương thuộc tỉnh Bình Thuận phản đối Dự Luật Đơn vị Hành chính – Kinh tế đặc biệt Vân Đồn – Bắc Vân Phong – Phú Quốc, khiến cộng đồng người Việt trong-ngoài nước hết sức lo âu.

Trước tiên, phải khẳng định: Bất cứ vì lý do gì, việc sử dụng bạo lực chống lại các lực lượng an ninh, tấn công và huỷ hoại công sở, tài sản công... đều sai lầm. Cuộc đấu tranh cho lẽ phải, cho công bằng xã hội, cho dân chủ nhân quyền phải được tiến hành một cách hoà bình, trong sự tinh táo. Nhất là trong tình hình giặc ngoại xâm luôn tìm mọi cơ hội gây hại cho chủ quyền quốc gia, mọi sự loạn động trong nước đều bất lợi.

Tuy nhiên, không thể có cái nhìn một chiều, quy mọi lỗi cho người dân Bình Thuận đi biểu tình. Hầu như tất cả là những người lao động nghèo, không mong gì hơn là có được cuộc sống yên bình, chăm lo làm ăn.

Những câu hỏi phải đặt ra: Vì sao trong khi ở những nơi khác, các

cuộc biểu tình cùng thời gian đã diễn ra khá ôn hoà, thì riêng Bình Thuận lại có bạo động và kéo dài? Có nguyên nhân sâu xa từ những bức xúc dồn nén qua nhiều năm, khi ra biển đánh bắt hải sản bị Trung Quốc bắn giết, xua đuổi; những dự án tàn phá môi trường, trong đó có yếu tố Trung Quốc, không được các cấp chính quyền giải quyết thoả đáng? Hoặc là nguyên nhân trực tiếp từ sự đàn áp thô bạo của lực lượng an ninh khi giải tán cuộc biểu tình?

Trước tình hình bạo động ở Bình Thuận, để có được cách giải quyết đúng đắn, rõ ràng, vừa giữ được an ninh quốc gia vừa yên lòng dân, chúng tôi yêu cầu:

1- Quốc hội khẩn cấp lập một Đoàn Thanh tra cấp quốc gia về Bình Thuận. Để đảm bảo tính khách quan, trung thực của kết quả thanh tra, trong hoàn cảnh niềm tin của dân vào hệ thống chính thống suy giảm nặng nề, Đoàn Thanh tra phải có một nửa số thành viên là các nhân sĩ trí thức độc lập có uy tín xã hội, cùng các đại diện của người dân sở tại qua một cuộc bầu chọn tự do, công khai minh bạch.

2- Xử lý những kẻ trấn áp bằng bạo lực người biểu tình ôn hoà trước khi xử lý người biểu tình có hành vi bạo động.

3- Cuối cùng, chúng tôi yêu cầu Quốc hội, từ sự cố đáng tiếc này, nhận ra tầm quan trọng cấp thiết của Luật Biểu tình, thúc đẩy để có sớm nhất Luật này, nhằm bảo đảm cho người Dân có thể thực hiện Quyền Hiến định rất căn bản của mình một cách ôn hoà, hữu hiệu.

Ngày 13/6/2018

Câu lạc bộ Lê Hiếu Đăng và các thân hữu

QUỐC HỘI

CÓ CÒN LÀ QUỐC HỘI: "Bộ Chính trị đã bàn rồi"

Ảnh Liên 03-06-2018

Bà Chủ tịch Quốc hội vừa rồi đã tỏ ra quyết tâm trong bối cảnh dự luật về đặc khu đang tiếp tục gặp sự phản đối: Bộ Chính trị đã kết luận rồi, dự thảo không trái Hiến pháp, phải bàn để ra luật chứ không thể không ra luật.

'Bộ Chính trị đã bàn rồi' cho thấy tư cách của bà Chủ tịch Quốc hội ở đâu. Nó không phải là đại diện cho một người đứng đầu tổ chức lập pháp nhà nước, mà là một đảng viên cao cấp – đây mấn cán của đảng (CSVN). 'Bộ Chính trị đã bàn rồi' cũng là cái tư duy 'rất quyết tâm' theo chủ trương, đường lối của Đảng đặt ra và Quốc hội cứ thế mà làm. 'BCT đã bàn rồi' cũng làm gợi nhớ không ít vấn đề mà Bộ Chính trị thông qua, từ Boxite cho đến đường cao tốc bắc nam, từ mục tiêu công nghiệp hóa năm 2020 đến xây dựng những tập đoàn nhà nước –những cú đâm thép cho nền kinh tế. Tất nhiên, phần lớn điều mà 'Bộ Chính trị đã bàn rồi' hầu như đều thất bại một cách thảm hại, mà gánh vác trách nhiệm chỉ đơn thuần là 'kiểm điểm sâu sắc', còn hệ quả thì dân gánh chịu.

'Bộ Chính trị đã bàn rồi' có phải là quan điểm nhất quán từ trước đến nay của bà Nguyễn Thị Kim Ngân, người có những hành vi và phát ngôn có lúc gần như vi hiến? Khi bà phát biểu như vậy, liệu bà có bán rẻ quá mức lời tuyên thệ trong một ngày của tháng 7-2016, khi được chỉ định là Chủ tịch QH rằng: Thực hiện có hiệu quả các chức năng lập hiến, lập pháp, quyết định các vấn đề quan trọng của đất nước và giám sát tối cao đối với toàn bộ hoạt động của nhà nước theo đúng quy định của Hiến pháp và pháp luật.

Vậy bà sẽ thực hiện vai trò lập hiến, lập pháp, giám sát tối cao như thế nào khi mà bà không có được một vị trí độc lập tương ứng, một suy nghĩ độc lập của một vị Chủ tịch QH, mà chỉ chăm chăm tiến hành làm theo những lời mà BCT đã quyết? Phải chăng vì bà chính là một trong những Ủy viên Bộ Chính

trị, những người tự mặc định mình là 'tinh hoa chính trị' và quyết định số mệnh của dân tộc, buộc những vị 'cử tri' –những tiếng nói từ nhân dân phải nghe và thực hiện như mệnh lệnh của cấp trên–cấp dưới?

Quốc hội thời nào cũng vậy, nếu bị áp lực bởi yếu tố đảng viên, nếu bị áp lực bởi Nghị quyết và chỉ đạo ĐCSVN thì cùng thời điểm đó, tình hình kinh tế–chính trị sẽ bị suy giảm rất nhiều. Làm ra luật chỉ khi nó áp dụng tính thực tế và thực tiễn cũng như đòi hỏi nhân dân, chứ không phải do trên đã quyết mà tuân thủ. Nếu như thế, thì cần phải đổi QH thành 'phòng họp lập pháp của ĐCSVN', và nên thực thi điều đó để tránh bị coi là 'QH giả hiệu'.

Khi bà Nguyễn Thị Kim Ngân quyết tâm đến mức 'dự thảo không trái Hiến pháp, phải bàn để ra luật chứ không thể không ra luật', thì giá như bà cũng quyết tâm như vậy đối với Luật biểu tình, Luật về hội,... Những luật mà người dân mong mỏi, không trái hiến pháp, nhưng vẫn bị treo, phải chăng vì thiếu yếu tố 'Bộ Chính trị đã quyết rồi'?

Lại nói về hiệu quả của việc 'Bộ chính trị quyết rồi', thử điểm xem hai trong số nhiều dự án 'quyết rồi' với 'quyết tâm chính trị cao'.

Một là, dự án bauxite Tây Nguyên được Bộ Chính trị quyết, bất chấp mọi ý kiến phản đối của giới chuyên gia trong và ngoài nước, của các nhà lão thành cách mạng, của cả đại tướng Võ Nguyên Giáp. Kết quả, chỉ tính riêng dự án Tân Rai, vốn đầu tư ban đầu chỉ định ở mức 7.787,5 tỷ đồng, nhưng qua 4 lần điều chỉnh, số vốn đầu tư đã lên mức 15.414,4 tỷ đồng và sau 3 năm hoạt động (2013-2016) đã lỗ gần 4.000 tỷ đồng.

Hai là, đặt ra mục tiêu năm 2020 sẽ cơ bản trở thành nước công nghiệp cũng là do 'Bộ Chính trị quyết rồi' 30 năm về trước. Tuy nhiên, vào kỳ họp cuối cùng của khóa XIII tháng 04-2016, Quốc hội Việt Nam đã thừa nhận mục tiêu hoàn toàn bất khả thi.

Giờ đến câu chuyện đặc khu, khi mà giới chuyên gia trong và ngoài nước lo ngại về tính an ninh - kinh tế lẫn văn hóa - xã hội có thể xảy ra thì bà Chủ tịch Quốc hội lại càng tỏ ra quyết tâm, chỉ vì lối suy nghĩ rất cảm tính và giản đơn: 'Một đồng rót vào đặc khu để hút về hàng chục, hàng trăm đồng'. Nhưng ai sẽ bảo chứng, bởi những lập luận của các nhà khoa học, của những ai quan tâm đưa ra đều không được phản hồi lại một cách đúng đắn. Thậm chí, việc một ĐBQH nêu ra các lo ngại về dự luật đặc khu cũng chỉ được đăng tải trên báo chí, chứ bản thân quan điểm này chưa được ai (kể cả bà Chủ tịch Quốc hội phản bác khoa học lại).

Ấy vậy mà bà Chủ tịch vẫn quyết tâm 'bàn cho ra luật'. Nhưng ai không biết, đây là 'nhiệm vụ' mà tập thể Bộ Chính trị đã thống nhất và đưa ra Quốc hội để nhận lấy cái gậy đầu. Nó cũng không khác lắm quan điểm có phần dầm dáp tư duy lập pháp của ông chủ nhiệm văn phòng Quốc hội - Trần Đình Đàm, người đã nói như đinh đóng cột: 'Chắc chắn Quốc hội sẽ hoàn toàn ủng hộ chủ trương khai thác bauxite' (Bởi vì, dự án này đã trở thành chủ trương của Bộ Chính trị). Và làm theo phương cách này, không khác gì khiến Quốc hội trở thành một nghị trường gậy theo.... chủ trương!!!

Trong một khía cạnh khác, nếu như dự luật được thông qua và 'góp phần' thúc đẩy xảy ra sai lầm nghiêm trọng, không thu được 'hàng chục, hàng trăm đồng' theo cách mà bà Chủ tịch Quốc hội 'vẽ' ra mà lại khiến an ninh và chủ quyền quốc gia bị đe dọa nghiêm trọng, thì lúc đó bà Chủ tịch Quốc hội và mười mấy vị ủy viên còn lại có chịu trách nhiệm? Hay lại rút kinh nghiệm sâu sắc, hay lại định cư ở nước ngoài?

Rõ ràng, đặc khu là một chuyện dài, và còn nhiều vấn đề phải quyết, không phải vì ngân sách túng thiếu mà tiếp tục bắt người dân gánh chịu thêm di họa mang tên 99 năm, bởi nhiều lần dân bị phản bội bởi chính cái 'quyết tâm cao về chính trị' đó lắm rồi. Và cũng lúc này đi, khi buông ra câu nói như vậy, có lẽ cần

phải xem xét tư cách của bà Nguyễn Thị Kim Ngân trong vai trò Chủ tịch Quốc hội, bởi người dân không cần một vị 'nữ Chủ tịch Quốc hội đầu tiên', mà cần một 'Chủ tịch Quốc hội' thực sự hành động vì nguyện vọng nhân dân. ■■■■■■

Lo ngại Vân Đồn thành Crimea thứ 2 nếu giao đất 99 năm .....VOA tiếng Việt 29-05-2018.....

Nhiều người ở Việt Nam gần một tuần nay lên tiếng kêu gọi Quốc hội cân nhắc thêm, đừng vội thông qua luật về đặc khu kinh tế, trong đó có điều khoản giao đất cho nhà đầu tư nước ngoài tới gần 1 thế kỷ.

Đã có người cảnh báo: một điều luật như vậy có thể dẫn đến nguy cơ Vân Đồn, một đảo của Việt Nam gần Trung Quốc, bị biến thành một Crimea thứ hai.

Các ý kiến đó của nhiều thành phần nhân dân đã nổi lên sau hai phiên thảo luận của Quốc hội hôm 23 và 28/5 về dự luật do chính phủ trình, có tên đầy đủ là Luật Đơn vị hành chính-kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc.

Chính phủ Việt Nam dự định lập 3 đặc khu tại các tỉnh Quảng Ninh ở miền bắc, Khánh Hòa ở miền trung và Kiên Giang ở miền nam nhằm thu hút đầu tư nước ngoài, tạo đột phá về phát triển kinh tế.

Báo chí trong nước dẫn lại thông tin từ chính phủ cho hay dự luật đặc khu chứa đựng các chính sách đặc biệt về nhiều ưu đãi thuế, thủ tục hành chính thông thoáng và cho thuê đất dài hạn hơn.

Một số quan chức chính phủ nói với QH và báo chí rằng việc lập 3 đặc khu là một bước "thử nghiệm" các thể chế, chính sách mới ở Việt Nam, với kỳ vọng thu hút hàng tỉ đôla từ các nhà đầu tư nước ngoài vào các ngành công nghệ cao, nông nghiệp hữu cơ, du lịch và kinh doanh sòng bạc (casino).

Giới hoạch định chính sách bày tỏ hy vọng rằng các đặc khu sẽ có mức thịnh vượng vượt trội nhờ các ưu đãi, từ đó tạo "tác động lan tỏa, tích cực" tới sự phát triển kinh tế-xã hội của VN nói chung, theo các báo.

Tại Quốc hội, điều khoản về

giao đất 99 năm trong dự luật đặc khu đã gây nhiều lo lắng cho các đại biểu.

Các đại biểu Dương Trung Quốc, Trần Hoàng Ngân, Trương Trọng Nghĩa, và Lê Thu Hà được báo chí trích lời, đưa ra quan điểm rằng không nên cho thuê đất đến

gần 1 thế kỷ, thậm chí nên bỏ điều khoản này ra khỏi dự luật.

Ông Dương Trung Quốc lưu ý đến yếu tố địa chính trị của đảo Vân Đồn, tỉnh Quảng Ninh, và cảnh báo "không cẩn thận nó sẽ là nơi để [TQ] di dân thôi", theo tin đăng trên VTC News và báo Đất Việt.

Tuy các đặc khu kinh tế với ưu đãi về đất đai không phải là một mô hình mới, với thực tế là đã nhiều nước trên thế giới thực hiện các đại dự án kiểu như vậy, song tính nhạy cảm về vấn đề này ở Việt Nam có phần nguyên nhân ở những nghi ngại của người Việt về những động thái của Trung Quốc trong cả quá khứ lẫn hiện tại. Tiến sĩ Trần Công Trục, nguyên Trưởng ban Biên giới Chính phủ, giải thích với VOA:

"Với thời hạn đó quá dài, sợ rằng rất nhiều người Trung Quốc, thông qua các nhà đầu tư chẳng hạn, họ sẽ biến trở thành lãnh thổ của họ trên đất Việt Nam. Đây là một tâm lý do hậu quả một quá trình thực hiện các chính sách của Trung Quốc trong vấn đề biên giới, lãnh thổ, đặc biệt trên Biển Đông".

Sau khi các ý kiến của các đại biểu quốc hội được báo chí đăng tải, trong nhiều ngày liên tiếp, đông đảo dư luận Việt Nam, bao gồm các thành phần đa dạng như các nhà báo kỳ cựu, giảng viên đại học, quan chức về hưu và các nhà hoạt động, cũng bày tỏ ý kiến trên mạng xã hội phản đối dự thảo về giao đất lâu gấp rưỡi thời hạn theo luật hiện hành.

Trong một bài đăng trên FB cá nhân được nhiều người chia sẻ, cũng như được trang mạng có tên báo Tiếng Dân đăng lại, Ts Võ Trí Hào nói ông quan ngại nhất về nguy cơ đối với Vân Đồn do đảo này có "giá trị quốc phòng" đối với TQ.

Vị tiến sĩ nhắc lại đặc điểm của hòn đảo là "cận kề Trung Quốc, có lịch sử sinh sống của người Trung Quốc trước năm 1979", thời điểm quan hệ Việt Nam-Trung Quốc trở nên thù địch do nổ ra cuộc chiến biên giới giữa hai nước.

Dẫn lại cảnh báo của đại biểu quốc hội về khả năng người Trung Quốc lợi dụng đặc khu kinh tế Việt Nam để di dân, ông Hào khái quát về một viễn cảnh đáng lo ngại là những di dân có thể "tạo bất ổn chính trị, kiểm soát biểu quyết ly khai" rồi "xin gia nhập Trung Quốc" theo kịch bản Crimea.

Bán đảo Crimea từng thuộc về Ukraine, nhưng bị Nga sáp nhập năm 2014 với lý do đa số kiều dân Nga trên bán đảo bỏ phiếu thuận trong cuộc trưng cầu dân ý về giải pháp tách ra khỏi Ukraine và mong muốn được Nga bảo vệ lợi ích.

Nguyên Trưởng ban Biên giới Chính phủ Trần Công Trục nhìn nhận đây là một nguy cơ, vì vậy chính sách về Vân Đồn phải tính đến các biện pháp ngăn ngừa:

"Vân Đồn gần Trung Quốc cho nên vấn đề an ninh quốc phòng là vấn đề đặt ra. Các cơ quan chức năng có trách nhiệm nghiên cứu, đề ra các phương án để giảm thiểu tối đa những nguy cơ mà trong thực tiễn quốc tế đã từng xảy ra. Thậm chí là anh có những hạn chế đối với những đối tượng cảm thấy rằng nó có nguy cơ đe dọa an ninh, chủ quyền đất nước".

Mặc dù xuất hiện nhiều ý kiến trong quốc hội lẫn ngoài xã hội bày tỏ không ủng hộ, song theo bản tin hôm 28/5 của báo mạng VN Express, Bộ trưởng Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng vẫn đề nghị "cho phép giữ nguyên quy định 99 năm" về cho thuê đất ở các đặc khu. Dự kiến quốc hội sẽ biểu quyết về dự luật đặc khu kinh tế vào ngày 15/6 tới đây.

Thông tin từ Bộ Tài chính được báo chí dẫn lại cho hay nếu dự luật được thông qua, 3 đặc khu sẽ cần số vốn đầu tư lên đến gần 1,6 triệu tỉ đồng, tương đương 69 tỉ đôla, trong đó vốn ngân sách chiếm từ 50-59% tùy từng đặc khu. ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

ĐẶC KHU KINH TẾ - THẨM HỌA MỚI

.....**Trần Văn 25-05-2018**.....

Tuy các đại biểu của Quốc hội Việt Nam khóa 14 chưa bỏ phiếu nhưng gần như chắc chắn dự luật về “Đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt” (gọi tắt là Luật Đặc khu) sẽ được họ thông qua ở kỳ họp lần thứ năm này.

Ngay sau đó, Luật Đặc khu sẽ được dùng để khai sinh cho ba đặc khu đầu tiên của Việt Nam là: Vân Đồn (Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (Khánh Hòa), Phú Quốc (Kiên Giang).

Theo dự trù, từ nay đến 2030, chi phí xây dựng ba đặc khu vừa kể sẽ ngốn... 1.570.000 tỉ đồng (Vân Đồn 270.000 tỉ đồng, Bắc Vân Phong 400.000 tỉ đồng, Phú Quốc 900.000 tỉ đồng) (1).

Đặc khu Kinh tế (Special Economic Zone) là cách gọi những khu vực mà việc quản lý—điều hành được thực hiện theo phương thức ưu đãi đặc biệt, khác hẳn lệ thường nhằm thu hút đầu tư ở cả bên trong lẫn bên ngoài lãnh thổ của một quốc gia, tạo thêm việc làm, tăng nguồn thu cho công quỹ. Tùy nơi, tùy hoàn cảnh mà những quốc gia quyết định thành lập các đặc khu, quyết định gọi các đặc khu của họ là gì (Khu Kinh tế, Khu Kinh tế Đặc biệt, Khu Thương mại tự do...).

Xét về cả thông lệ quốc tế lẫn bản chất, không cần khai trương Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc thì ít nhất, Việt Nam cũng đã có 18 đặc khu, trong số này có 15 được gọi là Khu Kinh tế ven biển và ba được gọi là Khu Kinh tế (Thái Bình, Ninh Cơ, Đông Nam Quảng Trị). 18 đặc khu ấy đang chiếm 730.553 héc-ta mặt đất và mặt biển. Chỉ mới tính đến cuối năm 2010, tổng vốn đầu tư cho các Khu kinh tế ở Việt Nam đã xấp xỉ 170.000 tỉ đồng (2). Chưa tìm thấy số liệu để xác định từ 2010 đến nay, chính quyền Việt Nam đã rót thêm bao nhiêu tiền cho 18 đặc khu ấy, song có thể đoán chắc, con số đó không nhỏ, không thể dưới mức hàng trăm ngàn tỉ đồng nữa.

18 đặc khu hiện có đã tạo ra

những hiệu ứng tích cực nào cho kinh tế - xã hội Việt Nam? Tại sao miền Trung - khu vực có đặc khu đầu tiên (Khu Kinh tế Chu Lai - Quảng Nam, 2003), sau này có thêm hàng loạt đặc khu nữa: Khu Kinh tế Dung Quất (Quảng Ngãi, 2005), Khu Kinh tế Nhơn Hội (Bình Định, 2005), Khu Kinh tế Chân Mây—Lăng Cô (Thừa Thiên—Huế, 2006), Khu Kinh tế Vân Phong (Khánh Hòa, 2006), Khu Kinh tế Nam Phú Yên (Phú Yên, 2008) vẫn nghèo? Cho tới năm ngoái, trừ Đà Nẵng, Khánh Hòa có thể đóng góp cho ngân khố quốc gia, chính quyền các tỉnh còn lại đều ngửa tay xin Trung ương trợ giúp (3).

Với thực tế như vừa kể, “kỳ vọng” từ 2020 trở đi, ba đặc khu mới là Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc sẽ giúp GDP địa phương (GRDP) tăng hàng tỉ Mỹ kim mỗi năm, từ 2030, nhờ các đặc khu này, thu nhập trung bình của dân chúng cư trú ở ba đặc khu mới sẽ đạt từ 12.000 Mỹ kim đến 13.000 Mỹ kim/người/năm... có phải là ngoa ngôn không (4)?

Những viên chức hữu trách đang tô vẽ viễn cảnh xán lạn của ba đặc khu mới, liệu có nhớ hệ thống công quyền đã từng tuyên bố những gì khi công bố chủ trương thành lập các khu kinh tế hồi đầu thập niên 2000 không? Nếu ba đặc khu mới cũng không như “kỳ vọng” sẽ có những ai sẽ chịu trách nhiệm? Chịu trách nhiệm như thế nào?

***

Giữa thập niên 1990, Ban Chấp hành Trung ương Đảng CSVN đề ra chủ trương phát triển các Khu Công nghiệp để “hiện đại hóa đất nước”. Đến nay, toàn Việt Nam có 324 khu công nghiệp, chiếm 92.000 héc-ta đất nhưng hiện có khoảng 4/5 diện tích các khu công nghiệp trên toàn Việt Nam đang bỏ hoang. Ngoài thiệt hại tài chính, chủ trương phát triển các Khu Công nghiệp còn là sự lãng phí nghiêm trọng tài nguyên quốc gia (5).

Đầu thập niên 2000, Ban Chấp

hành Trung ương đảng CSVN tiếp tục đề ra chủ trương phát triển các Khu Kinh tế (Khu Kinh tế ven biển, Khu Kinh tế cửa khẩu, Cụm công nghiệp, Khu Công nghệ cao, Khu Nông nghiệp ứng dụng công nghệ). Dẫu các số liệu liên quan đến đầu tư không được bạch hóa nhưng người ta tin rằng, hệ thống công quyền Việt Nam đã rót vào các Khu Kinh tế chừng vài trăm ngàn tỉ đồng. Nếu đã từng đọc các báo cáo, nghe các cảnh báo, phân tích, nhận định về thu—chi ngân sách hàng năm, ai cũng có thể thấy mục tiêu đến năm 2020, các Khu Kinh tế sẽ đóng góp từ... 53% đến 55% GDP là vô vọng. Dấu ấn đậm nhất mà các Khu Kinh tế tạo ra là đã trải thảm, rước các dự án lọc dầu, cơ khí nặng, nhiệt điện, luyện thép... —vốn được xem là những tác nhân hủy diệt môi trường— vào Việt Nam, chia nhau những vị trí tốt nhất, đẹp nhất dọc bờ biển (6).

Đầu thập niên 2010, dưới sự dẫn dắt của Bộ Chính trị, Ban Chấp hành Trung ương đảng CSVN quyết định xây dựng các đặc khu. Giống như các Khu Công nghiệp, Khu Kinh tế, xây dựng các đặc khu là một “chủ trương lớn” nữa của giới lãnh đạo Đảng CSVN.

Tháng 10 năm ngoái, ở kỳ họp lần thứ 4, các đại biểu của Quốc hội khóa 14 nghe chính phủ Việt Nam giới thiệu dự luật về “Đơn vị hành chính—kinh tế đặc biệt”. Giờ, ở kỳ họp lần thứ 5, theo tường thuật của báo giới Việt Nam, dự luật về “Đơn vị hành chính—kinh tế đặc biệt” chỉ còn chờ các đại biểu “bấm nút” biến dự luật thành luật.

Các đặc khu có phải là chiếc đũa thần, biến kinh tế—xã hội Việt Nam từ Lọ Lem thành công chúa? Câu trả lời là không.

Ngày 18 tháng 5, tham gia hội thảo về “Đặc khu—Thế chế, Chính sách và Kỳ vọng thành công”, một số chuyên gia ngoại quốc khuyến cáo: trên thế giới có hàng chục ngàn đặc khu nhưng chỉ có vài trường hợp thành công. Khi tường thuật về hội thảo này, một số tờ báo nhấn mạnh cảnh báo của ông Sebastian Eckardt, Trưởng nhóm chuyên gia kinh tế làm việc tại Chi nhánh Việt

Nam của Ngân hàng Thế giới: Coi chừng ba đặc khu mà Việt Nam đang hăm hở thành lập sẽ tạo ra một cuộc đua lao xuống đáy (7)!

Một số chuyên gia kinh tế Việt Nam cũng không giấu diếm băn khoăn khi con đường mà Việt Nam chọn để gây dựng đặc khu lệch hướng (đem các đặc quyền về sử dụng đất và ưu đãi về thuế để mời gọi đầu tư). Trong số này có bà Phạm Chi Lan. Bà Lan nhắc rằng, nếu ba đặc khu mới cùng hướng đến công nghệ cao, tại sao không chọn những nơi như Sài Gòn, Hà Nội vốn đang sẵn có nguồn nhân lực với kỹ năng cao, hạ tầng tốt mà lại chọn Quảng Ninh, Khánh Hòa, Kiên Giang? Nếu thật tâm hướng đến công nghệ cao, tại sao không cải sửa các qui định để những Khu Công nghệ cao vốn đã có sẵn ở Sài Gòn, Hà Nội phát triển như mong muốn? Không phải là đặc khu thì du lịch ở Vân Đồn (Quảng Ninh) và Phú Quốc (Kiên Giang) đã phát triển, chuyển cả hai thành đặc khu, cho thêm hàng loạt ưu đãi về đất đai, thuế khóa liệu có thừa hay không? Chưa kể tạo lập các casino ở đó –chọn casino như đột phá, vận động công nhận mại dâm là hoạt động hợp pháp, xem cờ bạc, mại dâm như đôi cánh để nâng du lịch VN lên thì có nên hay không (8)?

Đáng ngạc nhiên là đại diện cho toàn dân để “quyết định các vấn đề quan trọng của đất nước và giám sát tối cao đối với hoạt động của nhà nước” nhưng khi thảo luận về dự luật “Đơn vị hành chính–kinh tế đặc biệt”, không thấy đại biểu nào ở Quốc hội trăn trở trước những khuyến cáo, cảnh báo, gợi ý của các chuyên gia. Thảo luận về dự luật “Đơn vị hành chính–kinh tế đặc biệt” ở Quốc hội giống như thủ tục không thể không thực hiện trước khi “bấm nút”, giống như các đại biểu tiền nhiệm đã từng “bấm nút” hỗ trợ cho các “chủ trương lớn” trong quá khứ: Bơm tới đa nguồn lực quốc gia cho các tập đoàn, tổng công ty nhà nước để tạo dựng nền tảng của “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa”. Khai thác bauxite ở Tây Nguyên. Chi hàng trăm ngàn tỉ để “xây dựng

nông thôn mới”...

Tuần vừa qua, ông Nguyễn Chí Dũng, Bộ trưởng Kế hoạch–Đầu tư, liên tục khẳng định với báo giới trong nước và quốc tế rằng, ba đặc khu kinh tế đang chờ các đại biểu Quốc hội “bấm nút”, cấp khai sinh sẽ là “sân chơi mới”. Tại đó, doanh giới sẽ được “ưu đãi mọi khía cạnh”: Miễn thuế thu nhập doanh nghiệp 4 năm, giảm 50% số thuế phải nộp trong chín năm tiếp theo kể từ khi có thu nhập chịu thuế. Được hưởng thuế suất 10% trong 30 năm. Riêng thu nhập từ đầu tư–kinh doanh bất động sản sẽ được áp dụng thuế suất ưu đãi 17%...

Thật ra, những ưu đãi ấy đâu có mới. Có thể ông Dũng mắc chứng “suy giảm trí nhớ” nên quên là hệ thống công quyền VN từng dành những ưu đãi y hệt như thế cho... Formosa: Luật chỉ cho phép cho thuê đất 50 năm nhưng Formosa được thuê đất tới 70 năm. Từ năm 16 Formosa mới phải trả tiền thuê đất. Chỉ tính thuế thu nhập doanh nghiệp khi có thu nhập chịu thuế và tỷ lệ chỉ là 10% thay vì phải 25% như thông lệ. Chưa kể khi có thu nhập chịu thuế còn được miễn nộp thuế thu nhập doanh nghiệp trong 4 năm và trong 9 năm sau đó được giảm 50% tính trên tổng số thuế thu nhập doanh nghiệp phải nộp (9).

Tháng 6 năm 2014, Formosa đề nghị cho phép lập “Đặc khu kinh tế gang thép Vũng Áng” với Ban Quản lý “trực thuộc Văn phòng Chính phủ” (10). Formosa còn đề nghị: Thiết lập cơ chế bảo hộ ngành thép. Ưu đãi cân đối ngoại tệ trong phạm vi hạng mục kinh doanh. Trục tiếp vay vốn từ các tổ chức tài chính nước ngoài. Miễn thuế khẩu trừ tại nguồn. Miễn thuế nhập khẩu máy móc, thiết bị và nguyên vật liệu... Thậm chí “được cắt đất để bán cho khoảng 15.000 nhân viên mà nếu tính cả thân nhân thì khoảng 60.000 người nhằm xây dựng một thị trấn”.

Bởi dân chúng, báo giới Việt Nam sôi lên vì giận, nhiều chuyên gia tại Việt Nam xúm vào phân tích–chứng minh các đề nghị của Formosa “không bình thường” và “không phù hợp với khung pháp

luật của VN hiện nay”, nên cuối cùng, chính phủ Việt Nam bác bỏ ý tưởng thành lập “Đặc khu kinh tế gang thép Vũng Áng” của Formosa.

Formosa nâng kinh tế–xã hội Việt Nam lên hay nhận kinh tế–xã hội Việt Nam chìm xuống sâu hơn thì câu trả lời đã có và còn ai không thấy, không biết?

Chỉ cần vài ngày nữa, sau khi Quốc hội “bấm nút”, dự luật về “Đơn vị hành chính–kinh tế đặc biệt” sẽ trở thành luật, những “nhà đầu tư” giống như Formosa có thể hiện ngang bước tới vì “khung pháp luật của Việt Nam hiện nay” đã “phù hợp”. Thảm họa cho an ninh kinh tế, an ninh tài chính, môi trường mà nhiều chuyên gia cả trong lẫn ngoài Việt Nam âu lo vì khó tránh đâu có xảy ra lúc này. Đó là chuyện vài năm nữa. Lúc đó các viên chức lãnh đạo Đảng, Quốc hội, Nhà nước, Chính phủ đều đã nghỉ hưu. Hơi đâu mà lo.

Chú thích

- (1) <http://nhipcaudautu.vn/thuong-truong/viet-nam-dang-danh-cuoc-la-m-dac-khu-kinh-te-3324043/>
- (2) <http://enternews.vn/18-khu-kinh-te-cua-viet-nam-da-duoc-quy-hoach-17481.html>
- (3) <http://thuonggiaonline.vn/nhung-tinh-thanh-nao-nop-ngan-sach-cao-nhat-nuoc-5690.htm>
- (4) <https://news.zing.vn/3-dac-khu-kinh-te-viet-nam-don-to-don-phuong-hoang-post752577.html>
- (5) <https://www.tienphong.vn/kinh-te/bo-hoang-dat-vang-khu-cong-nghiep-1068011.tpo>
- (6) <http://dantri.com.vn/kinh-doanh/chuyen-gia-wb-lo-ba-dac-khu-phat-sinh-cuoc-dua-xuong-day-20180518100939228.htm>
- (7) <http://dantri.com.vn/kinh-doanh/chuyen-gia-wb-lo-ba-dac-khu-phat-sinh-cuoc-dua-xuong-day-20180518100939228.htm>
- (8) http://viet-studies.net/kinhte/DacKhuKinhTe_PCLan.html
- (9) <https://tuoitre.vn/lo-boacutep-chet-ngagravanh-theacutep-trong-nuoc-618010.htm>
- (10) <http://www.theSaiGontimes.vn/116684/Formosa-Ha-Tinh-doi-lap-dac-khu-Vung-Ang.html>

*****

LUẬT 3 ĐẶC KHU: Lộ trình mật ước Thành Đô ?

+++++Nguyễn Tường Thụy 04-06-2018+++++

Sao không phải là Luật đặc khu nói chung

Nóng nhất trong kỳ họp thứ 5 Quốc hội khóa 14 là thảo luận dự thảo Luật Đơn vị hành chính-kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc (gọi tắt là Luật 3 đặc khu). Như vậy, luật này không phải là luật đặc khu nói chung mà chỉ nhằm điều chỉnh hoạt động ở ba đặc khu cụ thể như tên gọi của nó.

Tại sao không ra luật đặc khu chung để áp dụng khi mỗi đặc khu được thành lập mà lại ra luật đặc khu cho riêng 3 đặc khu nhắc tới. Chẳng lẽ, cứ mỗi khi thành lập đặc khu lại ra thêm một luật. Như vậy sẽ có bao nhiêu luật đặc khu vì không ai có thể khẳng định không có đặc khu thứ tư, cũng như không thể khẳng định sẽ có bao nhiêu đặc khu nữa ra đời. Phải chăng bởi chữ “đặc biệt” nên cũng phải chuẩn bị cho các đặc khu này một cách đặc biệt vì sứ mệnh của nó, như để giao cho Trung Quốc chẳng hạn?

Mô hình đặc khu đã được TQ và nhiều nước áp dụng. Tuy nhiên, khi đặt ra Luật 3 đặc khu thì dấy lên một làn sóng phản đối mạnh mẽ và đồng loạt chưa từng có, từ các nhân sĩ trí thức cho đến mọi tầng lớp nhân dân. Mỗi quan tâm hàng đầu ở đây là vận mệnh của dân tộc và đất nước.

Tại sao cứ phải là Tr. Quốc ?

Hai mối lo lắng hàng đầu ở đây là dự thảo đặt ra thời hạn cho thuê tới 99 năm và TQ sẽ được coi là đối tác đương nhiên. Nói ngắn gọn lại là cho TQ thuê 99 năm. Mặc dù trong dự thảo Luật đặc khu, không có một chữ nào nói đến TQ nhưng ai cũng nghĩ Luật này nói tới việc cho TQ thuê đất 99 năm chứ không phải là quốc gia nào khác. Đến ông Dương Trung Quốc, đại biểu quốc hội còn nói toạc ra đối tác là TQ, rằng: “Cho thuê đất 99 năm, không thận trọng đặc khu sẽ thành nơi di dân của Trung Quốc”, chứ không phải là nước ngoài nói chung. Ông nói thế nhưng quốc hội không có ai cải chính rằng luật dự thảo không có điều nào nói đến cho TQ thuê. Điều này có nghĩa, việc cho TQ thuê là một sự mặc định.

Cách hiểu đó là hoàn toàn có cơ

sở. Từ khi Đảng CSVN ra đời đã gắn số phận dân tộc và đất nước VN với TQ. Đặc biệt từ Hội nghị Thành Đô năm 1990, VN lệ thuộc ngày càng nặng nề vào TQ, tới mức độ hèn yếu, nhu nhược. Còn TQ ngày càng bạo ngược, ngông nghênh và đảng CSVN gần như không có con đường thoát. Cho đến nay, người dân VN không ai biết ở Thành Đô, lãnh đạo VN cam kết những gì. Ngày 15-10-2014, một đoàn khoảng hai chục người hoạt động xã hội dân sự đến Văn phòng QH quốc hội số 22 Hùng Vương để trao bản “Yêu cầu Quốc hội bạch hóa Hội nghị Thành Đô”. Tuy nhiên, đoàn đã không thể gặp được người có trách nhiệm bởi sự ngăn cản của bảo vệ và phá đám của dư luận viên - hồng vệ binh. Và nếu có trao được đến tay người có trách nhiệm đi chăng nữa thì yêu cầu bạch hóa Hội nghị Thành Đô cũng chỉ dừng ở sự lên tiếng.

28 năm qua, những điều bí ẩn ở Thành Đô vẫn nằm trong bóng tối. Nhưng sự biểu hiện của nó kể từ đây, cùng với một số tiết lộ trong hồi ký của ông Trần Quang Cơ và hồi ký từ phía TQ khiến người ta nghĩ tới có một điều gì đó ghê gớm lắm đối với vận mệnh của dân tộc, của đất nước.

Riêng về mặt kinh tế, người dân không hiểu sao TQ luôn luôn được ưu tiên nhận các dự án trong khi công nghệ lạc hậu, tiến độ chậm chạp, nhiều tai nạn lao động, đội vốn một cách khó hiểu và đi đến đâu phá hoại môi trường đến đấy. Có thể lấy ví dụ rõ nhất từ dự án khai thác Bauxite Tây Nguyên, đường sắt trên cao Cát Linh-Hà Đông. Cộng thêm việc người TQ có mặt khắp nơi, ngông nghênh, coi thường dân Việt là nỗi ám ảnh mất nước thường trực trong mỗi người Việt Nam quan tâm lo lắng đến vận mệnh của đất nước. Phản ứng của dư luận cho thấy, việc cho thuê đất 99 năm còn không đáng sợ bằng việc bên thuê là TQ. Mỗi nguy cơ về an ninh, quốc phòng, về văn hóa bị xâm nhập nếu giao đất cho TQ là nhìn thấy rõ. Nếu cho Anh hay Mỹ thuê chắc chẳng vấp phải sự phải đối như vậy nếu không nói là hoan

ghênh.

Với Việt Nam, TQ là kẻ thù nguy hiểm vừa trực tiếp vừa lâu dài. Nguy cơ mất nước lúc này cao hơn bao giờ hết. Chỉ nói đến lịch sử hiện đại thôi, chúng đã gây ra cuộc chiến tranh xâm lược năm 1979, tàn phá, giết hại đồng bào và chiến sĩ ta, cướp biển đảo và đất liền của ta. Thế mà, nhà cầm quyền VN lại rắp tâm dọn đường cho kẻ thù xâm lược vào, cho thuê những vị trí xung yếu nhất của đất nước. Người VN không hiểu sao, khi TQ đã bộc lộ hết cái xấu xa, độc ác, tàn bạo, tham lam của nó nhưng nhà cầm quyền lúc nào cũng một điều TQ, hai điều TQ, cái gì cũng TQ, rồi bạn vàng, rồi đối tác chiến lược toàn diện... trong khi những quốc gia tử tế thì đặt xuống dưới, thậm chí thỉnh thoảng lại lên giọng chửi cho TQ hài lòng.

Có nhà nước nào xây dựng nên luật chỉ nhằm phục vụ cho kẻ thù xâm lược để rước giặc vào nhà. Phải chăng, việc này nằm trong lộ trình được thỏa thuận theo mật ước Thành Đô?

Quyết tâm của lãnh đạo

Để tạo điều kiện tốt hơn cho TQ, ông Nguyễn Xuân Phúc, thủ tướng cũng như Nguyễn Chí Dũng Bộ trưởng Kế hoạch đầu tư đều thể hiện quyết tâm muốn tăng hạn giao đất đầu tư tại 3 đặc khu lên 99 năm.

Phó chủ tịch quốc hội Uông Chu Lưu nói việc chuẩn bị này là theo nguyên lý “dọn chỗ để thu hút phượng hoàng đến làm tổ”. Phượng hoàng hay ác điều đây, thưa ông?

Nguyễn Đức Kiên, phó chủ nhiệm Ủy ban Kinh tế của Quốc hội trấn an: “Tại sao cứ sợ ảnh hưởng của Trung Quốc tại các đặc khu”. Lời trấn an này càng lộ rõ âm mưu giao các đặc khu cho TQ chứ không phải nước ngoài nào khác. Rồi ông ta lấy hai đại lượng được cấu thành bởi các yếu tố khác nhau để so sánh rất khập khiễng, so việc cho TQ thuê đặc khu với... Little Sài Gòn ở California. Nguyễn Đức Kiên không phải lúc này mới “nổi tiếng” mà cách đây mới 10 ngày thôi đã có Kiên “thu giá” với những ví von để đòi “em Lụa, em Cà” rồi. Hình như ông này có bệnh cái gì cũng mang máng một tí nhưng lại say sưa nỏ như là đúng rồi.

Còn Nguyễn Thị Kim Ngân tuy là chủ tịch quốc hội nhưng lại thay

ĐẶC KHU KINH TẾ 99 NĂM

Một bước đi gấp gáp theo Lộ trình Thành Đô

Phạm Đình Trọng 07-06-2018

Phần Một

Đặc khu Kinh tế không còn cần thiết với Việt Nam

Đặc khu kinh tế ra đời ở những nước chưa phát triển, chưa có nền sản xuất công nghiệp hiện đại. Nền sản xuất công nghiệp hiện đại là vốn tư bản, công nghệ tư bản, thị trường tư bản, một thị trường toàn cầu, không biên giới và con người tư bản, những ông chủ của nền sản xuất đó. Chưa phát triển là nói tránh cho đỡ tủi thân chứ thực sự là nước nghèo, thiếu thốn đủ thứ, đói khát đủ thứ. Đói vốn. Đói công nghệ. Đói thị trường toàn cầu. Đói khát cả cung cách làm ăn của những con người công nghiệp. Chỉ có đất tự nhiên đang chìm đắm trong giấc ngủ ngàn năm và sức lao động thừa thãi, rẻ mạt.

Trong khi đó những ông chủ tư bản ở những nước phát triển lại đang có nhu cầu phủ đồng vốn, phủ hoạt động kinh doanh, phủ thị trường ra cả thế giới và tìm kiếm, khai thác sức lao động đang dư thừa ở những nước nông nghiệp dân cư đông đúc trên khắp thế giới.

Hai nhu cầu này gặp nhau như cô gái con nhà nghèo có chút nhan sắc đến tuổi cập kê gặp chàng trai có sự nghiệp đang muốn kiếm vợ. Đặc khu kinh tế ra đời từ đó.

Thời hệ thống cộng sản thế giới tan rã, bức màn sắt bưng bít thế giới cộng sản bị thời đại, bị lịch sử xé toang như bức tường bê tông ngăn đôi đông tây Berlin, nước Đức, bị phá bỏ. Không còn bị bưng bít, những người lãnh đạo các nước cộng sản dụi mắt nhìn ra thế giới, chợt nhận ra đất nước của họ đã bị các nước tư bản bỏ lại phía sau quá xa. Cách xa cả một tiến trình sản xuất, tiến trình sản xuất nông nghiệp và tiến trình sản xuất công nghiệp hiện đại. Cách xa cả một chế độ xã hội, chế độ mang danh xã hội chủ nghĩa nhưng thực ra là chế độ xã hội phong kiến trung cổ bạo lực, tối tăm, ngưng đọng và chế độ tư bản văn minh, phát triển.

Tài nguyên thiên nhiên, tài nguyên con người của đất nước họ đâu có kém mà sao đến nông nỗi này. Láu cá và quyết đoán, Đặng Tiểu Bình đã đi đầu trong việc lập đặc khu kinh tế và chọn 2050 cây số vuông đất Thâm Quyển của những làng chài xơ xác, sát biển, sát Hồng Kông, thuận tiện giao thương. Từ Hồng Kông sang Thâm Quyển chỉ nửa bước chân. Những ông chủ tư bản Hồng Kông

cùng nói tiếng Quảng Đông với người Thâm Quyển đến Thâm Quyển như về nơi quê cha đất tổ. Đất đẹp cùng nhiều ưu đãi đặc biệt đón những ông chủ tư bản mang đồng vốn tư bản, mang công nghệ tư bản, mang thị trường tư bản vào đất nước vừa trải qua cuộc Cách mạng Văn hóa tổn máu của hàng chục triệu mạng người nhưng xã hội càng chìm sâu vào hướng ngược chiều văn hóa.

Dưới nòng súng pháo hạm của sức mạnh quân sự mạnh nhất thế giới thời đó là Hải quân Hoàng gia Anh, nhà Thanh phải cắt đất Hồng Kông nhượng cho nước Anh 99 năm. Đó là nỗi cay đắng, nỗi ô nhục muôn đời của lịch sử, của dân tộc Trung Hoa nên dù mê mẩn thêm khát đồng vốn tư bản, mê mẩn thêm khát công nghệ tư bản, Đặng cũng chỉ cho ưu đãi về thuế, về giá thuê đất, về xuất nhập cảnh, tuyệt đối không ưu đãi về thời gian thuê đất.

Từ một huyện nghèo thuộc tỉnh Quảng Đông, trở thành đặc khu kinh tế, Thâm Quyển trở thành trung tâm sản xuất, kinh doanh rầm rộ, phát triển nhất Trung Quốc. Năm 2017, sản lượng kinh tế của Thâm Quyển đạt 338 tỷ USD, vượt qua Quảng Châu, Hồng Kông, đứng thứ 3 trong số 659 thành phố của Trung Quốc, chỉ sau Bắc Kinh và Thượng Hải. Từ một bãi biển xơ xác, đặc khu kinh tế đã đưa Thâm Quyển trở thành cảng biển lớn thứ hai Trung Quốc chỉ sau cảng biển Thượng Hải đã có từ mấy trăm năm trước.

Thành công ngoài mong đợi của đặc khu Thâm Quyển đã gọi những đặc khu kinh tế Chu Hải, Hạ Môn, Sán Đầu, Hùng An mọc lên. Về diện tích, các đặc khu kinh tế này nhỏ hơn một tỉnh nhỏ nhất của Trung Quốc nhưng đã đóng góp tới 22% GDP của Trung Quốc và chiếm 45% tổng nguồn vốn đầu tư trực tiếp nước ngoài vào Trung Quốc. Các đặc khu kinh tế Trung Quốc đã trở thành động lực kéo nền kinh tế Trung Quốc bằng băng chạy đua với các nền kinh tế thế giới, góp phần đưa Trung Quốc có mặt trong tổ chức G20, nhóm các nước có nền kinh tế lớn trên thế giới. Năm 2016 tổng sản phẩm trong nước của Trung Quốc đạt 11,2 ngàn tỉ đôla, đứng thứ hai thế giới, chỉ sau Mỹ.

Ngoài ra, các đặc khu kinh tế còn như những chiếc van cực lớn giảm áp lực về dân số cho những thành phố lớn như Bắc Kinh, Thiên Tân,

mặt đảng áp đặt cho Quốc hội: "Bộ Chính trị đã kết luận rồi, dự thảo luật không trái Hiến pháp, phải bàn đề ra luật chứ không không thể không ra luật". Thế thì bày ra cái quốc hội để làm gì. Rồi bà ta dụ như nhử kẹo trẻ con: "Một đồng rót vào đặc khu để hút về hàng chục, hàng trăm đồng". Không hiểu bà ta bắt chước ai mà nói thế.

Như vậy, Luật đặc khu họ sẽ ra cho bằng được để bán các đặc khu cho bằng được. Không ai dám tin luật sẽ bị quốc hội bác bỏ bởi những chủ trương quyết định đến vận mệnh quốc gia chỉ bắt đầu từ một hoặc vài người, còn việc đưa ra quốc hội chỉ là cho có hình thức.

Chức năng kinh tế của các nhà nước cộng sản là theo nguyên lý của chủ nghĩa Mác. Còn thực tế thì dưới sự lãnh đạo của đảng CSVN, nền kinh tế của đất nước ngày càng be bét. Chỉ việc đào tài nguyên lên để ăn mà còn thua lỗ nặng tới cả trăm nghìn tỉ đồng thì bây giờ đem đất cho thuê cũng là phải. Nhưng tại sao cứ phải là Trung Quốc?

Lịch sử không xu nịnh ai

Một tập đoàn xâm lược có quá nhiều nợ máu với nhân dân VN khiến người VN ghét cay ghét đắng trong khi nhà cầm quyền lại yêu nó hơn ai hết, tận tụy với nó hơn ai hết. Người biểu tình chống nó thì bị bắt, bị đánh đập và chịu đủ mọi hệ lụy. Thử hỏi có quốc gia nào mà dân với nhà cầm quyền trái ngược nhau đến mức ấy không?

Có người hiền kể cho lãnh đạo VN rằng hãy thành lập đặc khu Lưỡng Sa gồm quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa rồi cho Mỹ thuê. Còn khai thác đất thuê như thế nào do bên thuê tùy ý. Việc này được lắm chứ nhất cử lưỡng tiện. Các ông đã thành lập huyện đảo Hoàng Sa, huyện đảo Trường Sa thì tại sao không thành lập được đặc khu Lưỡng Sa?

Tất nhiên nói thế để thử lòng can đảm của các ông thôi, vì người ta đã quá hiểu lãnh đạo đất nước này như thế nào. Các ông cần xua đuổi bóng quạ đen TQ ra khỏi não trạng của mình. Đừng cố lao vào những việc gây nên hậu quả bi thảm cho đất nước, cho hậu thế. Khi đó, lịch sử sẽ được viết lại và chắc chắn, trong những trang sử đen tối đó, không thể thiếu tên tuổi các ông.

Thượng Hải, Quảng Châu. Trước đây dân nghèo đói ở miền Tây, ở các tỉnh nông nghiệp thường lũ lượt kéo về Bắc Kinh, Thiên Tân... làm thuê kiếm sống thì nay họ tìm đến các đặc khu kinh tế.

Với sự thành công của cải cách kinh tế và đặc khu kinh tế, đến thời Tập Cận Bình, Tàu Cộng trở thành chủ nợ của thế giới, trở thành ông chủ nắm vận mệnh nhiều nước châu Phi, châu Á. Dưới sức mạnh pháo hạm của hải quân Anh, Trung Hoa phải gán đất Hồng Kông cho Anh 99 năm. Ngày nay dưới sức mạnh đồng tiền vay nợ của Tàu Cộng, nhiều nước châu Á, châu Phi đã phải gán đất 99 năm cho chủ nợ Tàu Cộng.

Đi sau Tàu Cộng hơn một nhiệm kỳ đại hội đảng, năm 1986 Việt Nam mới bắt đầu thực hiện công cuộc đổi mới cách làm kinh tế. "Đổi mới" chỉ là cách nói kể công của những người cộng sản, thực ra chỉ là quay về với cách làm kinh tế tự chủ, sáng tạo và hiệu quả đã có ở xã hội Việt Nam trước đây mà những người cộng sản đã xóa bỏ, tiêu diệt. Tiêu diệt những tinh hoa biết làm giàu bị gán cho tội giai cấp tư sản. Hủy hoại công nghệ, cơ sở vật chất của một nền công nghiệp hiện đại đang hiện hình. Hủy hoại cả trật tự xã hội, văn hóa xã hội đang đi vào văn minh đô thị sang trọng, lịch lãm. Hủy hoại cả đời sống dân chủ trong xã hội. Hủy hoại cả ý thức cá nhân trong mỗi con người. Xã hội không nhìn nhận cá nhân. Con người không còn ý thức cá nhân. Xã hội trở về bầy đàn. Bầy đàn thì chỉ có bạo lực. Không thể có bình yên. Không thể có kỷ cương. Không thể có văn hóa.

Đổi mới, nền kinh tế không còn khép kín, bế quan tỏa cảng nữa. Hướng nội, kinh tế tư nhân được nhìn nhận. Kinh tế nhà nước, kinh tế tập thể không còn độc tôn nữa. Hướng ngoại, mở cửa đón nhà đầu tư nước ngoài mang vốn, mang công nghệ hiện đại vào. Đây chính là thời điểm tốt nhất, cần thiết nhất và cũng là thời điểm duy nhất cần có đặc khu kinh tế. Nhưng đặc khu kinh tế đã bị bỏ qua. Nhà nước cộng sản Việt Nam không tính đến đặc khu kinh tế hay nhà nước cộng sản đàn anh Tàu Cộng không cho Việt Nam làm đặc khu kinh tế?

Tàu Cộng không bao giờ muốn Việt Nam phát triển, giàu mạnh. Mỗi mồi yếu hèn, Việt Nam sẽ phải mãi mãi phụ thuộc vào họ. Họ luôn tìm mọi cách đánh phá nền kinh tế Việt Nam. Tung đội quân buôn gian bán lận xao mua móng trâu, mua rế tiêu, mua tất cả những thứ có thể làm

hại nền sản xuất nông nghiệp Việt Nam. Tung đội ngũ nhà thầu đầu thầu các dự án kinh tế của Việt Nam bằng cách hối lộ quan chức chủ thầu, bỏ giá thầu cực thấp để trúng thầu rồi khi thi công liên tục đội giá lên. Đưa lao động cơ bắp Tàu sang lập làng Tàu. Đưa máy móc công nghệ phế thải hoặc tồn kho do đã lạc hậu từ bên Tàu sang. Thi công dầm dề kéo dài như vô tận. Nhà thầu Tàu giờ đủ trò đánh phá các dự án kinh tế Việt Nam nhưng đám quan chức chủ thầu đã ăn hối lộ đầy mồm cứ phải nhắm mắt chấp nhận và hầu hết các công trình, dự án kinh tế của Việt Nam đều lọt vào tay các nhà thầu đầu Tàu Cộng.

Đánh phá nền kinh tế Việt Nam, kìm hãm sự phát triển của Việt Nam không từ một thủ đoạn bản thủ, đề tiện nào là chủ trương xuyên suốt của nhà nước Tàu Cộng. Lấy ý thức hệ cộng sản và lấy đồng tiền hối lộ sai khiến quan chức nhà nước cộng sản Việt Nam thì Tàu Cộng sai khiến gì cũng phải nghe. Thời điểm tốt nhất, cần thiết nhất để Việt Nam mở đặc khu kinh tế, nhưng bị Tàu Cộng ngăn cản không cho làm cũng là điều bình thường, có sắc xuất rất cao là sự thật.

Không làm đặc khu kinh tế, những chuyên gia kinh tế Việt Nam vội xây dựng luật đầu tư nước ngoài với sự cời mở của tấm lòng và nhiều ưu đãi về chính sách. Luật đầu tư nước ngoài ra đời. Nhà đầu tư nước ngoài nhện nhíp vào Việt Nam đã lấp đầy các khu công nghiệp mọc lên trên cả nước. Nhiều khu công nghiệp rất thành công, ngày càng được mở rộng như khu công nghiệp Vietnam-Singapore ở Bình Dương, khu công nghiệp Amata ở Đồng Nai...

Đặc khu kinh tế như cái ống thông giữa hai cái bình trên một mặt bằng. Một bình đầy nước, đầy vốn tư bản, đầy công nghệ tư bản là các nước công nghiệp phát triển. Một bình trống không là nước nghèo đang khát vốn tư bản, khát công nghệ tư bản. Năm 1995, Việt Nam và Hoa Kỳ bình thường hóa quan hệ ngoại giao. Hoa Kỳ bãi bỏ lệnh cấm vận với Việt Nam, mở đường cho các nước đầu tư vào Việt Nam. Khi đó nền kinh tế Việt Nam là cái bình trống không. Cái bình trống không đó nếu có cái ống thông là đặc khu kinh tế nối với cái bình đầy vốn tư bản, đầy công nghệ tư bản thì Việt Nam đương nhiên cũng phải có những Thảm Quyển rực rỡ, phồn vinh. Thời cơ duy nhất, tốt nhất để làm đặc khu kinh tế nhưng Việt Nam đã không làm hay không được làm.

Không có đặc khu kinh tế nhưng

với luật đầu tư nước ngoài đúng đắn do nhiều chuyên gia kinh tế góp trí tuệ soạn thảo, Việt Nam đã mở rộng tấm lòng, mở rộng cửa khẩu đón nguồn vốn, đón công nghệ từ các nước phát triển chảy vào. Các khu công nghiệp là những đặc khu kinh tế phân tán nhỏ mọc lên trên khắp đất nước làm cho cái bình trống không đã óc ách nước.

Thời điểm duy nhất, tốt nhất cho đặc khu kinh tế đã qua rồi. Lúc này, đặc khu kinh tế không còn cần cho Việt Nam nữa vì:

- Ngày nay với một dải đất hẹp và trải dài thì các khu công nghiệp trải rộng trên cả nước vừa sức với trình độ các nhà quản lý Việt Nam là phù hợp nhất, tốt nhất.

- Những nguồn vốn, những ngành công nghệ của các nước muốn đầu tư vào Việt Nam một cách chân chính, đàng hoàng, chỉ vì mục đích kinh tế, đều đã đầu tư rồi. Thương trường là chiến trường. Kinh doanh phải nhạy bén, phản ứng, chớp thời cơ mau lẹ như người lính ngoài mặt trận. Việt Nam mở cửa, tạo môi trường tốt nhất cho các nhà đầu tư nước ngoài đã 30 năm. Những nhà đầu tư chậm chân nhất cũng đã kịp có mặt.

- Với kinh tế tri thức, các nhà đầu tư ra nước ngoài tìm trí tuệ, tìm tinh hoa, săn đầu người chứ không tìm đất đai, không tìm sức lao động phổ thông nữa. Những ông chủ tư bản chỉ làm kinh tế không còn nhiều quan tâm đến đầu tư nước ngoài. Phải phân biệt rõ những ông chủ tư bản chỉ làm kinh tế khác với những người mượn cơ đầu tư kinh tế ra nước ngoài để làm chính trị sẽ nhắc đến ở phần sau. Vào làm chủ Nhà Trắng, một trong những việc đầu tiên Donald Trump làm là thúc giục những ông chủ tư bản Hoa Kỳ rút đầu tư nước ngoài về để tạo việc làm cho người lao động Mỹ.

- Hơn 20 năm đổi mới cung cách làm kinh tế đã đánh thức nội lực Việt Nam vươn vai đứng dậy thành những ông chủ lớn, những nhà đầu tư ngang ngửa với nước ngoài thì đâu cần phải vọng ngoại tìm nhà đầu tư nước ngoài. Lập đặc khu kinh tế, ưu đãi nhà đầu tư nước ngoài sẽ tạo ra sự bất bình đẳng, chèn ép doanh nghiệp trong nước như thời thuộc Pháp, nhà nước Pháp ưu đãi doanh nghiệp Pháp, chèn ép doanh nghiệp bản địa Việt Nam vậy.

Ngày nay người dân Việt Nam đã nhận ra bộ mặt thật những nhà đầu tư như bôxít Tây Nguyên, như Formosa nhảy vào Việt Nam không hẳn vì mục đích kinh tế mà vì cái lớn

hơn, sâu xa hơn, độc địa hơn kinh tế là đất đai, lãnh thổ. Có quá nhiều nhà đầu tư loại này đang lăm le muốn nhảy vào Việt Nam.

Làn sóng đầu tư nước ngoài đã mang lại cho nền kinh tế Việt Nam một sức sống mới. Nhưng độc tài về chính trị, tham nhũng về kinh tế cũng đã rước những nguồn đầu tư mang lại tai họa khôn lường, gây nên những ung nhọt nhức nhối trên cơ thể đất nước Việt Nam. Như dự án bôxít đang tàn phá màu xanh Tây Nguyên, đang làm chảy máu dai dẳng nền kinh tế Việt Nam. Như tập đoàn Hưng Nghiệp Formosa Vũng Áng, Hà Tĩnh, như nhiệt điện Vĩnh Tân, Bình Thuận đã và đang giết chết biển Việt Nam, đuổi người dân ra khỏi bến bãi, biển bờ ngàn đời của họ, để biển Việt Nam không còn bóng dáng những người dân đánh cá VN, những cột mốc sống khẳng định chủ quyền lãnh thổ Việt Nam trên biển. Trong chuyện gấp gáp, hăm hở làm đặc khu kinh tế lúc này cũng thấy rõ bóng dáng của độc tài chính trị. Đồng hành với độc tài chính trị luôn luôn là tham nhũng quyền lực và tham nhũng kinh tế.

Phần II

Những bất thường trong Dự luật Đơn vị Hành chính–Kinh tế đặc biệt và trong cách đưa dự luật ra Quốc hội

Luật Đơn vị hành chính–kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc, bộ tam đặc này xin được viết gọn là Đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc, có quá nhiều điều bất thường từ dự thảo luật, nội dung luật, tạo sức ép để ra được luật. Tất cả những bất thường đó cho người dân hai cảm nhận.

Một là: Những cam kết giữa ông đảng trưởng Việt Cộng Nguyễn Văn Linh và ông đảng trưởng Tàu Cộng Giang Trạch Dân ở Thành Đô năm 1990 vẫn đang còn giấu kín. Nhưng dường như Luật Đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc chính là bước đi theo lộ trình đã vạch ở Thành Đô năm 1990. Khi Luật Đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc được hơn 90 % ông bà nghị là đảng viên cộng sản bấm nút thông qua thì ngày nhà nước Việt Nam độc lập bị thực sự xóa sổ đã cận kề.

Hai là: Thế lực đen tối ở bên ngoài Việt Nam áp đặt Việt Nam phải làm bôxít Tây Nguyên nay lại lù lù xuất hiện áp đặt Việt Nam phải làm đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc. Sự áp đặt đó đang đè nặng xuống phòng họp Diên Hồng trong tòa nhà Quốc hội ở Ba Đình.

- Áp đặt

Nền kinh tế Việt Nam không cần có đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc

cũng như nền kinh tế Việt Nam không cần khai thác bôxít Tây Nguyên. Con mắt, tầm nhìn Việt Nam không chọn Đồn-Phong-Quốc làm đặc khu kinh tế. Nhưng một thế lực từ bên ngoài đã nhòm ngó, thêm khát Tây Nguyên. Nay thế lực đó lại nhòm ngó, thêm khát ba yếu huyệt Đồn-Phong-Quốc. Vì vậy mà đã có dự án khai thác bôxít Tây Nguyên và nay lại có Đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc.

Trước tiếng nói của một công thần nhà nước cộng sản Việt Nam, đại tướng Võ Nguyên Giáp, ba lần lên tiếng về nguy cơ của dự án bôxít Tây Nguyên, trước những cơn sóng lừng phản đối dự án bôxít Tây Nguyên của đội ngũ trí thức và đông đảo người dân, ông thành viên bộ chính trị đảng cộng sản và là Thủ tướng nhà nước cộng sản Việt Nam lúc đó là Nguyễn Tấn Dũng chỉ đáp gọn lỏn: Dự án bôxít Tây Nguyên là chủ trương lớn của đảng. Chủ trương lớn của đảng vì trước đó người đứng đầu đảng Việt Cộng, Nông Đức Mạnh đã cam kết với người đứng đầu đảng Tàu Cộng Hồ Cẩm Đào về việc cùng với Tàu Cộng khai thác bôxít Tây Nguyên của Việt Nam. Một ông đảng trưởng không có quyền hành pháp, tự tiện quyết định công việc nhà nước, công việc hành pháp, áp đặt cho cả bộ máy nhà nước phải thực hiện.

Đảng áp đặt thì dân phải gánh chịu và nước phải lãnh đủ. Áp đặt về kinh tế, đảng cộng sản Việt Nam đã mang lại cho dân tộc Việt Nam những thảm họa lớn như:

- Đảng Việt Cộng nghe Tàu Cộng xui khôn xui dại áp đặt Cải cách Ruộng đất thì hàng trăm ngàn nông dân làm ăn giỏi có cuộc sống sung túc phải trở thành địa chủ, bị xử bắn và người bị đảng bắn chết thê thảm đầu tiên, bắn chết ở ngay bản doanh kháng chiến của cơ quan đầu não cộng sản Việt Bắc là người ân nhân của đảng, bà Nguyễn Thị Năm. Cải cách ruộng đất không chỉ giết hàng trăm ngàn nông dân làm ăn giỏi, những người sáng tạo nên nền văn minh lúa nước Việt Nam mà còn phá nát nền văn hóa làng xã Việt Nam.

- Đảng áp đặt cải tạo tư bản, tư doanh thì nền công nghiệp hiện đại mang khát vọng dân tộc Việt Nam đang lớn mạnh liền bị quốc hữu hóa. Giao vào tay những người chỉ có lòng hận thù giai cấp, chỉ biết có bạo lực cách mạng, nền công nghiệp hiện đại nhanh chóng tan nát.

Chủ trương lớn của đảng đã áp đặt thì hàng trăm ngàn tỉ tiền thuế của dân phải ném vào dự án bôxít, thì cánh cửa khẩu nhập cảnh, cánh cửa an ninh quốc gia phải mở rộng đón

hàng chục ngàn lao động cơ bắp từ Tàu Cộng tràn vào Tây Nguyên. Màu xanh bất tận Tây Nguyên bị hủy diệt. Nền văn hóa rừng đặc sắc Tây Nguyên bị đánh bật gốc rễ. Mỗi năm dự án khai thác bôxít Tây Nguyên thua lỗ hàng ngàn tỉ đồng. Cả chục năm nay từ khi khai thác bôxít Tây Nguyên nền kinh tế Việt Nam bị chảy máu xối xả.

Kín đáo hơn, sâu xa hơn, mềm mại, uyển chuyển hơn nhưng sự áp đặt vẫn lồ lộ ra trong việc đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam đang gấp gáp triển khai ba đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc. Ngày 21-5-2018 Quốc hội mới nhóm họp để xem xét dự luật Đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc nhưng từ hơn tháng trước, ngày 16-4-2018 bà chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân đã quán triệt, nhắc nhở và cả chỉ thị cho thành viên ủy ban Thường vụ Quốc hội trong cuộc họp chuẩn bị cho kỳ họp Quốc hội tháng sau: Bộ Chính trị đã kết luận rồi, dự thảo luật không trái Hiến pháp, phải bàn để ra luật chứ không thể không ra luật.

Bộ Chính trị đã kết luận rồi chỉ là cách nói mềm mại, uyển chuyển của một sự thật: Bộ Chính trị đã quyết định rồi. Nghệ thuật sử dụng ngôn ngữ che giấu sự thật thì những người cộng sản Việt Nam là kiệt xuất. Như thành phố Sài Gòn đã chi hàng ngàn tỉ tiền ngân sách vào việc chống ngập lụt nhưng chỉ một trận mưa nhỏ những điểm ngập lại xuất hiện khắp thành phố, những người đã làm tiêu tan hàng ngàn tỉ tiền thuế của dân liền gọi tên sự ngập lụt đó chỉ là những điểm tụ nước. Thực chất Luật Đơn vị hành chính–kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc nhằm hướng tới Tàu Cộng, nhằm mở cửa đón Tàu Cộng. Nhưng để giấu kín ý đồ đó, trong luật, tên Trung Quốc đã được thay bằng “nước chung đường biên giới với Quảng Ninh”. Tài đến thế là cùng!

Bộ Chính trị đã quyết định rồi và ủy viên Bộ Chính trị, Chủ tịch Quốc hội phải nhắc nhở, chỉ thị cho thành viên ủy ban thường vụ Quốc hội đều là đảng viên phải chấp hành. Bộ Chính trị đã quyết định rồi và trường đoàn đại biểu Quốc hội các tỉnh phải quán triệt, đòi hỏi đảng viên trong đoàn “phải bàn để ra luật chứ không thể không ra luật” Ai cũng biết hơn 90% các ông nghị, bà nghị là đảng viên cộng sản thì cái kết luận, cái quyết định của Bộ Chính trị đảng cộng sản cũng sẽ là cái quyết định của Quốc hội cộng sản mà thôi. Đây là điều người dân đang vô cùng lo lắng và phẫn nộ.

Áp đặt ở nghị trường. Áp đặt trong đội ngũ quan chức nhà nước. Áp đặt cả với dư luận, với người dân. Dự luật hình thức là đặc khu kinh tế nhưng thực chất là văn bản pháp lý hợp thức hóa việc rước giặc vào nhà đang làm hầu hết người dân VN thất tim lo lắng và bùng bùng phần nộ thì nhà nước cộng sản liền đưa một đoàn nhà báo công cụ của đảng sang chiêm ngưỡng sự phồn vinh hào nhoáng của đặc khu kinh tế Thẩm Quyến bên Tàu rồi mang sự phồn vinh hào nhoáng Thẩm Quyến về ru ngủ sự phần nộ của người dân VN.

- Đặc khu Kinh tế hay Đặc khu Quân sự

Với Việt Nam, đặc khu kinh tế là sản phẩm của thế kỷ 20. Sắp hết thập kỷ thứ hai của thế kỷ 21 mới tính đến làm đặc khu kinh tế là đã quá lỗi thời, lạc lõng với thời đại. Dự luật đặc khu hành chính-kinh tế Đồn-Phong-Quốc với hai nội dung cho thuê đất 99 năm và những pháp nhân trong đặc khu được mời tòa án nước ngoài phân xử tranh chấp lại càng lạc lõng và vô cùng nguy hại.

Cho thuê đất 99 năm thực chất là gán đất, nhượng đất, là sản phẩm của hai thời lịch sử:

- Thời thực dân cũ ở thế kỷ 19, nước thua trận phải nhượng đất 99 năm cho nước thắng trận. Như Trung Hoa Mãn Thanh phải nhượng đất Hương Cảng 99 năm cho nước Anh.

- Thời thực dân tiền ở đầu thế kỷ 21. Với sự trỗi dậy của chủng tộc Đại Hán luôn có khát vọng đất đai lãnh thổ cũng là thời trỗi dậy của một thứ chủ nghĩa thực dân mới là chủ nghĩa thực dân tiền. Cải cách kinh tế đã nâng Tàu Cộng lên thành một cường quốc kinh tế. Cường quốc kinh tế Tàu Cộng với đồng tiền rủng rỉnh liền làm sống lại chủ nghĩa thực dân, đi xâm lược, chiếm đất, vơ vét tài nguyên, nô dịch các dân tộc nhỏ yếu và Tàu Cộng đã sáng tạo ra loại hình thực dân mới, thực dân tiền. Vùng tiền cho các nước nghèo khó và các nước độc tài, tham nhũng vay. Tiền vào nhà khó như gió vào nhà trống. Tiền vào nước độc tài, tham nhũng như nước chảy vào cái thùng không đáy. Tiền vay cho nền kinh tế nhưng phần lớn chảy vào túi quan tham thì lấy đâu ra tiền trả nợ! Không có tiền trả nợ, con nợ phải nhượng đất 99 năm cho chủ nợ Tàu Cộng. Sri Lanka đã phải nhượng cảng Hambantota 99 năm cho Tàu Cộng. Campuchia cũng đã gán cảng Congpomsom 99 năm cho Tàu Cộng...

Đặc khu kinh tế đã là quá khứ. Vì sao lúc này chóp bu cộng sản Việt Nam lại gấp gáp, máu me làm đặc

khu kinh tế? Cho thuê đất 99 năm thực chất là nhượng đất. Nước con nợ phải mang đất gán nợ cho nước chủ nợ. Vì sao lúc này nhà nước cộng sản Việt Nam lại phải hấp tấp, lấm lét và trí trá, lừa dối dân mang ba mảnh đất vàng ở ba vị trí chiến lược hiểm yếu ra gán nhượng? Đặt ra hai câu hỏi này sẽ tìm thấy ngay câu trả lời là ở Tàu Cộng.

Đây là lúc kinh tế Việt Nam cùng quẫn nhất, khốn đốn nhất, hậu quả để lại sau hai nhiệm kỳ của ông Thủ tướng dốt nát, tham nhũng và tàn bạo Nguyễn Tấn Dũng. Cả một chính phủ hối hả tham nhũng với những Nguyễn Tấn Dũng, Vũ Huy Hoàng, Nguyễn Bắc Sơn, Phùng Quang Thanh, Đinh La Thăng, Võ Kim Cự, Nguyễn Bá Thanh, Văn Hữu Chiến... Loại quan chức chưa mon men được tới cấp Chính phủ như Phạm Thanh Bình, Dương Chí Dũng, Trịnh Xuân Thanh... mỗi tên cũng nuốt hàng ngàn tỉ đồng thì ở cấp Chính phủ, số tiền tham nhũng còn khủng khiếp đến thế nào. Nền kinh tế đất nước bị phá tanh bành, ngân khố trống rỗng, công nợ ngập đầu. Lộn túi dân ra vét tiền bằng đủ các sắc thuế, sắc phí tàn ác hơn cả thời thuộc Pháp. Mang cả các doanh nghiệp nhà nước làm ăn có lãi Sabeco, nhựa Bình Minh... ra bán tổng bán tháo cũng không cứu vãn được ngân sách trống rỗng. Rồi lại dồn dập đến kì hạn phải trả những khoản nợ vay nước ngoài và Tàu Cộng là một chủ nợ lớn.

Cùng với kinh tế suy sụp là lòng dân ly tán. Nhà nước độc tài và tham nhũng ngày càng đi ngược lợi ích của nhân dân và đất nước, ngày càng thù địch, đàn áp dân tàn bạo. Đàn áp đổ máu dân Hà Nội, Sài Gòn biểu tình phản đối sự có mặt của Tập Cận Bình ở Việt Nam. Đàn áp dân Nghệ An, Hà Tĩnh trong thảm họa Formosa. Lòng dân không chỉ ly tán mà nổi bất bình ngày càng ngùn ngụt bốc cao. Đây chính là lúc nhà nước cộng sản Việt Nam suy yếu nhất, run rẩy nhất. Càng run rẩy trước dân càng phải lấp liếm sự run rẩy bằng bạo liệt đàn áp. Đây là lúc nhà nước cộng sản Việt Nam xa dân nhất, chơi với nhất.

Trong cảnh kiệt quệ, khốn cùng, nền kinh tế Việt Nam khắp khởi trông chờ vào Hiệp định Đối tác xuyên Thái Bình Dương TPP và Hiệp định Hợp tác thương mại với Liên minh châu Âu EVFTA. Nhưng Trời không dung độc tài và tham nhũng. Không những Mỹ rút ra khỏi TPP làm cho TPP không còn giá trị mà những công ty Mỹ đầu tư ra nước ngoài cũng đang tính nước rút về Mỹ. Hiệp định Đối tác toàn diện và tiến bộ xuyên Thái Bình

Dương CPTPP thay thế TPP thì chưa ngã ngũ. Sau vụ kéo cả một đám tướng tá an ninh nhà nước cộng sản Việt Nam lén lút sang nước Đức, đập lên luật pháp nước Đức, đột nhập vào Berlin bắt cóc Trịnh Xuân Thanh, quan hệ giữa nhà nước cộng sản Việt Nam với cả Liên minh châu Âu trở nên tồi tệ chưa từng có thì EVFTA còn treo lơ lửng vô thời hạn.

Để cứu vãn tình thế, ông đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng vội hấp tấp đến Pháp. Pháp cùng với Đức là hai nước trung tâm, rường cột của Liên minh châu Âu và Pháp cũng là nước có quan hệ thân tình, mật thiết với nước Đức. Dù phải mở cửa Điện Élysée tiếp ông đảng trưởng độc tài nhưng đất nước đã làm cuộc cách mạng tư sản dân quyền từ thế kỷ 18 phá nhà ngục Bastille của độc tài phong kiến không thể chấp nhận độc tài và ông chủ trẻ của đất nước Tự do - Bình Đảng - Bác ái đã tiếp ông đảng trưởng cộng sản quá lạnh nhạt, hờ hững như tiếp kẻ độc tài từ thế kỷ 18 lạc loài giữa ánh sáng văn minh. Ông đảng trưởng độc tài càng nhận rõ sự lạc lõng, cô đơn của nhà nước cộng sản Việt Nam và nhận ra những cái phao cứu sinh của nền kinh tế Việt Nam đều đã không còn. VN không những suy yếu mà còn đơn độc giữa thế giới loài người hơn bao giờ hết.

Trong khi đó Tàu Cộng đã quân sự hóa xong các đảo cướp được của VN ở Hoàng Sa, Trường Sa. Trên những sân bay hiện đại và những trận địa dã chiến giữa biển Đông, những máy bay ném bom hạng nặng đã vào vị trí xuất phát, những dàn tên lửa đã lên bệ phóng hướng về phía Tây, nơi có dải bờ biển hình chữ S.

Run rẩy trước nhân dân trong nước. Cô lập lẻ loi trong thế giới loài người văn minh. Những người lãnh đạo cộng sản Việt Nam đưa mắt nhìn quanh chỉ thấy có mỗi thân hình lừng lững như hộ pháp và bộ mặt cuộn lên từng múi thịt của Tập Cận Bình. Thôi đành nhắm mắt thực hiện những cam kết cay đắng ở Thành Đô năm 1990, làm theo những gì con người hộ pháp kia cần. Bộ mặt nặc lên từng múi thịt đang hau háu thêm khát nhìn vào Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc thì phải gấp gáp làm luật biển ba nơi đó thành ba đặc khu kinh tế che mắt dân và lạng lẹ đón những kẻ ngàn đời thèm khát đất đai lãnh thổ vào mảnh đất Vân Đồn còn in dấu chân, in chiến công đánh đuổi giặc Nguyên của Đức Ông Trần Quốc Tảng đời nhà Trần.

Con đường tắt yếu của kẻ đặt lợi ích vương triều thối nát của một dòng họ lên trên lợi ích trăm họ cũng là con đường tắt yếu của những kẻ đặt lợi

ích của một đảng độc tài lên trên lợi ích của dân tộc, của đất nước. Con đường bán nước.

Cuối thế kỷ 20, núp dưới danh nghĩa khai thác bôxít Tây Nguyên, Tàu Cộng đã đưa hàng sư đoàn lên điểm cao Tây Nguyên, lập những làng Tàu trên nền đất văn hóa Tây Nguyên.

Đầu thế kỷ 21, Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Tấn Dũng, Võ Kim Cự đã dâng yếu huyết Vũng Áng, Hà Tĩnh cho Hưng Nghiệp Formosa, danh nghĩa là Tàu Đài Loan nhưng thực chất là Tàu Bắc Kinh. Vũng Áng đã trở thành đất của Tàu Cộng trong 70 năm. Người Việt Nam dù là quan chức quản lý đất đai cấp bộ cũng không được bén mảng đến. Sau bức tường cao vây kín Vũng Áng, lao động Tàu đang xây dựng cảng nước sâu Sơn Dương cho tàu ngầm có thể neo đậu, biển cảng nước sâu Sơn Dương thành một đầu cầu cho quân từ biển đổ bộ vào đất liền, cắt đôi đất nước Việt Nam ở nơi hẹp nhất. Cảng nước sâu Sơn Dương cùng với căn cứ hải quân Du Lâm trên đảo Hải Nam của Tàu Cộng tạo thành cánh cửa thép khép kín vịnh Bắc Bộ, cắt đôi biển Việt Nam.

Năm thứ 18 của thế kỷ 21, ba đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc ra đời. Không có CPTPP, không có EVFTA thì chỉ có những dòng người từ Tàu Cộng tràn vào với danh nghĩa nhà đầu tư.

Ba đặc khu kinh tế Đồn-Phong-Quốc mở ra đón dòng người từ đại lục Trung Hoa tràn đến. Dải đất Việt Nam sẽ nằm gọn trong bàn tay với năm ngón tay thép, năm gọng kim lửa: Bôxít Tây Nguyên ở phía Tây. Đặc khu Vân Đồn, Quảng Ninh ở phía Bắc. Căn cứ Vũng Áng Formosa Hà Tĩnh và Đặc khu Bắc Vân Phong, Khánh Hòa ở miền Trung. Đặc khu Phú Quốc, Kiên Giang ở phía Nam. Những đặc khu danh nghĩa là kinh tế sẽ hiện nguyên hình thực chất là những đặc khu quân sự.

danlambaovn.blogspot.com

3 đặc khu phục vụ chiến lược "Một vành đai-Một con đường" của Trung cộng !

.....Nguyễn Quang Duy 10-06-2018.....

Bài viết này chỉ rõ 3 đặc khu kinh tế không nằm trong chiến lược phát triển của Việt Nam, lại nhằm phục vụ chiến lược "Một vành đai, Một con đường" của Trung cộng.

Trước phản ứng chống lại việc thành lập 3 đặc khu của người dân, khuya 8-6-2018 Bộ Chính trị với Ủy ban Thường vụ Quốc hội họp và 3 giờ sáng 9-6-2018, nhà cầm quyền cộng sản phải ra thông báo lùi thời gian thông qua Luật Đặc khu sang kỳ họp Quốc hội lần tới.

Đảng Cộng sản chỉ lùi thời gian thông qua chứ không phải bỏ ý định thành lập 3 Đặc khu. Khi Đạo luật về đặc khu được thông qua sẽ chính thức công nhận di dân kinh tế từ Trung cộng.

Vì thế không phải thời gian cho thuê đất 10, 20, 50 hay 99 năm mà chính là Đạo luật cho phép di dân Trung cộng sẽ là nỗi đe dọa đến quyền lợi dân tộc Việt Nam.

Chiến Lược Việt Nam.

Mục tiêu thành lập 3 đặc khu được biết là xây dựng 3 nơi này (và chỉ 3 nơi này) thành khu vực có nền kinh tế thị trường hoàn toàn tự do, hiện đại, hội nhập có khả năng cạnh tranh quốc tế.

Ngày 9-3-2018, Việt Nam và 10 quốc gia khác chính thức ký kết Hiệp định đối tác Toàn diện và Tiến bộ xuyên Thái Bình Dương. Mục tiêu của Hiệp định là gỡ bỏ mọi rào cản thương mại giữa 11 nền kinh tế trong khu vực châu Á Thái Bình Dương.

Hiệp định chính là mục tiêu chiến lược của Việt Nam. Vì thế luật pháp và hành chính Việt Nam cần điều chỉnh theo hướng bảo đảm kinh tế thị trường có thể phát triển, đủ hấp dẫn thu hút đầu tư quốc tế vào Việt Nam, để Việt Nam đủ khả năng cạnh tranh thương mại quốc tế và nhất là để tuân thủ các điều khoản Hiệp định vừa được ký kết.

Tại sao chỉ tập trung vào 3 đặc khu mà không phải cả nước ? Rõ ràng dự luật đã mâu thuẫn với Hiệp định và với chiến lược Việt Nam

đang đeo đuổi.

Chiến lược Trung cộng

Chiến lược "Một vành đai, Một con đường" được biết là sáng kiến của Tập Cận Bình cho đổ vốn đầu tư xây dựng một vòng đai chạy dọc bờ biển Á, Âu và Phi nhằm bảo đảm an ninh hàng hải, bảo vệ nhu cầu vận chuyển nguyên liệu, nhiên liệu và hàng hóa xuất nhập Trung cộng.

Tập Cận Bình tuyên bố sẵn sàng chi ra những ngân khoản thật lớn lên đến cả ngàn tỷ Mỹ kim đầu tư xây dựng các cơ sở hạ tầng, các đặc khu tại các nơi dọc theo con đường chiến lược này.

Tại sao Việt Nam xây dựng 3 đặc khu cùng một lúc ? Vì cả ba đặc khu Vân Đồn (Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (Khánh Hòa) và Phú Quốc (Kiên Giang) đều nằm trên con đường chiến lược "Một vành đai, Một con đường" này.

Không tiền để xây dựng hạ tầng cơ sở cho 3 đặc khu cùng một lúc, Việt Nam chắc chắn sẽ phải đi vay, và nguồn vốn vay được sẽ đến từ Trung cộng.

Việt Nam trong cảnh nợ quốc tế vượt mức báo động, nay chồng thêm nợ vay xây dựng đặc khu. Không tiền trả nợ dẫn đến nguy cơ cả 3 đặc khu trở thành những nhượng địa cho Trung cộng.

Chiến lược bá quyền Trung cộng

Cụm từ bá quyền Trung Quốc do chính đảng Cộng sản Việt Nam đặt ra và ghi rõ trong Hiến Pháp 1980.

Chiến lược bành trướng được biết đã có từ thời Mao Trạch Đông bằng mọi cách phải chiếm biển, chiếm đất, di dân bành trướng lãnh thổ và ảnh hưởng của Trung cộng.

Chiến tranh biên giới, chiếm thác Bản Giốc, nhiều phần lãnh thổ, đường 9 đoạn chữ U, việc xây dựng các căn cứ quân sự trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, liên tục tấn công ngư dân Việt trên biển Đông là những bằng chứng không thể chối cãi mộng bành trướng bá

quyền Trung cộng.

Ba đặc khu trải dài từ biên giới phía Bắc xuống tận miền Nam khi di dân Trung cộng tràn ngập 3 nơi này xem như Trung cộng đã hoàn toàn khống chế biển Đông mặt tiếp giáp với Việt Nam.

Bài học đặc khu tự trị người Hoa trên đất Lào.

Với kỳ vọng xây dựng một khu công nghệ kỹ thuật cao, Lào ký hợp đồng cho một doanh nhân Hong Kong thuê đất trong vòng 30 năm để xây dựng Đặc khu Boten bắt đầu từ năm 2003.

Nhưng Đặc khu biến thành một Casino chỗ chơi cờ bạc, chứa chấp thành phần bất hảo, tệ nạn xã hội, cuối cùng Casino bị chính nhà cầm quyền Trung cộng ra lệnh đóng cửa.

Đặc khu Boten điều hành theo luật lệ của Trung cộng, sử dụng tiền Trung cộng, nói và viết tiếng Hoa... Ai muốn sống trong đặc khu phải học tiếng Hoa và sống theo tập tục của người Hoa. Hầu hết dân Lào phải rời đi nơi khác vì không phù hợp với văn hóa, với lẽ luật, với môi trường sống quá đắt đỏ và phức tạp tại đây.

Mặc dầu Đặc khu Boten hoàn toàn thất bại, di dân Trung cộng vẫn tiếp tục ở lại và chỉ trong một thập niên Boten đã trở thành một khu tự trị của di dân từ Trung cộng.

Đầu cơ đất và thu hồi đất.

Việc thành lập 3 đặc khu đang trong vòng tranh cãi thì giá đất tại Phú Quốc tăng vọt và việc cưỡng chế đất cũng gia tăng.

Khi Quốc hội thông qua luật về 3 Đặc khu giá đất sẽ tiếp tục tăng. Mặt khác diện tích đất tại 3 đặc khu vốn có giới hạn, các dự án sẽ cần đất để phát triển cơ sở hạ tầng và để cho thuê dài hạn, vì thế việc thu hồi, cưỡng chế đất cũng sẽ gia tăng.

Người dân địa phương vốn đã nghèo khổ nay lại mất nhà, mất đất, lại phải hy sinh cho phát triển kinh tế, hy sinh cho người giàu, hy sinh cho các nhóm lợi ích và lợi ích Trung cộng.

Bài học bảo vệ quyền lợi của Hoa kiều

Năm 1976, khi đảng Cộng sản Việt Nam áp dụng chính sách cải tạo công thương nghiệp tại miền

Nam, Trung cộng đã lớn tiếng phản đối và "nhân danh Tổ quốc (Trung Hoa) đứng ra bảo vệ quyền lợi của Hoa kiều".

Họ cho tàu thuyền sang tận Việt Nam đón Hoa kiều hồi hương. Rồi gây ra chiến tranh biên giới phía Bắc, chiếm đóng nhiều phần lãnh thổ Việt Nam và một số đảo trong quần đảo Trường Sa thuộc Việt Nam.

Tại Việt Nam ngày nay nhiều phố Tàu mới xuất hiện từ Bắc xuống Nam. Bên trong những khu vực như Formosa Vũng Áng cũng toàn công nhân và gia đình người Hoa. Mọi sinh hoạt không khác mấy bên Tàu, xem ra chẳng khác gì những khu vực tự trị của người Hoa.

Khi Đạo luật về Đặc khu được Quốc hội thông qua sẽ chính thức công nhận di dân kinh tế từ Trung cộng xem như chiến lược của Trung cộng đã thành công tại Việt Nam.

Vì thế không phải thời gian cho thuê đất 10, 20, hay 99 năm mà chính là Đạo luật cho phép di dân Trung cộng là nỗi đe dọa đến quyền

lợi quốc gia, quyền lợi dân tộc Việt Nam.

Kết luận

Sáng 10-06-2018, hằng ngàn người Việt tại Sài Gòn, Hà Nội, Nha Trang, Vũng Tàu, Bình Dương, Mỹ Tho, Nghệ An và nhiều nơi khác đã xuống đường phản đối Dự Luật về 3 Đặc khu với nhiều biểu ngữ đòi Trung cầu Dân ý việc thành lập 3 đặc khu.

Đến nay đảng Cộng sản chỉ lúi thúi thông qua chứ không phải bỏ ý định thành lập 3 Đặc khu. Và như đã trình bày trong bài, đây là vấn đề đặc biệt quan trọng về chủ quyền lãnh thổ quốc gia, về quốc phòng, về an ninh, có ảnh hưởng trực tiếp đến lợi ích quốc gia, lợi ích dân tộc Việt Nam.

Vì thế đảng Cộng sản không thể đơn phương quyết định việc thành lập, nếu không đây sẽ là ngọn lửa khai mòi cho cuộc Trưng Cầu Dân Ý Truất Phế Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Nguyễn Quang Duy

Úc Đại Lợi

10/6/2018

ĐẶC KHU HAY MẬT KHU?

.....*Phạm Trần 14-06-2018*.....

"Get out, China!" - "KHÔNG đặc khu, KHÔNG an ninh mạng!" - "Cho thuê đất là bán nước!" - "Đả đảo cộng sản bán nước" - "Đả đảo Việt gian" - "Đả đảo Luật An Ninh Mạng, Luật Bật Miệng dân" - "Bài học từ Formosa : Một ngày cũng không cho thuê đất" - "Thà đất nước nghèo mà bình yên-Ham giàu mà mất nước" - "Vi độc lập, phản đối đặc khu!" "Vi tự do, ph ản đối luật an ninh mạng!"

Đó là những thông điệp sét đánh của hàng chục ngàn người dân, từ trẻ đến già, đã gửi cho Quốc hội và đảng cầm quyền CSVN trong hai ngày biểu tình 10 và 11 tháng 06 (2018) từ Sài Gòn ra Hà Nội.

Đây là lần đầu tiên trong 43 năm, kể từ ngày quân Cộng sản chiếm Sài Gòn tháng 04/1975, một bộ phận không nhỏ người dân, thuộc mọi thành phần xã hội, đã đồng loạt biểu dương thái độ và lập trường dứt khoát như thế tại Sài Gòn, Hà Nội, Bình Dương, Đồng Nai, Bình Thuận, Khánh Hòa, Đà Nẵng, Nghệ An v.v...

Tại mỗi nơi, khí thế yêu nước quyết không để một tác đất Tổ quốc lọt vào tay ngoại bang, nhất là Trung Quốc, đã bốc lên giữa trời nắng cháy.

Những tiếng hô chống "Đặc khu" và "An ninh mạng" đánh thép chen nhau như hình với bóng đã bùng lên cương quyết và dứt khoát trên các gương mặt trẻ măng và của các cụ gia heo hắt nắng mưa.

Hòa nhịp theo những bước chân nườm nượp của đoàn người biểu tình qua các ngã đường hay từng nhóm nhỏ ở Sài Gòn và Đồng Nai là những tiếng hát hùng dũng của nhạc bị cấm "Trả lại cho dân", đòi quyền con người và "Việt Nam tôi đâu" nhằm báo động nguy cơ mất nước vào tay Tàu.

Đây là hai trong số các Bản nhạc yêu nước đã khiến tác giả ca, nhạc sỹ Việt Khang bị CSVN phạt 4 năm tù và 3 năm quản chế. Việt Khang ra tù ngày 14-12-2015 và đã được sang Hoa Kỳ tị nạn chính trị từ ngày 08-02-2018.

Nguyên do biểu tình

Nhưng tại sao người dân đã bất chấp hiểm nguy để nổi lên đòi quyền làm

chủ đất nước và tự do ngôn luận?

Trước hết, vì Nhà nước đã có những khuất tất trong việc soạn thảo Dự luật thành lập 3 “Đặc khu hành chính và kinh tế”, tên đầy đủ là: “*Luật Đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc (Luật đặc khu)*.”

Cả 3 vị trí đều có giá trị chiến lược quốc phòng hàng đầu để bảo vệ lãnh thổ nhìn ra Biển Đông:

- Vân Đồn (tỉnh Quảng Ninh), cửa ngõ ra Vịnh Bắc Bộ, là chặng dừng chân đầu tiên của tàu bè Trung Hoa đi xuống Việt Nam, nhưng cũng là tuyến phòng ngự ở vùng biển Đông Bắc của Việt Nam từ thời các Vua chúa Việt. Hơn nữa Vân Đồn chỉ cách đảo Hải Nam, căn cứ Tàu ngầm của Trung Hoa, chừng 200 hải lý (mỗi hải lý dài 1,852 mét).

- Bắc Vân Phong (tỉnh Khánh Hòa), nhìn thẳng ra Trường Sa, trực diện với các vị trí đóng quân của Trung Hoa trên các bãi đá, nay đã biến thành đảo mà Bắc Kinh chiếm của Việt Nam từ 1988 gồm Subi, Gaven, Chữ Thập, Gạc Ma và Châu Viên. Ngoài ra Bắc Vân Phong cũng chỉ cách vịnh chiến lược nổi tiếng Cam Ranh trên 60 cây số. Khánh Hòa cũng là nơi phát xuất các tàu Hải quân Việt Nam tiếp vận lương thực và luân chuyển quân lính ra vào 21 vị trí đóng quân của VN ở Trường Sa.

- Phú Quốc (tỉnh Kiên Giang), nằm trong vịnh Thái Lan là vị trí phòng thủ chiến lược cực nam của VN. Từ Phú Quốc, tàu bè và máy bay có thể đi khắp Á Châu-Thái Bình Dương, sang Ấn Độ Dương để đi qua Trung Đông.

Vì tầm quan trọng của 3 địa điểm mà nhiều Đại biểu Quốc hội, nhân sỹ, trí thức và đông đảo người dân trong và ngoài nước đã lên tiếng phản đối hay khuyến cáo chính phủ và Quốc hội phải tuyệt đối thận trọng không để lãnh thổ Tổ quốc lọt vào tay Tàu Bắc Kinh vì bất cứ lý do nào.

Đồng thời tuyệt đa số trong dư luận cũng nhất quyết chống thời hạn cho người nước ngoài thuê đất ở Đặc khu dài đến 99 năm, thay vì tối đa là 70 năm như Luật Đất đai hiện hành.

Sở dĩ người dân lo ngại vì kinh nghiệm trong hơn 30 năm đổi mới, nhiều dự án kinh tế của Việt Nam đã lọt vào tay các Doanh nghiệp Trung Hoa vì họ không ngần ngại bỏ thầu giá cao để nhảy vào VN bằng mọi giá.

Bị xô mũi hay không ?

Ngoài ra, Lãnh đạo CSVN cũng đã có những khuất tất khi mở cửa cho Trung Quốc nhảy vào khai thác Bauxite trên Tây Nguyên và đứng sau lưng Formosa Hà Tĩnh, mặc dù Formosa có gốc Đài Loan.

Bằng chứng là trong báo cáo tháng 3-2016, Bộ Công thương cho biết: “*Dự án bauxite Nhân Cơ sẽ tiếp tục lỗ 4-5 năm nữa, thời gian thu hồi vốn phải kéo dài 11-12 năm, nên đề nghị Chính phủ hỗ trợ 4900 tỷ trong 10 năm (từ 2016-2025). Tuy nhiên số tiền hỗ trợ được tính theo giá điện, nên có thể sẽ phải lên tới 1,2 tỷ USD.*”

Trong khi đó: “*Tính đến tháng 9 năm 2016, sau 3 năm hoạt động, Tổ hợp Bauxite-Nhôm Lâm Đồng đã thua lỗ 3.696 tỉ đồng. Trong đó, lỗ do hoạt động sản xuất, kinh doanh là 2.520 tỉ đồng, lỗ do chênh lệch tỉ giá khoảng 1.176 tỉ đồng. Mức lỗ này đã vượt xa so với mức lỗ dự kiến theo kế hoạch là 1.660 tỉ đồng.*”

Tại Formosa Hà Tĩnh, tiền thu vào bao nhiêu chưa thấy, chỉ biết Công ty này, có Bắc Kinh chống lưng, vẫn là quả bom nổ chậm của môi trường miền Trung. Công ty này đã gây ra thảm họa cá chết năm 2016 mà đến nay (06/2018) an toàn nước biển và tác hại lâu dài của thảm trạng này vẫn còn là mối lo ngại hàng đầu của hàng triệu người dân vùng nghèo khó này.

Vì vậy, trước những phản ứng quyết liệt của dân và nhiều Đại biểu Quốc hội về Đặc khu, Bộ Chính trị đảng CSVN đã buộc phải họp khẩn cấp đến 3 giờ sáng ngày 10-6-2018 để quyết định lùi thời gian thảo luận và biểu quyết Dự luật Đặc Khu đến Kỳ họp 6, tháng 10 năm 2018 để nghiên cứu thêm, thay vì ngày 15-06-2018 như dự trù.

Chính phủ và Quốc hội cũng đồng ý “*không quy định trường hợp đặc biệt kéo dài không đến 99 năm.*”

Như vậy là người dân đã thắng keo đầu, nhưng chưa phải sẽ không có chống đối nữa vì trong Dự thảo còn dành quá nhiều ưu đãi về thuế quan và quyền sở hữu đất, nhà ở và bãi, biển cho Công ty hay người đầu tư nước ngoài.

Hơn nữa, vì đã nhìn thấy tình trạng người Trung Hoa đang công khai lấn chiếm lãnh thổ Việt Nam qua mảnh lời đem công nhân vào làm việc của các Công ty người Hoa trên khắp lãnh thổ mà người dân càng cảnh giác hơn với Dự luật Đặc khu, ấy là chưa kể thảm trạng làm ô nhiễm môi trường và không gian mà các Công ty Tàu đã gây ra cho Việt Nam trong nhiều năm qua. Điển hình như trường hợp Formosa Hà Tĩnh đã gây ra cho 4 tỉnh miền Trung gồm Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Huế-Thừa Thiên năm 2016.

Tại sao lại vũ khí-chất nổ ?

Nhưng đáng quan tâm hơn trong Luật Đặc khu là những chi tiết ghi trong Phụ lục 4 quy định “*Danh mục*

ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện tại đặc khu”.

Dự luật cho phép: “*Kinh doanh quân trang, quân dụng cho lực lượng vũ trang, vũ khí quân dụng, trang thiết bị, kỹ thuật, khí tài, phương tiện chuyên dùng quân sự, công an; linh kiện, bộ phận, phụ tùng, vật tư và trang thiết bị đặc chủng, công nghệ chuyên dùng chế tạo chúng.*”

Ngoài ra, Dự luật còn mở cửa cho:

- *Kinh doanh vật liệu nổ công nghiệp (bao gồm cả hoạt động tiêu hủy)*

- *Kinh doanh tiền chất thuốc nổ*

- *Kinh doanh ngành, nghề có sử dụng vật liệu nổ công nghiệp và tiền chất thuốc nổ.*

- *Kinh doanh dịch vụ nổ mìn.*

- *Kinh doanh các thiết bị gây nhiễu, phá sóng thông tin di động.*

- *Kinh doanh dịch vụ khai thác, sử dụng tài nguyên nước, xả nước thải vào nguồn nước.*

- *Kinh doanh dịch vụ vận chuyển, xử lý chất thải nguy hại.*

Cũng tại 3 Đặc khu, ngoài cho kinh doanh sòng bài (Casino) và các trung tâm ăn chơi, giải trí, Dự luật còn cho phép: “*Kinh doanh sân bay, cảng biển; Kinh doanh vận tải đường bộ; Kinh doanh vận tải hàng không; Kinh doanh dịch vụ thiết kế, sản xuất, bảo dưỡng, thử nghiệm tàu bay, động cơ tàu bay, cánh quạt tàu bay và trang bị, thiết bị tàu bay tại Việt Nam.*”

Người nước ngoài cũng có quyền: “*Kinh doanh cảng hàng không, sân bay; Kinh doanh dịch vụ hàng không tại cảng hàng không, sân bay; Kinh doanh dịch vụ bảo đảm hoạt động bay; Kinh doanh vận tải đường sắt--Kinh doanh đường sắt đô thị; Kinh doanh dịch vụ vận chuyển hàng nguy hiểm....*”

Cũng trong danh sách cho phép, người đầu tư còn được kinh doanh cả trong lĩnh vực truyền thông như Phát thanh, Truyền hình và Xuất bản.

Như vậy là người nước ngoài cứ việc ra, vào các Đặc khu tự do, được quyền làm chủ đất đai, nhà ở và kinh doanh thả giàn mọi thứ, kể cả vũ khí, quân trang và quân dụng ngay trên đất nước Việt Nam. Kể chịu trách nhiệm vẽ ra Luật, Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng, có bao giờ nghĩ rằng, nếu không biết “*kín cửa cao tường*” thì đến một ngày đẹp trời nào đó, có gì bảo đảm cả 3 Đặc không biến thành Mật khu của người nước ngoài, hay người Tàu phương bắc ?

Bịt miệng mãi được không ?

Bên cạnh chuyện Đặc khu, người dân biểu tình hôm 10-06-2018 còn lên án Luật An ninh mạng mà vào ngày

12-06 (2018) Quốc hội đã biểu quyết chấp thuận với đa số.

Báo chí VN đưa tin: "Theo kết quả kiểm phiếu, 423/466 đại biểu có mặt ở hội trường (chiếm 86,86% tổng số đại biểu) tán thành thông qua Luật An ninh mạng. Có 15 đại biểu không tán thành (chiếm 3,08%) và 28 đại biểu không biểu quyết (chiếm 5,75%)."

Đại biểu Quốc hội tỉnh Đồng Nai, ông Dương Trung Quốc xác nhận ông là một trong số 15 người bỏ phiếu không tán thành Luật An ninh mạng. Ông nói với báo VnExpress ở Hà Nội: "Tôi là một trong 15 người bỏ phiếu không tán thành thông qua dự thảo Luật An ninh mạng. Vì sao như vậy? Trước hết, tôi hoan nghênh có Luật để đảm bảo an ninh trên môi trường mạng, đặc biệt là vấn đề an ninh quốc gia trong thời đại công nghệ phát triển, mạng đã trở thành không gian cuộc sống hiện đại. Nhưng qua nghiên cứu, tôi nhận thấy dự thảo Luật chưa đáp ứng được như mong muốn và yêu cầu đặt ra... Mạng là môi trường toàn cầu và chúng ta đang thừa hưởng thành quả công nghệ của nhân loại. Việc quản lý và làm luật phải làm sao để phù hợp thực tiễn, để người dân được hưởng thành tựu đó, bởi nội dung này gắn với các quyền rất quan trọng của công dân đã được quy định bởi Hiến pháp." (VnExpress, 13-06-2018)

Quan điểm của ông Quốc cũng rất sát với suy nghĩ của nhiều người dân, trong đó có rất nhiều chuyên gia và trí thức, đã phản ánh trong các nội dung bích chương và biểu ngữ phản đối Luật này trong cuộc biểu tình ngày 10-06-2018.

Tại sao? Bởi vì nội dung Luật gồm 7 Chương, 43 Điều đã tiêu diệt quyền tự do tư tưởng và tự do ngôn luận của người dân. Và vì vậy, đã chống lại Điều 25 của Hiến pháp, theo đó: "Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình. Việc thực hiện các quyền này do pháp luật quy định."

Luật đã có những quy định mơ hồ để cấm cản và quy chụp công dân mà không cần chứng minh hay giải thích, như viết trong Điều 16 của luật này bao gồm:

a) Tuyên truyền xuyên tạc, phỉ báng chính quyền nhân dân;

b) Chiến tranh tâm lý, kích động chiến tranh xâm lược, chia rẽ, gây thù hận giữa các dân tộc, tôn giáo và nhân dân các nước;

c) Xúc phạm dân tộc, quốc kỳ, quốc huy, quốc ca, vĩ nhân, lãnh tụ, danh nhân, anh hùng dân tộc.

2. Thông tin trên không gian mạng

có nội dung kích động gây bạo loạn, phá rối an ninh, gây rối trật tự công cộng bao gồm:

a) Kêu gọi, vận động, xúi giục, đe dọa, gây chia rẽ, tiến hành hoạt động vũ trang hoặc dùng bạo lực nhằm chống chính quyền nhân dân;

b) Kêu gọi, vận động, xúi giục, đe dọa, lôi kéo tụ tập đông người gây rối, chống người thi hành công vụ, cản trở hoạt động của cơ quan, tổ chức gây mất ổn định về an ninh, trật tự.

3. Thông tin trên không gian mạng có nội dung làm nhục, vu khống bao gồm:

a) Xúc phạm nghiêm trọng danh dự, uy tín, nhân phẩm của người khác;

b) Thông tin bịa đặt, sai sự thật xâm phạm danh dự, uy tín, nhân phẩm hoặc gây thiệt hại đến quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân khác.

4. Thông tin trên không gian mạng có nội dung xâm phạm trật tự quản lý kinh tế bao gồm:

a) Thông tin bịa đặt, sai sự thật về sản phẩm, hàng hóa, tiền, trái phiếu, tín phiếu, công trái, séc và các loại giấy tờ có giá khác;

b) Thông tin bịa đặt, sai sự thật trong lĩnh vực tài chính, ngân hàng, thương mại điện tử, thanh toán điện tử, kinh doanh tiền tệ, huy động vốn, kinh doanh đa cấp, chứng khoán.

5. Thông tin trên không gian mạng có nội dung sai sự thật gây hoang mang trong nhân dân, gây thiệt hại cho các hoạt động kinh tế - xã hội, gây khó khăn cho hoạt động của cơ quan nhà nước hoặc người thi hành công vụ, xâm phạm quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân khác.

Ngoài ra, Điều 17 còn nghiêm cấm: "Xuyên tạc lịch sử, phủ nhận thành tựu cách mạng, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc, xúc phạm tôn giáo, phân biệt đối xử về giới, phân biệt chủng tộc;

Thông tin sai sự thật gây hoang mang trong nhân dân, gây thiệt hại cho các hoạt động kinh tế - xã hội, gây khó khăn cho hoạt động của cơ quan nhà nước hoặc người thi hành công vụ."

Nội dung trên đây đã cho phép nhà nước toàn quyền tùy tiện đàn áp dân theo ý muốn của mình, trong khi quyền phải được giải thích luật và đòi nhà nước phải tôn trọng Hiến pháp của công dân lại không được bảo vệ.

Quyền lên tiếng phê bình của dân đối với chính sách của nhà nước cũng bị kiểm soát và dân cũng dễ dàng bị khép tội mạt lý hay vu khống nếu đụng tới một viên chức nhà nước.

Google-Facebook

Ngoài ra, theo Điều 26 về "Bảo đảm an ninh thông tin trên không gian mạng" Luật đã quy định: "Doanh nghiệp trong và ngoài nước khi cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng trên không gian mạng tại Việt Nam có trách nhiệm sau đây:

a) Xác thực thông tin khi người dùng đăng ký tài khoản số; bảo mật thông tin, tài khoản của người dùng; cung cấp thông tin người dùng cho lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an khi có yêu cầu bằng văn bản để phục vụ điều tra, xử lý hành vi vi phạm pháp luật về an ninh mạng;

b) Ngăn chặn việc chia sẻ thông tin, xóa bỏ thông tin có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 16 của Luật này trên dịch vụ hoặc hệ thống thông tin do cơ quan, tổ chức trực tiếp quản lý chậm nhất là 24 giờ kể từ thời điểm có yêu cầu của lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an hoặc cơ quan có thẩm quyền của Bộ Thông tin và Truyền thông và lưu nhật ký hệ thống để phục vụ điều tra, xử lý hành vi vi phạm pháp luật về an ninh mạng trong thời gian theo quy định của Chính phủ;

c) Không cung cấp hoặc ngừng cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng cho tổ chức, cá nhân đăng tải trên không gian mạng thông tin có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 16 của Luật này khi có yêu cầu của lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an hoặc cơ quan có thẩm quyền của Bộ Thông tin và Truyền thông.

3. Doanh nghiệp trong và ngoài nước cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng trên không gian mạng tại Việt Nam có hoạt động thu thập, khai thác, phân tích, xử lý dữ liệu về thông tin cá nhân, dữ liệu về mối quan hệ của người sử dụng dịch vụ, dữ liệu do người sử dụng dịch vụ tại Việt Nam tạo ra phải lưu trữ dữ liệu này tại Việt Nam trong thời gian theo quy định của Chính phủ.

Doanh nghiệp nước ngoài quy định tại khoản này phải đặt chi nhánh hoặc văn phòng đại diện tại Việt Nam.

Như vậy, với Luật mới, các cơ quan phụ trách an ninh mạng của hai Bộ CA và Quốc phòng có quyền kiểm tra, truy nhập và kiểm soát các tài khoản cá nhân với lý do an ninh quốc gia và an toàn xã hội để đàn áp người sử dụng Internet bất cứ lúc nào.

Theo tin trong nước thì: "Việt Nam

bao gồm cả câu hỏi về số người chết khi bị giữ ở các đồn công an ở Việt Nam.

Thật vậy, không gian trực tuyến an toàn đang bị thu hẹp do việc Đảng tái đàn áp nội dung trực tuyến, làm dấy lên câu hỏi làm thế nào và liệu các nhà hoạt động ủng hộ dân chủ có thể tiếp tục cuộc đấu tranh của họ hay không. Việt Nam sẵn sàng thông qua luật an ninh mạng mới do Bộ Công an đề xuất vào năm ngoái.

Chủ tịch Trần Đại Quang, người đã vắng mặt trong tháng 8 năm ngoái đã gây ra một loạt những tin đồn hầu hết không đúng sự thật trực tuyến, đã đưa ra lời kêu gọi luật mới kiểm duyệt “nội dung xấu và nguy hiểm” trên mạng. Luật An ninh mạng cũng sẽ kiểm duyệt nội dung làm giảm “uy tín” của các quan chức Đảng và nhà nước, ông nói.

Điều này sẽ được kết hợp với “quy tắc ứng xử” mới của Đảng dành cho người dùng mạng xã hội nhằm cố gắng hạn chế “bôi nhọ” và sự lan truyền của hình ảnh bạo lực mà còn nhằm mục đích ngăn chặn các thông điệp chính trị quan trọng.

Những người bất đồng chính kiến đã được gặp phải đàn áp thậm chí còn mạnh hơn kể từ năm 2016, khi Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng mở rộng quyền hạn của ông ta tại Đại hội Đảng. Người ta ước tính rằng hiện nay có hơn 100 tù nhân chính trị ở Việt Nam, với danh sách tăng lên hàng tháng.

Điều này lên đến đỉnh điểm vào tháng Tư với việc bắt giam một loạt sáu nhà hoạt động nổi tiếng, một số bị tuyên án 15 năm tù, với cáo buộc chống phá nhà nước do “thực hiện các hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân.”

Luật An ninh mạng đang chờ thông qua được đưa ra để bịt miệng những tiếng nói quan trọng hàng đầu. Vì vậy, lực lượng tác chiến mạng hùng hậu với 10.000 quân, hay còn được gọi là Lực lượng 47, được giao nhiệm vụ chống lại các quan điểm “sai trái” trực tuyến.

Việc đó được thực hiện thông qua việc bôi nhọ, truyền bá các nội dung tuyên truyền ủng hộ Đảng và đánh dấu nội dung cho các cơ quan

chức năng điều tra. Lực lượng 47 có khả năng làm cho Bùi Hiếu Võ, một blogger đã bị bắt giam bốn năm rưỡi hồi đầu tháng này vì đã biểu thị cái được cho là “tuyên truyền chống nhà nước” trên FB.

Phong trào gong kim của Hà Nội được thiết kế để không chỉ bịt miệng những chỉ trích trực tuyến, mà còn phá vỡ mạng lưới dân chủ và hoạt động ủng hộ nhân quyền khác, như Liên đoàn độc lập Việt Nam, Liên đoàn Lao động Việt và Ủy ban Nhân quyền Việt Nam.

Hội Anh em Dân chủ, một mạng lưới hoạt động được thành lập vào năm 2013, đang bị tấn công trực tiếp. Cả sáu nhà hoạt động bị kết án vào tháng Tư đều là thành viên hội kể cả đồng sáng lập Nguyễn Văn Đài. Hội Anh em Dân chủ đã trang bị các kỹ năng duy trì hoạt động trực tuyến an toàn cũng như tổ chức các cuộc họp cho các nhà hoạt động.

Đảng chắc chắn đang lo ngại các nhóm nhân quyền riêng rẽ ở Việt Nam đã bắt đầu hình thành các liên minh chặt chẽ hơn trực tuyến lẫn ngoại tuyến. Ví dụ, các nhà dân chủ thành phố đã làm việc tích cực để thiết lập quan hệ với các nhà hoạt động về quyền đất đai ở nông thôn. Nhiều nhóm, từ quyền lao động đến các cơ quan tôn giáo, cũng đã đến với nhau để biểu tình chống hủy hoại môi trường, rõ nhất là ở các cuộc biểu tình sau vụ Formosa xả thải độc hại.

Internet và phương tiện truyền thông xã hội miễn phí đã hỗ trợ sự phát triển của các liên minh này, cho phép các nhà hoạt động trò chuyện trực tuyến trước khi gặp trực tiếp. Từ năm 2014, Đảng đã tích cực cố gắng để phá vỡ các cuộc họp như vậy, thông qua việc bắt giữ và đánh đập.

Trong một cuộc phỏng vấn được thực hiện ngay trước khi bị bắt, người đồng sáng lập Hội Anh em Dân chủ Nguyễn Văn Đài, nói rằng “đã đến lúc các nhà hoạt động dân chủ trong nước tụ tập để thảo luận và tìm con đường ngắn nhất cho dân chủ ở Việt Nam.”

Một số nhà hoạt động nghĩ rằng sự kích động trực tuyến cuối cùng

sẽ buộc Đảng phải thực hiện các cải cách và mở rộng không gian cho một hệ thống chính trị đa đảng, giống như cách một số quốc gia Đông Âu đã lật đổ đảng cộng sản.

Đảng rõ ràng lo ngại các kiểu “cách mạng màu” tiềm ẩn, thông qua các cuộc xuống đường hoặc một cuộc biểu tình toàn quốc vốn có khả năng được tổ chức trực tuyến.

Tuong Vu, giáo sư khoa học chính trị tại Đại học Oregon, cho rằng trong khi hoạt động trực tuyến sẽ “trở nên khó khăn hơn” vì sự đàn áp khắc nghiệt hơn thì “các hiệu ứng sẽ là tạm thời”, ông nói những bất bình bấy lâu nay của dân chúng về các vấn đề như tham nhũng, cướp đất và hiểm họa môi trường sẽ vẫn còn và phát triển ngay cả khi có nhiều hạn chế trực tuyến hơn.

Nhưng ngay cả khi Đảng không thể ngăn chặn hoàn toàn không gian trực tuyến và kiểm duyệt phương tiện truyền thông xã hội, thì vẫn có những quan ngại tương tự về tình trạng của hoạt động cư dân mạng ở Việt Nam.

Một mặt các nhà phê bình thường nhận ra họ đang ở trong “phòng cách ly”, chỉ nói cho những người đồng ý với những lời chỉ trích của họ về Đảng. Mặt khác các hoạt động trực tuyến chỉ tập trung vào việc truyền bá thông tin về thay vì tổ chức một giải pháp có hiệu quả nhằm thay thế cho chính sách của Đảng Cộng sản.

Phương Thảo dịch (VNTB)

Thật vậy, không gian trực tuyến an toàn đang bị thu hẹp do việc Đảng tái đàn áp nội dung trực tuyến, làm dấy lên câu hỏi làm thế nào và liệu các nhà hoạt động ủng hộ dân chủ có thể tiếp tục cuộc đấu tranh của họ hay không. Việt Nam sẵn sàng thông qua luật an ninh mạng mới do Bộ Công an đề xuất vào năm ngoái.

LUẬT AN NINH MẠNG MỚI ĐẦY NGUY HIỂM CỦA VIỆT NAM

.....ASEANToday 03-06-2018.....

Luật an ninh mạng mới của Việt Nam ít nói về an ninh mà nói nhiều về kiểm soát. Bộ luật mới là cuộc tấn công trực diện vào quyền tự do thể hiện.

Trong khóa họp mùa hè này, các nhà lập pháp Việt Nam sẽ bỏ phiếu thông qua luật an ninh mạng mới. Dự luật đòi các công ty phải lưu trữ dữ liệu người sử dụng Việt Nam trên các thiết bị đặt tại Việt Nam. Các công ty như Facebook và Google hiện không lưu trữ dữ liệu này ở nước sở tại. Cách làm này được gọi là “bản địa hóa dữ liệu”. Bản địa hóa dữ liệu đã được thực hiện ở các nước, ví dụ như Trung Quốc. Luật pháp cũng sẽ yêu cầu các công ty internet hoạt động tại Việt Nam mở văn phòng tại chỗ.

Bộ Công an Việt Nam (MoPS) nhấn mạnh rằng bộ luật này là nhằm bảo vệ các quyền lợi kinh tế của Việt Nam. Họ khẳng định rằng các trung tâm dữ liệu khu vực sẽ tạo thêm nhiều việc làm trong lĩnh vực công nghệ thông tin cho người lao động Việt Nam.

Những người ủng hộ bộ luật này cũng nhấn mạnh rằng nó sẽ ngăn chặn, không cho các công ty Internet trốn thuế. Các công ty công nghệ có thể trốn thuế bằng cách lưu trữ dữ liệu người sử dụng ở nước ngoài. Luật mới sẽ chấm dứt việc chuyển dữ liệu miễn phí ra khỏi Việt Nam. Luật mới sẽ đòi hỏi rằng sau khi chính phủ chấp thuận thì các công ty mới có thể chuyển dữ liệu ra nước ngoài. Ngoài ra, luật mới còn buộc các công ty internet mở văn phòng ở trong nước.

Kiểm duyệt và kiểm soát là trọng tâm của dự luật

Mặc cho những lời tuyên bố của chính phủ, kiểm soát là trung tâm của bộ luật mới. Với dữ liệu được bản địa hóa, chính phủ sẽ có quyền truy cập vào dữ liệu của người dùng Việt Nam. Các bộ luật hiện hành cho phép chính phủ buộc các công ty công nghệ chuyển dữ liệu của người sử dụng cho họ.

Sự hiện diện của các văn phòng

ở trong nước cũng sẽ tạo cơ hội cho chính phủ đe dọa người sử dụng Internet. Facebook và Google hiện đang có văn phòng ở Singapore. Khi các văn phòng này chuyển về Việt Nam, chính phủ có thể gây áp lực, buộc các công ty phải kiểm duyệt chặt chẽ hơn. Họ cũng có thể áp lực, buộc các văn phòng này tiết lộ danh tính những người bất đồng chính kiến.

Lời tuyên bố nói rằng bản địa hóa dữ liệu sẽ mang lại việc làm cũng là phóng đại. Cơ sở lưu trữ dữ liệu và các hoạt động đi kèm gần như hoàn toàn tự động. Số lượng công việc mới sẽ chẳng đáng là bao. Ví dụ, cơ sở của công ty Apple ở Bắc Carolina chỉ tạo ra 50 chỗ làm việc mà thôi.

Chẳng những không thể tăng cường mà bộ luật mới có thể làm suy yếu an ninh mạng của Việt Nam. Dữ liệu của người dùng chỉ an toàn khi cơ sở hạ tầng kỹ thuật số của đất nước an toàn. Cơ sở hạ tầng kỹ thuật số của Việt Nam không phát triển như các nước châu Âu và Singapore. Bản địa hóa dữ liệu sẽ giúp tin tặc dễ dàng đánh cắp dữ liệu của người sử dụng.

Facebook và Google phản đối dự luật nhưng chỉ để bảo vệ quyền lợi của mình mà thôi

Facebook, Google và các công ty internet khác phản đối dự luật này. Tuy nhiên, còn quá sớm để gọi những công ty này là những người bảo vệ tự do ngôn luận.

Từ giữa năm 2017 đến nay, Facebook đã báo cáo 22 trường hợp bị ngăn chặn nội dung ở Việt Nam. Người khổng lồ công nghệ này cho rằng nội dung bị ngăn chặn vì vi phạm luật pháp nước sở tại. Facebook cũng đã cung cấp cho chính phủ Việt Nam dữ liệu người sử dụng bốn lần rồi.

Google cũng đã ngăn chặn những bài viết bài bác chính phủ. Năm 2017, chính phủ Việt Nam đã yêu cầu YouTube xóa 6.500 video.

Tin xấu cho những người hoạt động nhân quyền

Các nhà hoạt động chẳng có mấy người ủng hộ trong cuộc chiến đấu vì tự do ngôn luận trên không gian mạng. Một nhóm có tên là Liên minh Internet Châu Á (AIC) đã tìm cách đưa những lo lắng của mình tới Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc. Tuy nhiên, những hạn chế về nội dung không được đưa ra thảo luận.

Tháng 4 năm nay, Ủy ban Thường vụ Quốc hội đã thông qua dự luật. Dự luật được đưa ra cho Quốc hội biểu quyết trong khóa họp mùa hè này. Người ta cho rằng nó sẽ được thông qua.

Chính phủ đang tìm cách khuếch trương những bộ luật mang tính đàn áp về không gian mạng được cải trang thành chính sách kinh tế. Ngược đời là, an ninh mạng của Việt Nam sẽ không chắc chắn như trước. Việc bản địa hóa dữ liệu sẽ làm mất đi tình trạng nặc danh của người sử dụng và đe dọa những người phê phán chính phủ. Không gian cho những lời phê phán trên mạng ở Việt Nam đang bị đe dọa. Những ngày đen tối đang đến gần.

**Phạm Nguyên Trường dịch
(VNTB)**

CHÂN TRỜI MỚI : AN NINH MẠNG

Từ Thứ 12-06-2018

Đảng huấn luyện từ nhỏ : đừng suy nghĩ, đừng tìm hiểu, đừng bất bình. Hãy ăn nhậu, hãy tiêu thụ, hãy nhìn cái rốn của mình, hãy lo thân xác mình, sống chết mặc bay. Hãy bịt mắt, bịt miệng, che tai.

Công dã tràng : những cuộc biểu tình rầm rộ chống đặc khu, chống bán nước, chống Tàu bưng nỏ khắp nơi : dân không tin Đảng nữa, tuổi trẻ không nghe Đảng nữa.

Người ta nói có hai điều kiện khiến một chế độ độc tài sụp đổ. Thứ nhất là những đợt sóng ngầm âm i của một dân tộc thêm khát tự do. Thứ hai là những đợt biến nổ tung như núi lửa, khiến nhà cầm quyền không trở tay kịp. Sóng ngầm căm hờn, bất mãn đã âm i từ lâu ở VN. Đợt biến đang bùng lên, trên khắp các nẻo đường đất nước.

Sau gần một thế kỷ đè đầu, cướp cổ dân, chưa bao giờ nhà cầm quyền Cộng Sản bị đe dọa như vậy.

Phải làm gì để cứu vãn chế độ ? Phải gấp rút ban hành luật an ninh mạng. Phải kéo bức màn sắt xuống. Phải trùm bóng đen lên.

«*Silence, on tue !*». Lo yên lặng, để chúng tao giết người. Cướp nhà, cướp của, lập đặc khu, bán đảo, bán nước.

Luật an ninh mạng thông qua, sẽ chấm dứt Internet, chấm dứt facebook, websites, báo mạng. Sẽ chỉ còn một nguồn thông tin : báo lề phải. Sẽ chỉ còn một loại tư tưởng gia : dư luận viên.

Sau những cuộc biểu tình chống đặc khu, chống Tàu rầm rộ diễn ra trên toàn quốc, một tờ báo nhà nước đặt tựa : «*Xuất hiện nhiều điểm tụ tập đông người*». Nếu không có báo mạng, cái tựa sẽ trở thành : Hàng trăm ngàn người biểu tình ủng hộ chính phủ.

Cán bộ biết đọc biết viết (hay không) sẽ dạy bạn phải viết lách như thế nào. Phải làm thơ, viết văn, làm phim, soạn nhạc như thế nào. Các bạn sẽ được sống những ngày Cách mạng Văn hóa như thời sinh tiền của bác Mao yêu quý trên xứ Tàu huỳnh đệ.

Có người nói : cái khác nhau giữa một nước dân chủ và một nước độc tài là, ở một xứ dân chủ, người tới gõ cửa nhà bạn 6 giờ sáng, là nhân viên giao sữa tươi. Luật an ninh mạng thông qua, người gõ cửa nhà bạn 6 giờ sáng, hay nửa đêm, sẽ là công an đến bàn chuyện thơ phú, chữ nghĩa.

Sẽ không còn suy nghĩ, sáng tác, nghệ thuật. Bạn sẽ sống ngập lút trong một biển biểu ngữ. Và, tệ hại hơn nữa, để tránh tai bay vạ gió, bạn sẽ tự kiểm duyệt. Cả nước sẽ tự kiểm duyệt để an thân. Mặc cho bọn cướp lộng hành.

Georges Clemenceau : Vinh quang thay những quốc gia nơi người dân có quyền nói, nhục nhã thay, những nơi dân phải ngậm miệng (*). Voltaire : Hãy ủng hộ quyền tự do ngôn luận, đó là nền tảng cho tất cả các quyền tự do, nhờ đó chúng ta soi sáng lẫn nhau (**)

Nếu bạn chưa bao giờ phản

kháng chuyện gì, hãy phản kháng dự luật an ninh mạng. Đó là cái trông xiết cổ bạn. Nếu không, chúng sẽ tới cướp nhà, cướp đất của bạn mà không ai hay. Không ai dám ho he mở miệng.

Nếu bạn đã phản đối dự luật đặc khu, hãy phản đối dự luật an ninh mạng, quyết liệt hơn 1000 lần. Bởi vì khi luật an ninh mạng thông qua, chúng sẽ lập hàng ngàn đặc khu mà không ai hay biết. Chuyện bán nước sẽ trở thành chuyện riêng giữa họ với nhau, thảo luận trong góc bếp, chia chác dưới gầm bàn.

Từ Thức

(*tuthuc-paris-blog.com*)

(*) *Gloire aux pays où l'on parle, honte aux pays où l'on se tait. G. Clemenceau.* (**) *Soutenons la liberté de la presse, c'est la base de toutes les libertés, c'est par là qu'on s'éclaire mutuellement. Voltaire*

KHI LUẬT AN NINH MẠNG ĐƯỢC THÔNG QUA: PHẢN ĐỐI SẼ THÀNH CHỐNG ĐỐI!

Ánh Liên (VNTB) 11-06-2018

Trong khi người dân dồn sự chú ý cho đặc khu và vấn đề 99 năm, thì ngày 12.06 tới đây, Quốc hội có thể thông qua Luật an ninh mạng.

Dự luật này không chỉ tác động đến bản thân 3 địa điểm, mà tác động đến chính tình hình chính trị - xã hội, không chỉ bản thân các NGO chính thống mà cả các tổ chức phi chính phủ độc lập; không chỉ các Facebooker mà còn có cả các nhà kinh doanh; không chỉ đối với chính trị mà còn có cả nền kinh tế.

Sức tác động của Luật an ninh mạng có thể được hiểu qua cụm từ: bắt bỏ tù tự do ngôn luận tại Việt Nam hay 'phản đối sẽ thành chống đối'.

Khi Luật này được thông qua, số tù nhân và người bị bắt phạt sẽ không chỉ dừng ở ngưỡng 100 người như hiện nay, mà sẽ tăng gấp

hàng chục, hàng trăm lần. Lý do, mọi đối tượng đều có thể là 'thủ phạm'.

Luật này sẽ khiến cho Luật biểu tình (nếu được hiện diện) sẽ không còn sức tác động; mạng xã hội Facebook sẽ giảm tính quyền lực truyền thông của nó; quá trình công an trị sẽ len lỏi vào trong từng khía cạnh nhỏ nhất của đời sống.

Nói cách khác, Luật an ninh mạng sẽ khủng bố về mặt thông tin đối với tất cả người dân, mà trực tiếp nhất là đối với hơn 50 triệu người dùng mạng xã hội tại Việt Nam. Và khi Luật được thông qua, đồng nghĩa với việc Hội nhà báo độc lập Việt Nam bị kết án tử.

Kỹ sư Dương Ngọc Thái, một chuyên gia trong lĩnh vực an ninh mạng đang làm việc tại Silicon Valley (Hoa Kỳ) đã gửi thư đến Quốc hội thẳng thắn nhấn mạnh rằng việc ĐBQH Nguyễn Thanh Hồng - Ủy viên thường trực Ủy ban Quốc phòng và An ninh của Quốc hội hiểu "An ninh mạng nếu giải thích dễ hiểu nhất là không truyền bá, cổ súy, khai thác những nội dung chống phá Đảng, Nhà nước và làm sao để mỗi công dân có ý thức trong việc phòng chống tội phạm, bảo vệ bản thân và gia đình" là sai bản chất và có thể dẫn đến nguy cơ vừa mất an ninh quốc gia vừa kìm hãm sự phát triển của đất nước.

Sự lo sợ này là có thật, vì nhiều điều khoản trong Luật an ninh mạng chính là sự kết hợp giữa các văn bản vi phạm pháp luật vốn làm suy giảm quyền con người tại Việt Nam.

Một trong những điều được chia sẻ mạnh mẽ trên mạng xã hội là Điều 15 - theo đó "cấm loan tải thông tin tuyên truyền, kêu gọi, vận động, xúi giục, đe dọa, gây chia rẽ, lôi kéo tụ tập đông người gây rối". Chỉ với nội hàm như vậy, phía Nhà nước có thể dễ dàng áp đặt bất kỳ hoạt động tụ tập nào của xã hội dân sự (trong đó có cả sự lan truyền thông tin, đăng tải thông tin về cuộc biểu tình phản đối đặc khu) trở thành một hành vi vi phạm pháp luật.

Điều 15, điểm 1, khoản C trong đó "Cấm các thông tin xúc phạm

quốc ca, vĩ nhân, lãnh tụ, danh nhân, anh hùng dân tộc” là sự mở rộng của Nghị định 72/2016/NĐ-CP của Chính phủ về hoạt động nhiếp ảnh, theo đó nó không xác định bất kỳ một khuôn khổ, hay chuẩn mực nào đối với các đối tượng nêu trên, thậm chí là việc xác định nội hàm 'xúc phạm' còn mang tính mơ hồ. Nếu luật này được thông qua, thì toàn bộ những chia sẻ hay nhận định về một nhân vật lịch sử bất kỳ của ĐCSVN sẽ bị chụp mũ là 'xúc phạm' và dễ dàng ăn án tù.

Điều 16 – “Cấm cố ý nghe, ghi âm cuộc đàm thoại trái phép”, điều này những tương sẽ bảo vệ quyền bí mật thư tín; tuy nhiên vì không rõ ràng, nên nó dễ dàng lấn sang việc ngăn cản người dân giám sát quyền lực hoặc hoạt động công cụ của nhà nước. Các file ghi âm/ghi hình trong các cuộc họp ban giữa người dân và chính quyền; giữa một người dân với lực lượng thi hành công vụ sẽ bị ngăn trở.

Điều 26 - yêu cầu “các doanh nghiệp viễn thông phải cung cấp thông tin người dùng cho lực lượng chuyên trách khi có yêu cầu bằng văn bản; xóa bỏ thông tin, ngăn chặn việc chia sẻ thông tin chậm nhất là 24 giờ”. Điều này can thiệp trực tiếp vào quyền tự do thông tin, bí mật thư tín của người dân. Bản chất hành vi dân sự giữa người dân và khách hàng đã biến thành một phi vụ mua-bán nửa vời, bởi sự can thiệp 24/24 của phía lực lượng công an. Nhiều blogger, nhà hoạt động nếu nằm trong danh sách đen của chính quyền sẽ chính thức bị giám sát triệt để; các khoản bí mật giữa khách hàng - chủ cung cấp dịch vụ sẽ bị xâm phạm.

Blogger Phuong Mai Nguyen có lý khi nhấn mạnh: Luật an ninh mạng nếu được thông qua thì việc thông qua luật đặc khu là chuyện nhỏ. Bởi Luật an ninh mạng hỗ trợ tốt cho sự ra đời mà không gặp sự chống đối của bất kỳ ý kiến nào.

Như vậy, việc Chính phủ nâng sự kiện đặc khu với 99 năm có phải là đánh lái dư luận để dọn đường cho sự thông qua êm thấm của Luật an ninh mạng? Và khi dự luật này thông qua, thì chỉ số xếp hạng tự do

báo chí, nhân quyền không chỉ dừng ở mức ngưỡng gần thấp như hiện nay mà sẽ hoàn toàn đội sổ.

Dự luật an ninh mạng cũng mở đường cho sự thiết lập một xã hội bị giám sát (thay vì một sự giám sát từ xã hội) bởi các hệ thống mật vụ, an ninh như trong tác phẩm 1984 do George Orwell miêu tả.

Khi Luật an ninh mạng được thông qua - sự phản kháng dù ở mức “biểu cảm” cũng sẽ bị trấn áp ngay lập tức.

“Cư dân Oceania, nhất là các thành viên Đảng Ngoài, không thật sự có sự riêng tư. Nhiều người sống trong các căn hộ được trang bị màn hình theo dõi telescreen hai chiều, dẫn đến việc bất cứ lúc nào họ cũng bị theo dõi, bị nghe lén. Những màn hình tương tự được lắp đặt ở các công xưởng và chỗ công cộng, kèm với đó là những chiếc microphone ngấm. Thư từ thường xuyên được mở ra và kiểm tra bởi Chính phủ trước khi chúng được gửi. Bên cạnh đó, lực lượng Cảnh sát tư tưởng còn cho điệp viên của mình giả dạng dân thường nhằm tìm kiếm những ai có tư tưởng chống đối. Trẻ em cũng được dạy báo cáo những kẻ khả nghi cho chính quyền, bao gồm chính cha mẹ chúng”

PHÓNG VIÊN KHÔNG BIÊN GIỚI ĐÒI HỦY BỎ LUẬT AN NINH MẠNG

Paris 14-06-2018.

Tổ chức Phóng viên Không Biên giới (RSF, Reporters sans Frontières), trụ sở tại Paris, vừa lên tiếng tố cáo chính quyền VN đi thêm một bước nữa trong kế hoạch tiêu diệt quyền tự do báo chí ở VN.

Thông cáo của RSF (14/06) viết: người ta vừa chứng kiến «thêm một đợt tấn công ồ ạt trong trận chiến tàn nhẫn của đảng Cộng sản Việt Nam đối với những tiếng nói độc lập tại xứ này. Ngày thứ Ba, 12/06, Quốc hội đã biểu quyết, với 86 % số phiếu, thông qua dự luật an ninh mạng. Bản dự luật này, một bản sao của luật đã thi hành ở nước Tàu từ 1-6-2017, sẽ có hậu quả

ngghiêm trọng tới quyền tự do thông tin»

RSF nói: điều 8 và 15, chẳng hạn, truy tố những hành vi phủ nhận những thành quả của cách mạng, xúc phạm các anh hùng dân tộc, hay loan truyền những tin tức gọi là thất thiệt có thể gây rối trật tự công cộng. Những từ ngữ mơ hồ trên có thể gán cho bất cứ ai loan trên mạng những tin tức không vừa ý nhà cầm quyền. Một dữ kiện khác đáng lo ngại: Google hay Facebook bắt buộc phải kiểm duyệt tất cả những bài vở có nội dung mâu thuẫn với chính quyền, phải chứa tất cả những dữ kiện liên quan tới những người xử dụng mạng trên lãnh thổ Việt Nam, và nộp nhà nước nếu có yêu cầu. Luật này theo dự trù, sẽ được thực thi kể từ 1-1-2019.

Tổ chức Phóng viên không Biên giới, RSF, kêu gọi các dân biểu VN hủy bỏ nhanh chóng Luật An ninh mạng, một đạo luật tiêu diệt tự do ngôn luận, gia tăng sự kiểm soát của nhà cầm quyền đối với thông tin, báo chí.

Ông Daniel Bastard, trưởng phòng Á Châu-Thái Bình Dương của RSF nói: «Mặc dù nhà nước đã bỏ tù 30 bloggers, mặc dù sự kiểm soát các mạng xã hội, mặc dù hàng ngũ dư luận viên, Internet cho tới nay vẫn là địa hạt duy nhất để trao đổi những thông tin khả tín và độc lập giữa các công dân. Những người cầm đầu đảng CS muốn tiêu diệt ổ đề kháng này. Chúng tôi kêu gọi các cơ sở mạng (Google, Facebook) đừng nhượng bộ sự dọa nạt không thể chấp nhận này».

RSF cho hay mặc dầu báo chí chính thức, lệ thuộc đảng CS, không được quyền lên tiếng, nhiều nhân vật, trong hay ngoài Đảng đã bày tỏ sự quan ngại đối với nội dung luật an ninh mạng. Cá nhà trí thức, luật gia, cựu chiến binh, và ngay cả một số dân biểu, không những đã kết án việc vi phạm quyền tự do ngôn luận, đã nhấn mạnh việc thực thi đạo luật này sẽ có những hậu quả tai hại tới kinh tế quốc gia. RSF cho hay một kiến nghị đòi hủy bỏ luật an ninh mạng đã thu được 63.000 chữ ký

*****

Tâm thư của Bộ trưởng về "cơ hội" của Luật An ninh mạng —Vũ Đông Hà 14-06-2018—

Các đồng chí chỉ cần biết rằng khi các công ty như Google, YouTube, Facebook, Yahoo... phải lưu trữ dữ kiện tại Việt Nam, phải đáp ứng mọi yêu cầu của chúng ta thì xem như toàn bộ dữ kiện, thông tin cá nhân của người dùng đã trở thành **chủ quyền của Bộ Công an**.

Với chủ quyền này, chúng ta không chỉ gia tăng khả năng đối đầu với những phần tử dân chủ phản động như dư luận tập trung lo ngại. Quan trọng hơn, có tầm chiến lược lợi ích cao hơn: **đạo luật này là cơ hội cho chúng ta gia tăng quyền lực, phát huy sự nghiệp làm giàu vì chúng ta có sẵn trong tay toàn bộ dữ liệu để kiểm soát, khống chế, làm tiền, đổi chác, chụp bắt cơ hội làm giàu... với tất cả doanh nghiệp, doanh nhân, cán bộ và ngay cả những thành phần lãnh đạo cao cấp của đảng.**

Chúng ta sẽ nắm trọn bộ tất cả những chiến lược, tính toán, dự trù về kinh doanh, mọi biên bản về lợi nhuận, các báo cáo nội bộ về tài chánh... được trao đổi qua hệ thống internet bởi **các doanh nghiệp**. Với những thông tin có sẵn trong tay, các đồng chí sẽ biết rõ đường đi nước bước, những kế hoạch đầu thầu, những dự tính mua ra bán vào các cổ phần, những âm mưu trốn thuế, rửa tiền, tài sản thật sự của công ty lẫn cá nhân... và rất nhiều "chúng có" khác để các đồng chí dễ dàng gia tăng công tác làm tiền doanh nghiệp.

Đối với các đồng chí đặc trách **mảng quân chúng** thì tất cả những dữ kiện cá nhân - từ số tài khoản ngân hàng, thẻ tín dụng, mọi dịch vụ chuyển-gửi tiền trong nước lẫn ra nước ngoài, những dữ kiện cá nhân, trao đổi riêng tư... cũng sẽ sẵn sàng nằm ngay trước mặt để các đồng chí tùy nghi sử dụng vào bất cứ lúc nào, cho bất kỳ mục tiêu gì.

Kể từ nay, các đồng chí có thể biết rõ mọi hoạt động của các **bộ phận ban ngành**. Từ cánh quân đội sang kinh tế. Từ phía chính phủ cho đến quốc hội. Từ địa phương lên

đến trung ương. Các đồng chí cũng sẽ có sẵn trong tay mọi cuộc trò chuyện riêng tư tình ái, tỏ tình, vận động phe nhóm, mua ghế bán quyền... qua trao đổi trên internet của các đảng viên, **cán bộ địa phương lẫn các đồng chí trung ương**. Đây là mục tiêu cốt lõi của chúng ta khi soạn thảo Luật An ninh mạng.

Các đồng chí nên nhớ, Luật An ninh mạng có thể gia tăng hiệu lực trấn áp của chúng ta nhưng vẫn không có khả năng tiêu diệt thành phần chống đảng đã lan tràn khắp nước. Những điều luật 79, 88, 258 đã không làm chúng sòn lòng thì không một bộ luật nào có thể bịt được những cái mồm bức xúc của chúng. Tuy nhiên, **các đồng chí vẫn cứ lèo lái số đông quần chúng nghĩ và tin rằng luật này chỉ nhắm vào những kẻ phản động chống đảng, còn mọi thành phần khác thì hoàn toàn không bị ảnh hưởng, cứ yên tâm phục tùng đảng, làm ăn kiếm sống.**

Một lần nữa, tôi nhấn mạnh, mục tiêu của Luật An ninh mạng là để chúng ta làm một cuộc cách mạng thời a còng cho Bộ, đáp ứng mục tiêu "Cán bộ giàu, Bộ mạnh" của chúng ta chứ không phải chỉ chú ý đầu vào thành phần dân chủ.

Sau cùng, tui tư bản thường nói: "in pho mế sần i bao quờ!" Chúng ta sẽ nói "thông tin là quyền và tiền". Với chủ quyền thông tin in tẹt nét của toàn thể Việt Nam nằm trọn trong tay, chúng ta sẽ trở thành một đối tác thương mại quan trọng nhất của các đồng chí Trung Quốc.

Do đó, vào ngày 01.01.2019 là ngày đạo luật An Ninh Mạng có hiệu lực, đó cũng là ngày chúng ta chính thức ra mắt trong nội bộ **Công Ty Khai Thác & Bán Thông Tin Dữ Kiện Việt Nam**.

14.06.2018

Vũ Đông Hà

danlambaovn.blogspot.com

LUẬT ANM GIÚP BỘ CÔNG AN CẢI THIẾN THU NHẬP

...Luật An ninh mạng lại mang đến quyền lực và lợi ích cho một nhóm 'nhà đầu tư chiến lược' rất đặc thù khác: **giới công an mạng**.

Ba quan chức được xác định là có vai trò chủ xướng trong việc soạn thảo và đệ trình Dự Luật An ninh mạng là Trần Đại Quang - cựu bộ trưởng công an, Tô Lâm - đương kim bộ trưởng công an và Hoàng Phước Thuận - Cục trưởng Cục An ninh mạng của Bộ Công an.

Cứ chiếu theo đánh giá của nhiều nhà phân tích chính trị, giới chuyên gia và nhà báo, người ta còn thấy ẩn trong Dự Luật An ninh mạng là một núi điều kiện về cơ chế 'xin - cho' áp đặt đối với các chủ thể kinh doanh mạng Internet của Việt Nam và nước ngoài. Mỗi điều kiện là một giấy phép, và ứng với những điều kiện lớn thì lại đề ra hàng đồng giấy phép con nằm trong những giấy phép lớn...

Chưa kể phần 'hậu kiểm' - tức cơ chế mà Luật An ninh mạng cho phép các quan chức công an mạng có quyền kiểm tra hoạt động của những doanh nghiệp và cơ sở kinh doanh mạng Internet sau khi cấp phép, theo cách 'hành là chính'.

Một cách nào đó, có thể xem việc Quốc hội thông qua 'thành công' Luật An ninh mạng là cơ hội trời cho để giới công an mạng được 'cải thiện thu nhập', hoặc với cách gọi khác hơn đôi chút là 'cải thiện kinh tế công an' để phần nào tương xứng với 'kinh tế quốc phòng' của nhiều doanh nghiệp quân đội mà đã 'đi lên từ đất'. Nhưng lẽ dĩ nhiên, mục đích ẩn trên không thể lộ ra, mà phải được che đậy bằng lý cơ 'an ninh quốc gia'.

Vô số báo cáo của ngành công an đã có thể thổi phồng nguy cơ an ninh trên mạng xã hội, trong một đất nước đầy rẫy 'thế lực thù địch' và tất nhiên không thể bỏ quan vai trò của đảng Việt Tân. Đặc biệt trong bối cảnh diễn ra các phong trào phản đối chặt hạ cây xanh vào năm 2015, phản đối điều 60 của Luật Lao động cũng vào năm 2015, phản đối thảm họa ô nhiễm của Formosa vào năm 2016, vụ khủng hoảng Đồng Tâm năm 2017, và mới nhất là cuộc tổng biểu tình phản đối Dự Luật Đặc khu vào ngày 10-06-2018.

Trích Phạm Chí Dũng, Luật ANM có ảnh hưởng gì giới nhân quyền? 14-06-2018)

TIN CẬP NHẬT VỀ BIỂU TÌNH tại Việt Nam chống Luật Đặc khu và An ninh mạng -----10-12/06/2018-----

Theo tin đã kiểm chứng, tại VN cho đến hôm nay đã có 18 thành phố và thị xã tổ chức biểu tình chống luật đặc khu và luật an ninh mạng..

Tất cả gồm có:

1- Quận Bình Tân với hàng ngàn công nhân của công ty POUYUEN xuống đường, chặn đường quốc lộ 1 làm nghẹt xe nhiều tiếng đồng hồ.

2- Thành phố Sài Gòn với hàng ngàn người dân tại nhiều con đường phố khác nhau.

3- Công viên Hoàng Văn Thụ, Lăng Cha Cả, quận Tân Bình, với hàng trăm người biểu tình.

4- Hồ Nai, Biên Hòa.

5- Mỹ Tho, Tiền Giang

6- Cần Thơ

7- Khánh Hòa, Nha Trang

8- Giáo xứ Phúc Lộc Nghệ An

9- Giáo xứ Thanh Dạ, Nghệ An

10- Giáo xứ Vĩnh Hòa, Nghệ An

11- Hà Nội, tại Nhà Hát lớn và tại công viên Hoàng Văn Thụ.

12- Bình Dương

13- Phan Rí, Bình Thuận

14- Đà Nẵng

15- Phan Thiết, Bình Thuận

16- Buôn KLi-Dắc Lắc

17- Tây Ninh

18- Đà Lạt

Ghi nhận:

- Tại Bình Thuận, hàng trăm người dân Phan Thiết đã bao vây trụ sở trụ sở UBND tỉnh Bình Thuận, đập phá trụ sở, đốt xe của CSCĐ (cảnh sát cơ động), dùng mảnh kính, bom xăng, cũng như gạch đá tấn công cảnh sát làm một số cảnh sát bị thương. Trưa cùng ngày, tại thị trấn Phan Rí (Bình Thuận) giao thông đã gần như bị tê liệt do trên cả ngàn người dân đã chia nhau thành nhiều nhóm tuần hành trên quốc lộ 1. Cũng tại Phan Rí, người dân đã đốt cháy trụ sở cảnh sát, và ra tối hậu thư cho CSCĐ phải cởi bỏ vũ khí và quân trang nếu không sẽ bị tiêu diệt bằng bom xăng. Đòi hỏi này đã được 100 CSCĐ đồng ý. Sau khi cởi bỏ quân trang, vũ khí, những người cảnh sát cơ động này đã được dân cho nước uống và được leo tường rào để ra đi. Một điểm đặc biệt nữa tại Phan Rí, đó là người đi biểu tình đã dắt theo cả gia đình và con nhỏ.

- Tại Tây Ninh, hàng trăm người dân đã biểu tình bằng xe gắn máy. Khi lực lượng CSCĐ giàn hàng chặn lại thì người dân đã nhập cuộc, đối đầu CSCĐ, bình vực cho những người biểu tình bằng cách đi lấn vào

những người CSCĐ và mắng những người CSCĐ là chỉ biết đi đánh người Việt mà không dám đi đánh Tàu.

- Tại Nghệ An, các đoàn biểu tình ngoài giáo xứ Thanh Dạ, giáo xứ Phúc Lộc, nay được biết có thêm giáo xứ Vĩnh Hòa. Giáo xứ Vĩnh Hòa đã đi biểu tình với các học sinh trong đồng phục áo trắng, quần tây, và váy. Đoàn biểu tình của giáo xứ Vĩnh Hòa đã hát những bản hùng ca yêu nước và hô những khẩu hiệu chống luật đặc khu và luật an ninh mạng.

- Khi được hỏi, một ông lái xe trên đường với đoàn biểu tình đã nói: "Dân đã mất nhiều rồi, nay không còn gì để mất nữa mà phải sợ.. Tôi ủng hộ những người biểu tình." Một bà thì trả lời: "Tôi ủng hộ hết mình."

- Tại Bình Dương hôm nay có một công ty gỗ, với vốn 100% của Trung Quốc, đã bị cháy, hiện chưa biết lý do gây ra.

- Sáng 12-06-2018 tại Sài Gòn đã lại có một cuộc biểu tình bằng xe máy khoảng 500 người. Rất cảm động là người dân sinh sống tại khu vực khi thấy đoàn biểu tình đã đem nước ra mời các anh chị em uống.

Khi cảnh sát cơ động đem xe thùng đến bắt một số người biểu tình và đẩy họ lên xe thì người dân đã ủa xuống đường bao vây xe thùng và dọa sẽ đẩy cho lật xe nếu không thả người biểu tình ra, và họ đã hùa nhau lắc xe nghiêng ngửa khiến CSCĐ phải chùn tay và thả những người bị bắt đi. Khi xe của những biểu tình đi qua, người đứng hai bên đã hoan hô. CSCĐ tiếp tục chặn đoàn biểu tình ở những khúc đường khác. Có những đoạn họ đã đứng thành tường người bằng 4, 5 hàng, nhưng người biểu tình và người dân đã lấn tới và phá vỡ được những bức tường người này. Người dân hô to: "Đất nước là của người Việt Nam. Đả đảo CS bán nước. vân vân. Hiện giờ đoàn biểu tình mỗi lúc mỗi đông hơn. Diễn tiến vẫn đang tiếp tục. Sẽ tường trình tiếp vào ngày mai.

TIN NGÀY 12-6-2018

Theo tin đã kiểm chứng, cho đến hôm nay tại Việt Nam đã có 19 thành phố và thị xã tổ chức biểu tình chống luật đặc khu và luật an ninh mạng..

Bao gồm:

1- Khu công nghiệp Tân Tạo, quận Bình Tân, Sài Gòn với hàng ngàn công nhân của công ty Pouyuen

xuống đường, chặn đường Quốc lộ 1 làm nghẹt xe nhiều tiếng đồng hồ.

2- Trung tâm Sài Gòn với hàng ngàn người dân xuống đường tuần hành tại nhiều địa điểm.

3- Công viên Hoàng Văn Thụ, Lăng Cha Cả, quận Tân Bình, Sài Gòn với hàng trăm người biểu tình làm tê liệt con đường đi lên sân bay Tân Sơn Nhất.

4- Quận 1, thành phố Sài Gòn.

5- Hồ Nai, Biên Hòa.

6- Mỹ Tho, Tiền Giang

7- Cần Thơ

8- Khánh Hòa, Nha Trang

9- Giáo xứ Phúc Lộc Nghệ An

10- Giáo xứ Thanh Dạ, Nghệ An

11- Giáo xứ Vĩnh Hòa, Nghệ An

12- Hà Nội, tại Nhà Hát lớn, và tại công viên Hoàng Văn Thụ

13- Bình Dương

14- Phan Rí, Bình Thuận

15- Đà Nẵng

16- Phan Thiết, Bình Thuận

17- Buôn KLi-Dắc Lắc

18- Tây Ninh

19- Đà Lạt

Ghi nhận:

- Sáng 12-06, công ty Pouchen khu công nghiệp Tân Tạo quận Bình Tân, Sài Gòn, đã đóng cửa công ty không cho các công nhân vào làm. Có lẽ lý do là vì các công nhân đã tham gia vào cuộc biểu tình chống luật đặc khu cho Trung Quốc thuê đất 99 năm, và đã làm tê liệt quốc lộ 1 vào ngày 10-6-2018 hôm trước trong nhiều giờ. Tức giận vì không được mở cổng cho vào làm, hàng ngàn công nhân Pouchen đã phá cổng tràn vào công ty, và cầm biểu ngữ đi vòng quanh sân công ty. Công ty sau đó đã gọi hàng trăm cảnh sát cơ động (CSCĐ) với chó nghiệp vụ và cảnh sát phòng cháy chữa cháy (CS PCCC) với xe cứu hỏa đến. Một công nhân đã bị bắt giữ. Ngay lập tức các công nhân có mặt đã tràn vào giải cứu cho công nhân bị bắt, và cứu được người công nhân này ra. Các lực lượng CSCĐ đã đứng giàn trận đối đầu với các công nhân. Sau khi bàn tính, CSCĐ đã đề nghị các công nhân đi về nhà và không được tụ tập ngoài đường. Tin giờ chót cho biết, công ty Pouchen đã lên tiếng là không hề có ý định đuổi việc công nhân mà rất ủng hộ tình của các công nhân trong đợt biểu tình vừa qua. Và nếu công nhân còn muốn tham gia biểu tình tiếp vào ngày 13 tháng 6 thì họ vẫn để cho công nhân nghỉ việc thêm một ngày nữa mà vẫn trả lương.

- Tại hồ Hoàn Kiếm, Hà Nội, một cậu thanh niên đã có tranh cãi với một phụ nữ về Luật Đặc khu 99 năm. Người thanh niên đã phản đối luật

KHI CHÍNH QUYỀN nhồi thuốc nổ vào những quả bom nổ chậm .....Cao Trí 12-06-2018.....

này. Người phụ nữ thì ngược lại cho rằng chàng thanh niên có ý định làm bể nồi cơm của nhiều người. Một số người dân có mặt chung quanh đó đã ngăn cản cuộc tranh luận đến hồi căng thẳng giữa hai người nói trên. Nhưng rồi họ đã bị chinh phục bởi những lý lẽ của người thanh niên và đã cùng người thanh niên hô to khẩu hiệu "Việt Nam là của người Việt Nam" và "Không cho Trung Quốc thuê đất làm đặc khu 99 năm." Hình ảnh đơn độc một mình trong bờ hồ của chàng thanh niên, khi đưa cao tay hô to khẩu hiệu chống Trung Quốc một mình cho đến hình ảnh của nhiều cánh tay của người dân cùng giơ lên với cậu đã là một hình ảnh rất đẹp tại Hồ Hoàn Kiếm chiều hôm đó. Khi công an chìm đến bắt chàng thanh niên đi, các người dân đã chạy theo níu kéo để giải thoát cho chàng thanh niên. Dù không thành công nhưng đó cũng là một hình ảnh đẹp, khi lòng yêu nước của chàng trai trẻ đã làm xao động suy nghĩ của những người khác, khiến cho họ phải nhập cuộc. Những lời bình phẩm mắng các lãnh đạo VN bán nước của các bà mẹ tại đó, cũng như xót thương cho chàng thanh niên, có thể sẽ bị đánh đập tại trụ sở công an, cũng là một thành công và một niềm vui cho một người có lý tưởng như cậu thanh niên, cho dù bản thân cậu rồi sẽ bị tru dập, đánh đập.

- Qua hình ảnh từ các clip video các cuộc biểu cho thấy rằng trừ một số CSCĐ sắt máu, có một số người CSCĐ khác có vẻ không chủ tâm chống lại các người dân đi biểu tình. Họ có vẻ bối rối khi người dân mời nước những người biểu tình và rồi mời luôn cả họ. Họ đứng làm hàng rào người, 4 hay 5 lớp, với khiên che và dùi cui, trông có vẻ dữ dằn, nhưng khi dân lấn tới thì cuối cùng họ cũng mở đường cho dân biểu tình đi qua.

- Người dân thì ủng hộ người biểu tình qua những tràng vỗ tay khi đoàn biểu tình đi qua hàng quán, hay trước nhà của họ. Người dân cũng tự động mua từng thùng chai nước, hay làm những bình trà đá lớn đem ra mời những người biểu tình uống cho đỡ khát, và còn nói đây là trà miễn phí, uống đi đừng ngại.

- Tại Bình Thuận, công an Việt cộng đã bắt giam trên 100 người dân có liên quan đến đốt xe và đập phá trụ sở UBND tỉnh Bình Thuận. Những người dân Bình Thuận khác tuy nhiên cho biết nếu những người bị bắt không được thả ra trong thời gian sắp tới thì Bình Thuận sẽ còn những cuộc nổi loạn khác nữa.

Không có bất cứ hàng tin nào từ báo chí nhà nước cho biết nguyên nhân cuộc bạo động của người dân Bình Thuận trong cuộc biểu tình ngày 10-6-2018. Như các cuộc biểu tình trước ở bất kỳ đâu, người biểu tình vẫn bị xem là "thành phần gây rối". Ai tạo ra ngòi nổ thì luôn được cố tình "ẩn danh".

Chẳng có gì khó khăn để biết tại sao người dân Bình Thuận bạo động. Từ đầu năm 2017, khu vực dân cư quanh bãi xỉ thải của nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân (thôn Vĩnh Phúc, xã Vĩnh Tân, huyện Tuy Phong) đã biến thành tử địa. Cây cối chết rũ, nước giếng lờ lợ không dùng được, đất đai bị úng. Kết quả khảo sát của Viện Môi trường và Tài nguyên cho biết, "hàm lượng clorua trong nước ngầm của 3/4 hộ dân vượt từ 1,2 lần đến 1,8 lần; hàm lượng clorua trong 4/5 hồ nước để phục vụ nhu cầu tưới tro, xỉ vượt từ 1,05 lần đến 1,8 lần, đất bị mặn". Một diện tích khoảng 12,4 hecta đã bị ô nhiễm với hàm lượng clorua từ 250 mg/l đến 721 mg/l, vượt mức cho phép nhiều lần (tiêu chuẩn nước dùng ăn uống là 250mg/l).

Tháng 9-2017, bờ biển Vĩnh Tân xảy ra hiện tượng "cá bơi lờ đờ, chết rải rác và một số loài nhuyễn thể hai mảnh vỏ như sò điệp trôi lên mặt đáy biển". Ngư dân cho biết, tại khu vực phía ngoài Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 4 kéo dài đến Cửa Sắt, từ bờ biển ra khoảng 2-3 hải lý, "nước biển đục, đen và rất bẩn". Rồi, trung tuần tháng 12-2017, bụi từ bãi xỉ Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 1 "bay mù mịt khiến bầu trời tại Vĩnh Tân xám xịt". Vấn đề ô nhiễm tàn phá khu vực Vĩnh Tân chưa dừng lại. Người ta còn có ý định nhận chìm một triệu m³ vật chất nạo vét của Nhà máy nhiệt điện Vĩnh Tân 3 (Tuy Phong, Bình Thuận) xuống vùng biển cách Hòn Cau 6 km!

Thủ phạm "gây rối" đời sống người dân Vĩnh Tân nói riêng và Bình Thuận nói chung là ai? Là chính quyền địa phương khi họ không kiểm soát chặt chẽ kế hoạch xây dựng nhà máy nhiệt điện với chủ thầu là Công ty TNHH Lưới điện Phương Nam Trung Quốc, Công ty TNHH Điện lực quốc tế Trung Quốc, cùng Tổng Công ty Điện lực Việt Nam (với tỷ lệ đóng góp cổ phần tương ứng 50%, 45% và 5%). Thủ phạm gián tiếp tàn phá Bình Thuận là Bộ Tài nguyên-Môi trường khi họ không quản lý và giám sát dự án bằng tinh thần trách nhiệm.

Một trong những điều tội tệt đáng kinh tởm liên quan sự kiện Bình Thuận là một nhà báo đã vu vạ rằng người dân biểu tình đã "giết chết hai chiến sĩ công an" trong cuộc biểu tình ngày 10-6-2018. Sáng 11-6-2018, thiếu tướng Nguyễn Văn Thân, giám đốc Công an tỉnh Bình Thuận, "khẳng định không có tử vong trong vụ người quá khích đập phá trụ sở UBND tỉnh Bình Thuận, Bộ chỉ huy Bộ đội Biên phòng tỉnh vào tối 10-6" – theo tường thuật của Zing. Như tất cả cuộc biểu tình trước tại khắp nơi trên đất nước, diễn biến sau đó là những màn kịch quen thuộc: tung ra lực lượng dư luận viên sử dụng những luận điệu cũ rích; dùng hệ thống báo chí nhà nước quy chụp và đổ tội người biểu tình; bắt giam "những kẻ cầm đầu quá khích" trong đoàn biểu tình; im nệ nguyên nhân gây ra biểu tình.

Cách làm này phản tác dụng. Nó chẳng khác gì việc nhồi thêm thuốc nổ vào những quả bom hẹn giờ mà chính quyền chứ không ai khác là kẻ thiết kế nên những quả bom ấy. Có vô số quả bom hẹn giờ trên đất nước này, ở đủ lĩnh vực, trong đó có các dự án công nghiệp mà Trung Quốc thắng thầu. Thay vì rút bớt củi khỏi lò, cách thức xử lý "hậu biểu tình" như đã và đang làm chẳng khác gì châm thêm củi khô. Thay vì vớt vát lại chút niềm tin, chính quyền tiếp tục khoét sâu khoảng cách bất tín đối với người dân. Oán thù của người dân với chính quyền ngày càng chồng chất. Hôm nay là Bình Thuận, ngày mai là những Bình Thuận khác. Không có sự đàn áp nào có thể chặn đứng được dòng thác lũ của nhân dân. Đi lên quyền lực từ sức mạnh đạt được từ nỗi uất nghẹn của nhân dân, chính quyền cộng sản hiểu rõ điều đó hơn ai hết. Chẳng có sự tàn độc nào mà không trả giá. Không có chính quyền nào trường tồn bằng sự đàn áp nhân dân và bằng những thủ đoạn tàn độc với nhân dân.

Tôi không thích cách nói "nhân dân đã trưởng thành" khi đề cập đến sự kiện biểu tình chấn động ngày 10-6-2018. Nói như vậy chẳng khác gì cho rằng nhân dân lâu nay vốn non nớt và ngu dốt. Nhân dân không ngu dốt. Nhân dân ráng nhịn. Bây giờ nhân dân không nhịn nữa./

CTM Media - Âu Châu

VÌ SAO BÌNH THUẬN

BẠO LOẠN?

Phạm Chí Dũng 11-06-18

Cuộc tổng biểu tình ngày Mười tháng Sáu diễn ra ôn hòa ở Sài Gòn và nhiều tỉnh thành khác, nhưng riêng tỉnh Bình Thuận thì không.

Vào năm 2015 khi người dân Phan Rí Cửa từ phản đối đến phản kháng vụ Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 tại xã Vĩnh Tân, Tuy Phong, Bình Thuận thải bụi than và xỉ vào môi trường gây ô nhiễm nghiêm trọng, không chỉ trên đất liền mà làm ô nhiễm cả biển, nhiều video và hình ảnh công bố trên mạng xã hội đã cho thấy về thực chất đã xảy ra một cuộc chiến nhỏ giữa người dân và lực lượng cảnh sát cơ động mà chính quyền huy động để đàn áp cuộc biểu tình. Sau một hồi giằng co, đám đông dân chúng Bình Thuận ào lên khiến vỡ tan hàng rào cảnh sát cơ động. Những hình ảnh khi đó mô tả 'cảnh sát cơ động chạy như vịt', vứt bỏ cả khiên và dùi cui.

Ba năm sau biến cố trên, lịch sử lặp lại ở Bình Thuận, nhưng còn trầm trọng hơn. Quan hệ chính quyền – dân chúng đã mất tăm từ 'đối thoại', mà thay vào đó trở thành đối kháng.

Không có nhiều bằng chứng cho thấy người dân Phan Thiết và Phan Rí Cửa khi đi biểu tình vào ngày 10-06 có mối quan tâm đặc biệt đến những khuất tất chính trị và nhân quyền của hai Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng. Mà trên hết, họ đi biểu tình vì nhu cầu môi sinh và môi trường đã bị Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 phá hủy với sự bao che trắng trợn của chính quyền tỉnh Bình Thuận.

Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 do Tập đoàn Điện khí Thượng Hải (Trung Quốc) thi công từ tháng 8-2010, với 15% là vốn đối ứng của Tập đoàn Điện lực Việt Nam (EVN), còn lại là vốn tín dụng xuất khẩu ưu đãi của Ngân hàng Xuất nhập khẩu Trung Quốc và ODA của Chính phủ Trung Quốc.

Như vậy, Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 có nguồn gốc rất rõ từ Trung Quốc, kèm thêm những dấu hiệu không còn quá mơ hồ của một đám quan chức 'Việt gian'.

Vào tháng Tư năm 2015, hàng ngàn người dân đã đổ ra quốc lộ 1A đoạn chạy qua Bình Thuận, gây ách tắc giao thông Bắc – Nam kéo dài hàng chục km. Hành động này được xem là bất đắc dĩ để thu hút sự quan tâm của cộng đồng xã hội và buộc chính quyền Bình Thuận phải giải quyết vô số đơn thư khiếu nại tố cáo của người dân về nạn xả thải ô nhiễm

của Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2, trong đó có mối nghi ngờ rất lớn vào động cơ ăn chia giữa một số quan chức cao cấp của tỉnh Bình Thuận với phía Trung Quốc..., nhưng không hề được giải quyết thỏa đáng.

Song thay vì lo cho dân, đối thoại với dân và tìm cách hạn chế ô nhiễm của Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2, nếu không muốn nói là phải đóng cửa nhà máy này, chính quyền và công an Bình Thuận đã đàn áp thô bạo người dân, khởi tố và truy tố dẫn đến bỏ tù một số người dân vô tội.

Nổi phẫn uất của người dân Phan Rí Cửa nói riêng và Bình Thuận nói chung đã dâng cao kể từ vụ Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2, mau chóng hình thành tâm lý đối đầu và đối kháng với chính quyền vào bất cứ tình huống va chạm hay xung đột nào giữa công an, quan chức chính quyền với dân.

Cuộc biểu tình ngày Mười tháng Sáu đã thêm giọt nước tràn ly, sau khi ly đã tràn ở Bình Thuận trong những năm qua. Khi một số người biểu tình bị công an bắt bớ theo thói quen thẳng tay đàn áp và đánh đập dã man người dân, đoàn người biểu tình đã lập tức phản ứng. Họ kéo đến trụ sở Ủy ban nhân và Hội đồng nhân dân tỉnh Bình Thuận để đòi người. Nhưng thay vì tiếp dân và đối thoại, những quan chức lãnh đạo tỉnh lại trốn biệt trong khi bắt lực lượng công an và cảnh sát cơ động ra dàn trận để chống lại đoàn biểu tình. Bạo động và bạo loạn đã phát sinh từ bầu không khí tức nước vỡ bờ và thù địch như thế. Không quá khó hiểu là sau khi đã phá tung được hàng rào cảnh sát cơ động, đoàn biểu tình đã chiếm lĩnh trụ sở chính quyền Bình Thuận và một số thanh thiếu niên 'quá khích' đã đập phá trụ sở, đốt xe công an... như một hành động trút giận và trả đũa vì công an bắt người biểu tình.

Thế còn chính quyền phản ứng ra sao?

Một dư luận viên là Mai Thanh Hải than thở trên facebook của mình: "Lạ nổi, không có hành động tự vệ nào từ cơ quan chức năng và lực lượng bảo vệ pháp luật, dù là động thái rất nhỏ".

Thêm một lần nữa 'cảnh sát cơ động chạy như vịt'.

Hành động tháo chạy của lực lượng 'còn đảng còn mình' trước đoàn biểu tình phẫn nộ của dân cho thấy không chỉ là sự bất xứng về tương quan số đông, mà còn là xuất phát từ tâm trạng công an sợ bị người dân trả thù.

Với số lượng người biểu tình lên đến hàng trăm ngàn người tại Sài Gòn và diễn ra trên hơn 50% tỉnh

thành ở Việt Nam, cuộc tổng biểu tình ngày Mười tháng Sáu năm 2018 đã chứng tỏ cái sức mạnh biển trời của nó trước con thuyền mục nát của chính quyền. Rất nhiều công an từ cao xuống thấp đang cảm nhận ngày càng rõ về hồi chuông báo tử đối với chế độ đang vang rền những tiếng quyết định. Chẳng còn bao lâu nữa...

Vậy thì tại sao cảnh sát cơ động, các nhân viên an ninh và cả các đơn vị bộ đội lại chịu cam tâm làm 'chó săn' cho đám lãnh đạo đảng và chính quyền chỉ biết ăn không dám chịu?

Cali Today news

BIỂU TÌNH BẠO LỰC: NGƯỜI DÂN CÓ LỖI VÀ CHÍNH QUYỀN VÔ CAN?

Ánh Liên 12-06-2018

Giống như nhà báo Mạc Việt Hồng, khi nhìn thấy đoàn biểu tình tại nhiều tỉnh thành trong cả nước, tôi xúc động đến ứa nước mắt.

Tôi cũng đồng ý rằng, đây là bằng chứng cho thấy, 'nghị gặt hoàn toàn ko đại diện cho dân và lòng dân khác với ý đảng.'

Tôi cũng đồng tình với quan điểm, nếu động vào tinh thần dân tộc, chống ngoại xâm, thì ngay cả chính thể mạnh bạo nhất cũng có thể bị tác động một cách tiêu cực nhất. Và hệ chính quyền hiện nay, có lẽ phải thẩm nhuần câu nói của ông HCM: 'Dân ta có một lòng nồng nàn yêu nước. Đó là truyền thống quý báu của dân tộc ta. Từ xưa đến nay, mỗi khi Tổ quốc bị xâm lăng, thì tinh thần ấy lại sôi nổi, nó kết thành một làn sóng vô cùng mạnh mẽ, to lớn, nó lướt qua mọi sự nguy hiểm, khó khăn, nó nhấn chìm tất cả lũ bán nước và lũ cướp nước'.

Nhưng người viết cũng đồng thời tán thành quan điểm của Bí thư tỉnh Bình Thuận rằng, người dân có thể bày tỏ chính kiến của mình, nhưng lại có hành vi vi phạm pháp luật là không thể chấp nhận được.

Hành vi vi phạm pháp luật đó bao gồm việc người dân quá khích đốt xe, tràn vào UBND tỉnh, tấn công lực lượng CSCĐ.

Đó không phải là hành vi được phép khuyến khích (thiếu sự ôn hòa), và càng không là hành vi được tán dương, tung hô như một số nhóm, cá nhân tung hô trên mạng và coi đó như 1 hình thức 'chiến thắng chính quyền' của lòng dân. Bởi đó là hành vi bạo lực, cực đoan và làm biến dạng không gian xã hội dân sự đang phát triển (dù với tốc độ chậm chạp)

tại Việt nam.

Hành vi này gián tiếp đẩy nhanh sự thông qua Luật an ninh mạng, và gia cố thêm luận điểm, siết chặt an ninh mạng để chặn đứng các hoạt động cực đoan, tổn hại an ninh quốc gia từ phía chính quyền.

Những diễn biến về 'chỉ thị' có phần chậm chạp trong xử lý người biểu tình lần này khác hẳn trong đợt 2014 (HD-981) phải chăng nhằm vào ý đồ đó?

Chính quyền vô can?

Sự kiện biểu tình ngày 10.06 cho đến ngày 11.06 đã gần như cho thấy quan điểm và thái độ của người dân về vấn đề liên quan đến Trung Quốc. Nhưng đó là giọt nước mắt tiếp theo liên quan đến sự nhần nhin của người dân đối với các hành xử có phần thua thiệt từ chính quyền. Từ vấn đề Hoàng Sa, Trường Sa, HD981, đến Repsol; từ dự án EPC của Trung Quốc đến thâm hụt thương mại; từ vấn đề BOT đến việc treo luật biểu tình; từ phát ngôn dìm dìm đến Trung Quốc của một số ĐBQH cấp cao đến sự gạt bỏ vai trò giám sát tối cao của Quốc Hội từ chính bà Chủ tịch Quốc Hội.

Tất cả những sự kiện này dồn nén lại và tạo thành một quả bom phẫn uất trong lòng dân chúng, dẫn đến việc bản thân sự kiện đặc khu với thời gian cho thuê quá dài (99 năm) kích nổ khiến biểu tình nổ ra. Một người dân ở Đà Nẵng cũng phải thốt lên: chúng nó bán hết đất rồi còn đâu.

Thiếu minh bạch trong ban hành chủ trương, chính sách liên quan đến quốc gia; sự thiếu tôn trọng ý kiến, quan điểm, thái độ người dân (qua việc treo luật trưng cầu dân ý) cũng là một trong những điều kiện khiến tình hình căng thẳng trong dân dâng cao.

Cũng theo đó, việc treo luật biểu tình tiếp tục khiến cho hành lang pháp lý cho một biểu tình ôn hòa và có kiểm soát mất đi. Chính vì vậy mà gián tiếp khiến yếu tố kích động, bạo lực len lỏi vào trong cuộc biểu tình ngày hôm qua, dẫn đến những hành vi vi phạm pháp luật.

Ngoài ra, cùng với sự kích động và đưa tin thất thiệt của lực lượng 'chống phản động' trên mạng, bao gồm đưa tin 2 chiến sĩ công an bị chết, kích động người dân biểu tình là 'nhận tiền phản động lưu vong, nước ngoài' cũng đổ dầu vào lửa, khiến cho cuộc biểu tình trở nên mang sắc thái phẫn uất hơn.

Câu chuyện biểu tình cực đoan của người dân Phan Rí (Bình Thuận) cũng liên đới đến việc xử lý thờ ơ các bức xúc của người dân. Bởi cách đây 3 năm về trước, vào một ngày tháng

4, nhiều người dân Vĩnh Tân đã từng chặn quốc lộ 1, xô xát với cảnh sát cơ động, ném bom xăng vào lực lượng chức năng và sau đó bị khởi tố.

Tuy nhiên, sau khi khởi tố người dân, thì bức xúc của người dân tiếp tục được hiện diện: những chuyến xe chở tro xỉ từ nhà máy vẫn chạy; nước giếng bà con dùng bị ô nhiễm bởi xỉ than (có mùi hắc và lợ); giếng muối bị đông cứng; hệ rong rêu bị chết; độ mặn của đất vượt ngưỡng an toàn; ô nhiễm không khí bị tác động tiêu cực bởi xỉ than; và chính quyền hỗ trợ người dân bằng cách trợ cấp 3 tháng tiền gạo, 10 tháng tiền nước từ... thiên tai. Người dân tại Bình Thuận - vùng đất khắc nghiệt bởi thiên tai, nay tiếp tục bị ảnh hưởng bởi nhân tai; chính quyền Trung ương với 6 Bộ được Thủ tướng giao xử lý tro xỉ đã thực hiện bằng cách... hạ chuẩn môi trường để tiện san lấp. [1]

Vậy là sự sống của người dân tiếp tục bị hút và rút để nuôi sống sự tham nhũng, thói quan liêu, thờ ơ của bộ phận quan chức từ Trung ương đến địa phương. Và biểu tình nổ ra, trở thành một ngòi nổ để người dân giải tỏa bức xúc đó.

Truy tố thì dễ, trấn áp thì dễ, nhưng làm cho dân phục thì ngàn lần khó khăn. Và chính quyền Việt nam có vẻ như chưa bao giờ để tâm đến điều đó, thay vào đó họ sử dụng chiêu bài áp đặt chủ trương - chính sách, sử dụng lực lượng vũ trang để bảo vệ chế độ, treo các quyền dân sự như biểu tình để ngăn ngừa sự phản ứng người dân.

Nhưng kết cuộc thì sao: đá, lửa, máu vẫn đổ. Về cả hai phía!

Việt Nam Thời Báo

Chú thích:

[1] <http://www.vietnamthoibao.org/2018/04/se-con-o-mau-tiep.html>

NÊN BUỒN HAY NÊN VUI?

(Tâm tình gửi cho nhau trước
bước ngoặt mới của Dân tộc)

Hà Sĩ Phu 14/06/2018

Chắc các Anh Chị đều biết tin dân Bình Thuận tay không đã đánh khiến cho hàng trăm CSCĐ vũ trang tận răng phải cời giáp quy hàng, tin dân Nha Trang đánh du khách ngổ ngược Trung Quốc khiến hàng ngàn du khách Trung quốc phải lên máy bay tháo chạy về nước?

Trước hiện tình nhân dân VN lâu nay vẫn bị "tước hết mọi vũ khí tinh thần và vật chất", phải bó tay câm lặng để bọn nội xâm và ngoại xâm phối hợp từng bước thủ tiêu Tổ quốc

và giống nòi, thì phải coi những hiện tượng nổi dậy tự phát và thắng lợi như vậy là sự trưởng thành, là niềm vui và hy vọng. Tôi cũng không thể không có niềm vui ấy. Nhưng sau phút vui thì nỗi buồn lại nhiều hơn, thậm chí nhìn lại những "thắng lợi" ấy tôi lại phát khóc.

– Trước hết vì thương. Thương những người chân đất tay không nhưng dũng cảm, chỉ là những cá nhân kia phải đương đầu với những đội quân vũ trang tận răng, thì dù có thắng lúc đầu cũng sẽ bị trả thù bằng mọi hình thức, từ pháp luật độc quyền đến tàn sát dã man, từ công khai đến âm thầm trong bóng tối! Dân tộc ta thật quá đáng thương!

– Thương nữa, vì cảnh bạo loạn, gây đổ máu cho nhau, máu bên nào cũng là máu con người cả thôi! Viết đến đây quả thực tôi đang khóc. **Người có lương tâm không ai có thể mong muốn bạo lực. Nhưng đây là tấm lòng, mà quy luật ở đời thì không theo chỉ dẫn của tấm lòng.** Khi kẻ nắm quyền lực cứ một mực ngoan cố, coi lợi quyền của họ là tối thượng, Tổ quốc và nhân dân cũng chỉ là những mồi mìn để họ nhân danh thì quy luật của muôn đời phải đến, là "tức nước vỡ bờ". Một khi Quy luật lạnh lùng đã lên tiếng thì mọi điều đều tuột khỏi tầm tay con người, tất cả chỉ thành nạn nhân của quy luật. Sau cơn tang thương, Chính nghĩa sẽ thắng? Phần nhiều là như thế, nhưng không phải không có những kết quả hoàn toàn ngược lại. Thế thì đâu có thể buông tay con người để mặc cho quy luật lạnh lùng xử trí, vận hành?

Tôi vẫn nghĩ, được làm người là một ân huệ của Tạo hóa, bởi con người quá ư tài giỏi, giỏi hơn thần thánh, mỗi con người đều được hưởng những thành quả vượt sức tưởng tượng của cả nhân quần. Cứ hưởng mà không chút gì đền trả thì là thằng ăn quýt ở đời. **Không muốn là thằng ăn quýt nên ta cứ phải buồn phải lo, làm sao cho những thế hệ con người sau ta được hạnh phúc hơn ta.** Chắc các quý Anh Chị cũng một lòng như thế.

Nhưng phải làm gì cụ thể để khỏi bất lực, khỏi thẹn trước lương tâm? Kẻ thù sinh sức mọn tài hèn như tôi hằng mong sẽ có những Trí giả, những nhà Chính trị của Nhân dân cho những đáp án, bằng lời lẽ và hành động.

Nếu Luật ANM được thực thi, bọn bán nước và cướp nước hoàn toàn cầm trịch những phương tiện giao lưu, biết đâu ngay cả lời tâm tình này cũng không còn biết ngỏ vào đâu?

CTM Media - Âu Châu

Luật An Ninh Mạng

khiến "An toàn mạng" quốc gia lâm nguy

.....**Trọng Thành RFI 12-06-2018**.....

Hôm nay 12-06-2018, Quốc hội Việt Nam thông qua luật về An ninh mạng. Dự luật trước đó bị giới chuyên môn, người sử dụng mạng và một bộ phận chính giới trong nước lên án là nguy hại về nhiều mặt, về kinh tế, về nhân quyền, cũng như vi phạm các cam kết quốc tế của VN. Bộ luật này cũng bị lo ngại là khiến chính các nhân viên công quyền "lạc hướng", mà sao lãng vấn đề An toàn mạng thực sự của quốc gia.

Trả lời RFI tiếng Việt ít giờ sau khi luật được thông qua, tiến sĩ Nguyễn Quang A cho biết suy nghĩ của ông :

"... Điều mà tôi lo ngại nhất là người ta đánh tráo khái niệm... Cái An ninh mạng (ANM) của VN hiểu theo nghĩa đúng, là làm sao để thông tin trong các mạng của chính phủ, của các tổ chức VN, các doanh nghiệp, các ngân hàng, đỡ bị tin tặc tấn công, đánh cắp dữ liệu, phá hoại..

Gọi là ANM, nhưng luật này thực sự là để bịt miệng người dân... Nó không làm lợi cho quốc gia này cái gì, mà lại làm lạc hướng, để cho vấn đề ANM thực sự của quốc gia có thể sẽ lâm vào tình trạng hết sức nguy hiểm.

Nguy hiểm là bởi vì người ta hiểu lầm về ANM. Những chính trị gia, các đại biểu Quốc hội và bản thân hệ thống công an mà hiểu ANM là phải ngăn chặn những tiếng nói khác biệt, thì người ta không bao giờ để ý đến cái ANM thực sự nữa. Tức là việc bảo vệ an toàn, dữ liệu của chính phủ, dữ liệu của khách hàng trong ngân hàng, hay bảo vệ an toàn dữ liệu của Hàng không Việt Nam chẳng hạn.

Chúng ta đã chứng kiến Hàng không Việt Nam bị tấn công, các cơ quan chính phủ bị tấn công.... Cái đấy mới thực sự là ANM...

Đó là sự hiểu nhầm từ gốc rễ về mặt khái niệm, xáo tráo về ngôn từ, đánh tráo khái niệm, và tạo điều kiện cho lực lượng Công an có thể lạm quyền một cách vô lối, để can thiệp vào đời sống của người dân, nhân danh ANM".

Tương tự như Ts Nguyễn Quang A, bản kiến nghị của hơn một chục hiệp hội ngành công nghệ thông tin và truyền thông gửi đến Quốc hội VN hôm qua, 11/06, bày tỏ lo ngại là bộ luật này "có thể tạo ra nhiều cản trở, bất lợi cho hoạt động kinh tế - xã hội trên không gian mạng của các tổ chức, người dùng Internet tại Việt Nam, trong khi việc đảm bảo an ninh quốc gia chưa được thấy rõ tác dụng

qua các điều khoản".

Bản kiến nghị của nhóm **13 hiệp hội công nghệ thông tin và truyền thông** hàng đầu ở Việt Nam cũng đồng thời nhấn mạnh đến bộ luật "quy định phạm vi và quyền hạn của cơ quan chuyên trách ANM quá rộng, tạo rủi ro lạm quyền", "có nguy cơ ảnh hưởng đến các cam kết quốc tế mà Việt Nam đã tham gia.... Cụ thể là các thiết chế thương mại đa phương và song phương như WTO, EVFTA, CPTPP (tức hiệp định TPP mới)" và "một số điều khoản... sẽ làm cho hoạt động... thông qua mạng Internet sẽ bị chậm đi hàng chục lần, ảnh hưởng nghiêm trọng đến nghiên cứu khoa học, sản xuất, kinh doanh, nhất là kinh doanh quốc tế và cách mạng công nghiệp 4.0".

Hơn một nửa trong số 93 triệu cư dân VN sử dụng internet, và Việt Nam đứng thứ 10 về tỉ lệ dân số sử dụng mạng xã hội Facebook. Tuy nhiên, về quyền tự do internet, Việt Nam vẫn bị xếp ở thứ hạng rất thấp (chỉ hơn Trung Quốc một bậc, theo bảng xếp hạng mới đây của Freedom House).

Nhiều chính trị gia, nhà hoạt động xã hội tại VN cũng phê phán bộ luật mới do Ủy ban Quốc phòng và An ninh của Quốc hội chủ trì là hoàn toàn không cần thiết, vì điều chỉnh về an ninh quốc gia nói chung, hiện đã có Luật An ninh quốc gia (2004) và về an toàn cho người sử dụng đã có Luật An toàn thông tin mạng (2015) (ví dụ như ý kiến của chuyên gia chính sách công **Nguyễn Quang Đông**).

Trước đó, **Hoa Kỳ và Canada** kêu gọi VN hoãn lại việc bỏ phiếu dự luật, nhằm bảo đảm phù hợp với các tiêu chuẩn thế giới. Nhiều tổ chức nhân quyền như Human Rights Watch và Ân xá Quốc tế chỉ trích bộ luật bóp nghẹt tự do ngôn luận.

Cùng với dự luật về 3 Đặc khu kinh tế, luật về ANM gây phản đối rất mạnh trong xã hội dân sự VN trong và ngoài nước. Ngoài thông báo của nhóm các chuyên gia ngành tin học gửi Quốc Hội, còn nhiều hình thức bày tỏ khác, như biểu tình, ký tên kiến nghị... Hàng chục nghìn người tham gia ký tên vào các kiến nghị trên mạng gửi đến Quốc hội, như change.org hay bauxite.vn.

Sau khi Quốc hội bỏ phiếu thông qua luật này, người dân tiếp tục ký tên vào một Kiến nghị mới gửi đến **Chủ tịch Nước Trần Đại Quang** để yêu cầu không ban hành Luật ANM.

XIN ĐỪNG VÔ CẢM !

Đỗ Nga 12/06/2018

9g 52phút ngày 12-06-2018 Quốc hội gật đã bấm nút thông qua Luật ANM. Luật này xem như chấm dứt tự do ngôn luận trên văn bản, và chắc chắn thực tế Bộ Công an ra tay trấn áp những người tự do ngôn luận.

Rõ ràng luật vi hiến nhưng với chính quyền vô pháp này thì đó không thành vấn đề. Đất nước này 73 năm bị ĐCS xem là của riêng nó. Không có pháp quyền, không có công lý, chỉ có ý muốn của đảng. Nhưng đi xa hơn ý muốn của đảng là ý muốn của ai thì chắc chắn người dân Việt Nam đã hiểu hết rồi.

Bộ đôi Luật ANM – Luật Đặc khu là một cặp song đôi. Luật đặc Khu là luật chính, còn luật ANM là lá chắn cho mưu đồ của Bộ Chính trị.

Như một dự án xây dựng, khi khởi công thì tường rào che chắn cho công tác thi công an toàn được dựng lên trước tiên. Bên trong hàng rào ấy nhà thầu và chủ đầu tư vô tư triển khai dự án đã được thiết kế hoàn chỉnh, và thi công hàng loạt hạng mục to nhỏ cho đến khi hoàn thành công trình. Tương tự vậy, luật ANM đã như hàng rào dựng lên để phục vụ công tác thi công. Khi hàng rào đã dựng thì Luật Đặc khu chỉ là một hạng mục nhỏ. Nhiều hạng mục còn đang trên bản thiết kế. Tương tự công trường xây dựng họ luôn trưng khẩu hiệu "không phạm sự miễn vào" thì luật ANM cũng thế, nó là ranh giới cấm toàn dân là "không phạm sự miễn vào" dự án của riêng ĐCSVN và ĐCS Trung Quốc.

Lại nói đến bản thiết kế dự án và việc thi công nó. Bản thiết kế là bản vẽ, chỉ có dân có trách nhiệm xem, còn kẻ "không phạm sự" thì bị cấm đụng vào. Kẻ "không phạm sự" chỉ có cách chờ công trình hoàn thành mới hiểu nó là cái gì. Lúc đó mọi chuyện đã rồi và không thể thay đổi nữa.

Vậy bản thiết kế cho công trình đó là đâu? Xin nói thẳng, đó là những văn kiện bí mật đã kí kết giữa 2 ĐCS. Đầu tiên là Hội nghị Thành Đô, rồi sau đó là hàng loạt văn kiện bí mật được kí kết mỗi khi tổng bí thư sang Bắc Kinh châu. Vậy đó, người dân chúng ta, 93 triệu người chúng ta là kẻ "không phạm sự" nên đã bị cách li hoàn toàn bản thiết kế. Luật Đặc khu chỉ mới là phần móng công trình, sẽ ổn thôi khi hàng rào Luật ANM được dựng lên thì chẳng còn ai vào phản đối nữa. Đất nước, và số phận dân tộc đang bị cách ly khỏi tâm với của

nhân dân. Nếu không có hướng giải quyết từ phía nhân dân, nước sẽ mất, vấn đề là sớm hay muộn mà thôi.

Thân phận dân của chúng ta là thế. Lên tiếng hay là chấp nhận an phận cho cháu con gánh đại họa? Đó là việc của chúng ta, là chính chúng ta chứ không ai khác. Hàng rào đã dựng, chúng ta phải giật nó ngã, nếu để đó dự án bán nước sẽ được thi công trót lọt. Đến hôm nay, chúng ta cần minh định rằng, quyền của ta là ta phải làm chứ đừng đợi sự ban phát từ phía chính quyền. ĐCS đã minh định rõ, họ xem dân là kẻ thù, kẻ bị trừng trị chứ không phải kẻ được phục vụ. Còn ta cũng cần phải minh định rằng, CS là cần phải bị loại bỏ chứ không thể duy trì để hy vọng nó thay đổi.

Cho nên, không có luật biểu tình thì cũng biểu tình, như ngày chủ nhật 10-08-2018 là một tín hiệu mừng. Không cho tự do ngôn luận thì chúng ta vẫn làm, vẫn viết, vẫn gây dựng phong trào biểu tình đòi yêu sách. Những người không viết thì dù bị cấm vẫn like, vẫn share vẫn giới thiệu. Hãy mạnh mẽ lên để cứu con cháu chúng ta. Những bạn im lặng nên nhớ rằng, đứa con bé bỏng mà bạn rất mực yêu thương và cưng chiều hôm nay, rất có thể ngày mai nó lớn lên sẽ gánh lấy hậu quả vì sự im lặng của bạn. Có khi nào bạn nuôi con bạn lớn để rồi nó bị bọn Trung Cộng bắt mổ lấy nội tạng không? Và rất rất nhiều thứ nữa.

Tôi mong trong vòng 6 tháng, tất cả làng Facebook hãy đồng lòng kêu gọi mọi người xuống đường đòi phá bỏ Luật ANM như là bước đi đầu tiên trên con đường giành lấy quyền tự chủ cho mình. Mà biết giành lấy quyền tự chủ thì dân tộc sẽ tránh đi đại họa bị ĐCS bán đứng, và giành quyền tự chủ thì tránh mảnh đất chữ S này bị mất về tay kẻ thù truyền kiếp. Hãy đồng lòng xuống đường đá đảo Luật ANM, bằng mọi giá. Để cơ hội vượt mất, tương lai là vô phương cứu chữa. Cầu xin mọi người đừng thờ ơ nữa! Tôi cầu xin các người!

CTM Media - Âu Châu

HỌ DÁM TẤN CÔNG VÀO 'TÚI KHÔN' CỦA NHÂN LOẠI VĂN MINH Bùi Tín 13/06/2018

Thật là một sự sai lầm khủng khiếp, một nước cờ ngu xuẩn. Họ vừa mới tỏ ra biết điều đôi chút khi chịu lùi một bước, hoãn việc thông qua dự Luật Đặc khu vào phiên họp

quốc hội sau, thì sáng 12/6 họ vẫn giữ nguyên ý định bỏ phiếu về dự Luật ANM, một đạo luật phản động, phản dân chủ không kém gì dự luật Đặc khu.

Quốc hội tay sai của đảng, với hơn 90% là đảng viên, lại dẫn thân vào con đường sai lầm khủng khiếp, triệt để tước quyền tự do ngôn luận, tự do thông tin của toàn dân, giao cho Công an toàn quyền kiểm soát xâm nhập và tịch thu mọi nguồn thông tin của tập thể và cá nhân trên mạng internet.

Ai cũng biết thông tin viễn thông (không dây) và internet cùng máy điện toàn - computer - là những thành tựu nổi bật nhất của loài người văn minh hiện đại, phục vụ đắc lực cho cuộc sống vật chất tinh thần của toàn nhân loại.

Mục đích của dự thảo Luật ANM là kiểm soát mọi thông tin trên mạng, là thủ tiêu triệt để mọi thông tin tự do của đời tư cá nhân - tư nhân và của mọi tập thể, là sao chép hầu như nguyên si bộ Luật ANM - ANM - của Bắc Kinh, đang bị cả thế giới lên án là ngu xuẩn, đại dốt, bất lực chống lại cái «túi khôn» quý báu nhất của thời đại văn minh.

Trên đất nước Việt Nam hiện có trên 60 triệu máy tính, phần lớn là của cá nhân, của cán bộ, học sinh, sinh viên, nhà kinh doanh, chuyên viên các ngành. Tự do thông tin đã trở thành không khí, máu thịt của toàn dân trong quan hệ cá nhân tập thể và xã hội, với kỹ thuật số hiện đại và ý tưởng xây dựng thủ đô và các thành phố, thị trấn «thông minh». Luật ANM sẽ cho phép cơ quan an ninh của bộ Công an kiểm soát tất cả các thông tin, dữ kiện, và có thể xử lý rất tùy tiện theo những khái niệm cực kỳ mơ hồ như «làm mất đoàn kết toàn dân», «đe dọa nền an ninh quốc gia», «có mưu đồ lật đổ chính quyền», «loan truyền tin thất thiệt»...

Chính vì những nguy cơ đó mà ngay trước ngày bỏ phiếu, các đại diện ngành truyền thông và thông tin cùng nhau hiệp thương khẩn cấp yêu cầu hoãn cuộc bỏ phiếu để lấy ý kiến rộng rãi và thảo luận kỹ càng hơn.

Đó là các Hiệp hội Internet VN; Hội tin học VN; Hội tự động hóa VN; Hiệp hội phần mềm và dịch vụ công nghệ thông tin VN; Hiệp hội doanh nghiệp điện tử VN; Hội Vô tuyến điện tử VN; Hiệp hội thương mại điện tử VN; Hiệp hội an toàn thông tin VN; Hội truyền thông Số VN; Hội tin học thành phố HCM; Câu lạc bộ phần mềm tự do nguồn mở VN; Câu lạc bộ trường Công nghệ thông tin VN; Đại diện ICT VN. Mười ba hội trên

đây bao gồm hàng vài ngàn chuyên gia am hiểu sâu sắc ngành Thông tin đa dạng đa ngành, phần khá lớn là đảng viên trí thức tinh hoa ngành truyền thông VN đang trên đà phát triển mạnh mẽ.

Ngành truyền thông hiện đại với kỹ thuật số và hàng ngàn vệ tinh nhân tạo được thế giới văn minh coi là cột trụ của phát triển và phồn vinh trong thế kỷ này.

Vì lẽ đó, tổ chức AI - Amnesty International - đã khẩn cấp báo động cho các hãng thông tin quốc tế Microsoft, Google, Apple, Facebook, Sam Sung về việc quốc hội của đảng CSVN đang chuẩn bị thông qua Luật ANM, không những triệt tiêu quyền tự do của dân Việt, còn đe dọa nghiêm trọng nguyên tắc bảo mật trong thông tin quốc tế được pháp luật quốc tế bảo vệ, cần lên tiếng can ngăn, cảnh báo. Đủ biết Luật ANM là nguy hiểm tệ hại đến đâu.

Nhưng không kịp!

Đây là một mưu đồ thủ tiêu quyền tự do ngôn luận, tự do phản biện của công dân, vi phạm quyền tự do tư tưởng được hiến pháp và pháp luật quốc tế về nhân quyền bảo vệ.

Nhân dân ta đã buộc bạo quyền phải lùi bước hoãn việc thông qua dự Luật Đặc khu, cần đấu tranh để hủy bỏ hẳn « dự luật bán đất, bán nước » đó, nay lại cần lên tiếng mạnh mẽ đòi hủy bỏ hẳn Luật ANM cực kỳ phản động, phản dân chủ, phản thời đại. Cần dạy cho những kẻ u mê tăm tối chậm tiến đến thế thảm đạm tấn công vào cái « túi khôn » quý báu của nhân loại là hệ thống Internet.

Trong và ngoài nước, hãy lên tiếng và hành động, hội họp, mít tinh, xuống đường tuần hành, tổng biểu tình, bãi khóa, xé bỏ, đốt cháy Luật ANM, không cho nó có hiệu lực từ ngày 01/01/2019 như dự định. Hàng triệu máy tính cá nhân hãy đồng loạt lên mạng tố thái độ bác bỏ Luật ANM ngay lúc này.

Để hiểu rõ thêm về Luật ANM, mong các bạn tìm đọc loan truyền các bài viết của chuyên gia lão luyện về thông tin viễn thông Dương Ngọc Thái, tốt nghiệp ở Hoa Kỳ, và nhà báo trong nước Kim Hạnh (trên mạng Dân làm báo), và cố gắng có những kiến nghị mang vài vạn chữ ký cho có trọng lượng cảnh báo thế lực bạo quyền tăm tối đại dốt đang vác gạch nện vào đôi chân run rẩy của chính mình.

